

Catalunya Cristiana

setmanari popular d'informació i de cultura religioses

Dijous, 8 d'abril de 1993

Edita: Fundació Catalunya Cristiana, de l'Arquebisbat de Barcelona

Director: Manuel Valls i Serra

Any XIV - Núm. 707 175 ptes.

Mn. Joan Jarque i

Jutglar, vesteix

l'hàbit monàstic

El propassat dia 24 de març, a les 8,15 del vespre, a la capella dels germans de la Fraternitat Monàstica de Jerusalem, a París, en l'arc d'una cerimònia plena de significat tot i la seva senzillesa, vestí l'hàbit monàstic, Mn. Joan Jarque després d'acabar el postulantat.

Aquest orde començà fa disset anys, fundada pel P. Pierre-Marie Delfieux, aleshores sacerdot diocesà, dedicat especialment a la pastoral universitària. Després d'una estada de dos anys a Assekrem, en el Sàhara, va sentir-se cridat a la vida contemplativa monacal, viscuda "en el desert de la ciutat".

Mn. Joan els conegué a través d'un amic, fa set anys, a París, i durant aquests anys hi féu diverses estades, fins a l'octubre de l'any passat, quan, amb el beneplàcit del Sr. Arquebisbe de Barcelona i sota la cura immediata del bisbe auxiliar Mons. Joan Carrera, reestructurat el Patronat de la Fundació "CATALUNYA CRISTIANA" i consolidat el setmanari "C.C.", decidí seguir la seva vocació. Com expressa Mn. Joan en la carta de petició al Prior general de la Communion de Jérusalem: "La lectura assídua del *Livre de Vie* m'ha revelat un ideal de vida monàstica atraient que, per pura gràcia del Senyor, ha estat la meua".

Ara ja ha començat els dos anys de noviciat. Enhorabona Mn. Joan! Que l'amor universal de Déu ompli joiosament el teu cor i el teu viure.

Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa, al petit jardí de la Fraternitat

Primera d'arribada fusta de pi. Clau de volta (anònim, s. XVI), una de les arcs provinents del Palau Valencà, conservades al Museu Diocesà de Barcelona

Pasqua: l'alegria d'una presència

"Per tu, jo, el teu Déu, m'hé fet fill teu;
per tu, jo, el Senyor vaig adoptar forma de servent;
per tu, jo, que resideixo més amunt del cel, he baixat a la terra, i àdhuc més avall d'ella;
per tu, home, m'he convertit en un home sense forces, deixat sense forces, deixat entre els morts"

(d'una homilia antiga sobre el Dissabte Sant)

Però Crist ha ressuscitat i ha il·luminat el seu poble, que ell va redimir amb la seva sang. Al·leluia!

LLINDAR

Per Setmana Santa m'agrada de meditar sobre l'actitud dels apòstols i dels deixebles. La majoria es dispersaren o fugiren per por. Pere, negà Jesús per tres vegades. Després, però, penedit, plorà amargament. Només Joan restà al peu de la creu de Jesús, al costat de Maria. Stabat Mater. En Maria i Joan, sí, l'Església era allí, dempeus, però la majoria dels deixebles eren "en crisi". Es podria parlar, doncs, d'una autèntica crisi per part d'aquella Església incipient. Aquells deixebles, esporuguits, temerosos, reclosos en el dubte, són d'alguna manera la nostra viva imatge, un nostre retrat exacte. En ells veiem com reflectides les nostres actuals covardies, les nostres apaties pastorals, la nostra manca d'esma col·lectiva. Ara bé, la nostra crisi actual i, en definitiva totes les crisis de la història de l'Església, no són res comparades amb aquella "primera crisi", la més dramàtica i colpidora de totes! És per això que Pasqua ens ha d'omplir el cor d'esperança i de joia. Crist Ressuscitat féu néixer en el cor dels apòstols i dels deixebles un nou gust per

La crisi de Pasqua

l'existència i per la vida. Aquell retrobament generà en ells una amistat nova, de la qual és l'exemple més eloqüent el diàleg entre Jesús i Pere: "Simó... m'estimes" (Jo 21,15). La resposta, afirmativa, de Pere, després d'haver conegut la tristesa infinita de la infidelitat, el drama de la pròpia feblesa, expressa meravellosament aquella "conversió" i, en conseqüència, la superació d'aquella primera crisi. Per això cada Pasqua l'Església se sent com regenerada per la presència del Ressuscitat. "Jo estaré amb vosaltres dia rera dia fins a la fi del món" (Mt. 28,20). No tenim dret a descoratjar-nos davant les dificultats del moment actual. La dispersió i la crisi que han sofert molts cristians aquestes darreres dècades, fins a l'abandonament de la fe o de la pràctica sacramental, no les podem considerar situacions irreversibles. Heus ací, a manera de senzill exemple, ben significatiu, aquests

breus fragments d'una carta d'una persona amiga: "Cada any, en aquesta època, enyoro les Setmanes Santes de la meua infantesa i especialment de la meua adolescència. Unes Setmanes Santes tan viscudes! Amb un sentiment religiós profundament arrelat, primer per educació, després per convicció! Reviure la Passió de Crist, el significat de la seva mort i resurrecció... Ho enyoro... Jo crec que l'home d'avui, amb un elevat grau de llibertat, desvinculat, però, de tot lligam cultural, i amb un excés d'informació, o és molt lúcid o està com perdut. Segurament té un sentiment religiós, però que ningú no condueix. La necessitat de buscar un vincle religiós és massa feble i la dificultat per trobar-lo, massa gran". Com respondre a un repte així? Només hi ha un camí: els cristians, avui, hem de sortir, sense temor, a l'encontre d'aquests homes i dones i oferir-los l'experiència viva de l'amistat nova que Crist Ressuscitat genera en el nostre cor. Però és un camí dolorós, perquè és la crisi, i la conversió, de Pasqua.

Manuel Valls i Serra, director

VIATGE ALS

PAÏSOS ESCANDINAVS

NORUEGA / CAP NORD / LAPÒNIA / FINLÀNDIA / SUÈCIA

Del 17 al 30 de juny

- **OSLO:** La capital Viking per excel·lència, confluència de la història amb l'activitat d'una ciutat moderna.
- **TRONDHEIM:** Ciutat medieval, bressol del cristianisme escandinau en el segle X.
- **STEINKJER:** Coneguda pels seus gravats rupestres.
- **SVARTISEN:** Una de les geleres més grans de Noruega.
- **CERCLE POLAR ÀRTIC:** Casquet nord del nostre planeta.
- **MO i RANA:** Complex fascinant, base d'expedicions a les geleres.
- **ILLES LOFOTEN:** Lloc de pesca tradicional del bacallà; cabanes, assecadors, vaixells...
- **TROMSO:** Capital de la Noruega del Nord, ciutat universitària, gran centre de pesca i base de les expedicions polars.
- **HONNIGSVAG / CAP NORD:** L'extrem nord d'Europa.
- **KARASJOK:** Centre cultural dels lapons, poble migratori habitant de les neus del nord.
- **LLAC INARI:** El llac sagrat dels lapons i el més gran de Finlàndia.
- **SAARISELKA:** Serralada amb grans remats de rens que conviuen amb els lapons.
- **ROVANIEMI:** En plena tundra lapona, bressol tradicional de Santa Claus.
- **HÈLSINKI:** La "ciutat blanca del nord" i "la filla del Bàltic", noms amb què és coneguda aquesta bonica i moderna ciutat.
- **ESTOCOLM:** La Venècia del nord.
- **UPPSALA:** Famosa ciutat universitària.

Pensió completa - Vols regulars fins a Oslo i des d'Estocolm - Ferrys per visitar les illes Lofoten i el Cap Nord, i per travessar el Bàltic de Finlàndia a Suècia - Certificat de visita al Cap Nord - Assistència tècnica d'Ultramar Express.

Demaneu-ne més informació per telèfon, per correu o bé personalment a l'associació **AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA**

L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA CONTRIBUEIX ECONÒMICAMENT PERQUÈ CATALUNYA CRISTIANA PUGUI SORTIR CADA SETMANA. FES-TE AMIC!
 Per a informació: Plaça d'Urquinaona 11, 3r. 3a. A, 08010 Barcelona, tel. (93) 301 37 18

EDITORIAL

És Pasqua: deixem passar el Crist

Pasqua és el pas alliberador de Déu per l'home. La nit d'aquest dissabte és, precisament, la nit del pas a la llibertat: quan el Senyor va treure els nostres pares d'Egipte i els va fer passar a peu exiut el mar Roig... quan amb el foc d'una columna luminosa esvaia la tenebra del pecat... La nit que torna a la gràcia els qui són en la foscor del vici... La nit que Crist ha trencat els lligams de la mort i ha pujat victoriosament al Pare.

¿El sentim, aquest pas de Crist, que canta el Pregó Pasqual? ¿El sent el nostre món? ¿El fem ressonar nosaltres amb una alegria prou desbordant?

El Senyor passa, no li barrem el pas. Diguem —o diguem-nos— als malalts, als afligits, als tristos... que pel dolor hi va passar primer Ell, camí de la resurrecció, i que, des d'aleshores, la malaltia, l'aflició, la tristesa... han esdevingut una via oberta a la felicitat.

Diguem —o diguem-nos— als qui temen la mort o n'han sentit el glavi molt a prop seu... que el destí de totes les sepultures és el del sepulcre de Jesús: quedar buides. Nosaltres, com Ell, més que morir, passarem per la mort com per un son.

Diguem —o diguem-nos— als qui fan tanta remor folla d'alegria perquè no estan gaire segurs de tenir-ne... que si callen una estona i pensen en Ell, sentiran el seu pas i l'alegria que cercaven fora els brotarà dins del cor.

Diguem o —diguem-nos— a tants batejats i creients aturats a l'atri de l'Església... que la taula del convit pasqual està parada i ells hi tenen un lloc, avui més que mai.

Diguem —o diguem-nos— als agnòstics... que si, aquests dies, decidien entaular conversa amb el Fill de Déu, com si passés pel seu costat, descobririen que realment hi passa i seria Pasqua per a ells...

Aquesta és "la mona", el "munus", el "do"... que avui hem de fer a tothom: anunciar que és Pasqua, que el Crist passa, que és el nostre Salvador.

Ah!, i no oblidem els infants. ¿Per què tants padrins obsequiaran amb la mona els seus fillols... sense ni un mot de record del baptisme, el gran do que és a l'origen d'aquesta tradició popular?

En la mort del Comte de Barcelona

Preguem per ell, germà nostre en la fe, i volem recordar-lo aquí públicament, perquè ha format part —i de manera decisiva— de la nostra vida col·lectiva. El nom de don Joan va ser per a molts i durant molts anys el nom de l'esperança, quan la seva proposta de reconciliació, després de la guerra, dels ciutadans i dels pobles d'Espanya obria una esclatxa en l'horitzó tancat. Quan sabíem que posava la democràcia al capdavant dels seus projectes i que s'informava a fons de la realitat cultural catalana a través, entre d'altres, del nostre canonge Cardó, exiliat a Suïssa. Després, ja en la política real, va venir el testimoni del seu servei d'abnegació personal a favor del bé comú. No era gens fàcil complir la missió de ser fill i pare de rei sense regnar, amb la dignitat amb què ho ha fet, el Comte de Barcelona. Ell va contribuir a la pau civil i a la convivència de què gaudim i que cal situar, per valorar-les justament, en el context de la nostra història contemporània. Ja sabem que, en política, no existeixen ni la perfecció ni la unanimitat. Raó de més, per apreciar l'aportació positiva d'un home al seu país en l'aiguabarreig de la història. Que Déu li atorgui la llum perpètua.

Des que l'home és home, en un moment o altre de la vida que pot arribar-li més aviat o més tard, la realització de la idea del misteri, del desconegut, de l'ineplicable, penetra en ell creant-li una sensació d'inquietud i d'impotència indefinibles.

Mentre s'és infant aquesta sensació el porta irremissiblement a la por. Per primera vegada es planteja el fet del final sobtadament. Sense saber per què es té la consciència que tot el que l'envolta un dia s'acabarà i en oposició a la paraula vida, neix en ell el concepte de la paraula mort, o sigui el final de la vida.

Anys endavant, aquest infant ja home, accepta aquesta idea de la mort com quelcom natural i consubstancial a la vida, però la inquietud i la por al misteri del desconegut persisteix en el més profund del seu jo. I persisteix malgrat que adopta una actitud d'escepticisme agnòstic real, o senzillament disfressant-lo amb un vernís d'indiferència encaminat a matar la por. Va passant per la vida amb aire de suficiència intel·ligent que pot crear-li una aurèola de persona feliç, ja que sembla mancat dels temors dels altres mortals. És subjecte moltes vegades d'admiració i enveja, i amb concordança amb la seva vida pot arribar a la mort absolutament convençut de la veritat del seu no-res.

Però hi ha un altre tipus d'home. Aquell que davant l'ineplicable del desconegut porta en si mateix l'antídoto contra la por. És el creient. El que creu que aquest

coneixement només assolible a través de l'Amor-Esperit, radica en aquest òrgan vital anomenat cor. Sense ell la vida dels éssers dotats d'un cos físic no podria ser un fet real. Tots sabem la funció orgànica indispensable d'aquesta viscera que portem dins. El seu batre ens permet de viure i quan deixa de fer-ho el cos deixa de ser. I també sabem que en el cor és on ubiquem la nostra capacitat de sentir. No la calor o el fred, la fam o la set, no les sensacions merament fisiològiques, sinó precisament i concretament els sentiments transcendents que formen part del nostre ser. L'enveja, l'odi, la compassió, la generositat. I per damunt de tot l'amor.

En arribar a aquest punt del tema, ens endinsem al moll de la qüestió. Crist, el Fill de l'Home, també tenia un cor. Com el nostre però amb la meravellosa diferència que a més era un cor de Déu. Sentia com nosaltres, però amb l'infinit sentiment de la seva divinitat que li donava una incommensurable capacitat d'amor. En el cor de l'Home-Déu no hi cabia més que l'amor ja que fou exclusivament engendrat d'Ell. És quelcom tan difícil d'explicar com d'entendre. Però quan per una gràcia especial algú ha experimentat l'amor físic d'aquest cor de Déu, es fa la llum.

Tot canvia de sentit. Allò que ens semblava important, indispensable, vital, deixa de ser-ho. Només existeix aquest lligam misteriós que ho abasta tot, que permet renunciar a tot, que ho accepta tot, que ens inicia en una felicitat indescriptible plena de petits gaudis diaris

que són els regals de l'amor, i ens submergeix amb Ell en els espais siderals de l'absolut. Els Sants que han passat per aquesta experiència ens han deixat constància d'aquestes vivències irreditables, més enllà de l'humà. Actualment es diu que aquests Sants immergits en la mística de l'Esperit de l'Amor del Cor de Crist, avui serien internats

en un psiquiàtric... Tant de bo els psiquiàtrics estiguessin plens d'éssers així, els autèntics, els que amb la seva vida i la seva obra ratificaren la seva condició d'elegits.

Els que parlen així continuen aferrissats al seu pragmatisme agnòstic, viuen dominats pel que és tangible i demostrable, i moren amb l'únic bagatge d'una vida intranscendent en la qual la glòria del poder, del diner, del plaer o del benestar, ha constituït el seu únic Déu. Però dintre seu i per molt que ho neguin, la por al desconegut, la por al seu propi fi, és un tumor no operable que arrossegaran fins a la tomba.

L'amor del Cor físic de Jesús, que gaudeix amb nosaltres, pateix amb nosaltres, el qual el nostre propi cor en forma part per fer d'un cor humà un cor diví com el seu, és l'autèntica revelació del final dels temps.

Si assolíssim integrar-nos en aquest Cor que és en si mateix la sublimació de l'Amor, les pors deixarien d'existir. Acceptaríem el fi com un principi del que és definitiu al qual som destinats. Vulguem-ho o no, ho afirmem o ho neguem. És així.

El misteri seria aclarit i comprendriem que en formar part del Cor de Déu, el coneixement formaria també part de l'acèrb de la humanitat divinitzada per aquest Cor humà de l'Esperit d'Ell. Que nia al Cor del seu Crist. De Jesús el Fill de l'Home.

Maria Teresa Conde Rosales, és escriptora

La sublimació de l'amor

■ Maria Teresa Conde Rosales

misteri és real i no acaba amb la mort sinó al contrari. Aquell per al qual el final de la vida és el començament que el portarà a aclarir el misteri. Presentit com quelcom transcendental i incommensurable i què necessita inevitablement de la mort per a realitzar-se. Aquest altre home porta dintre seu la llavor del que podríem anomenar el coneixement de Déu.

Déu. El Creador, el Principi sense fi i sense principi, el que té mil noms i El que no pot ser anomenat. El gran misteri ocult i origen de les pors del home. La certesa de quelcom que ens sobrepassa. Que sobrepassa la nostra matèria però que incomprensiblement sentim dins de nosaltres com si forméssim part integrant d'Ell.

Quelcom tan impossible d'imaginar amb les nostres petites mentes humanes, que necessitem d'aquest miracle anomenat Fe, com a resposta indispensable a les nostres preguntes. Aquesta Fe, do gratuït de l'Amor que dona la capacitat d'estimar és l'únic que ens pot abastar el coneixement de l'incomprensible.

El coneixement és fruit de l'Amor, perquè l'Amor ens ha fet el regal d'aquest ésser únic, igual a nosaltres, però engendrat de Maria Verge sols en l'Amor d'aquest gran misteri insondable anomenat Déu. Igual a Ell, igual a nosaltres... Si no fos per aquest Ésser únic, el Crist, el Desitjat, el coneixement de Déu no estaria al nostre abast. Perquè en Ell hi ha l'Esperit d'un amor incomprensible.

El gran secret per arribar a aquesta culminació del

RESPIR

És ben veritat

M'ho va dir una persona que n'havia passades moltes, de verdes i de madures, que havia estat sacsejada de moltes maneres sempre dolorosament, que havia patit moltes coses durant una vida ja llarga d'anys aleshores. I m'ho va dir sense agror ni ressentiment, com la cosa més natural del món, com una cosa que no podia ser de cap més manera. I m'ho va dir amb un somriure que no oblidaré mai. Què em va dir? Era un dia que jo me li queixava d'unes preteses injustícies, d'un tracte que jo tenia per poc considerat; i em venia de gent en qui confiava, de qui no ho hauria esperat mai. Tots dos érem persones que, parlant correntment, havíem fet l'opció per una vida religiosa. Ell em va mirar fixament i, ho repeteixo, amb un esbós de somriure em digué: "Tenia raó el meu mestre, quan em deia: Si sant vols ser, un altre te n'ha de fer!" No li vaig preguntar si aquest altre era Déu o els germans. Però, oi que tan se valia?

■ Miquel Estradé

Director: Manuel Valls i Serra
Director adjunt: Jaume Planas i Pahissa
Coordi-nació: Josefina Picas i Pauné
Redacció i col·laboradors: Joan Carrera Planas; Núria Albert; Montserrat Albert; Josep M. Aragonès; Jordi Bassas; Pilarín Bayés; Pietat Campmajó; Oriol Camps; Pere Campàs; Salvador Cardús; Rosa Collell; Guillem Farré; Francesc Gamissans; Núria Giral; Joan Guiteras; Jordi Jorba; Pau López; Enric Graupera; Jaume Mora; Antoni Munné; Francesc Nicolau; Núria Oriol; Albert Perz; Antoni Plaia; Tomàs Punif; Jordi Roigé i Solé; Joan Salvador; Pere Tena; David Vidal; Pere Vives; Miquel Estradé; Francesc d'A. Picas; Pere Saumell.
Correspon-sals: Leonard Santacana, CERVERA; Carme Frigola, FIGUERES; M. Caballé, GIRONA; Josep Nadal, IGUALADA; Jaume Montaña, LLEIDA; Enric Badosa, ROSES; Joan Boronat, TARRAGONA; Norbert Miradé, TORREDEMBARRA; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Joaquim Blanch, TORTOSA; Enric Benavent, VILANOVA I LA GELTRU; Antonio Gil,

ANDALUSIA i SUD D'ESPANYA; Glòria Carrizosa i Guillem Farré, BARCELONA; Maria del Pilar Brault, FRANÇA.
Disseny: Josep Sampedr. **Compaginació:** Carlos Aguado
Redacció, administració, publicitat i autoedició:
 Edifici de la Parròquia de la Mare de Déu dels Àngels, c/ València, 244, 2.
 Telèfons: 215 27 39 / 215 27 84. Fax 215 28 05 - 08007 BARCELONA.
Impressió: Publi-graf, S. A. L. Passatge Valeri Serra, 30,
 Tels. 454 16 30 / 17 77 BARCELONA. D.L. B.14.387/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 9.100 Ptes.
 Resta d'Europa: 17.732 Ptes. □ Amèrica: 21.892 Ptes. □ Àfrica: 21.892 Ptes.
 □ Àsia: 30.732 Ptes. i Oceania: 30.732 Ptes

Edita: Fundació Catalunya Cristiana, de l'Arquebisbat de Barcelona
Fundadors i membres honoraris del patronat:
 Mn. Joan E. Jarque i Juglar i Mn. Francesc Malgosa i Riera
President: L'Arquebisbe de Barcelona, Mons. Ricard Mª Carles i Gordó
President delegat: Mons. Joan Carrera Planas, bisbe auxiliar de Barcelona
Vice-president executiu: Ricard Foraster i Ruiz
Patrons: Josep-Rafael Carreras, Ramon Casals, Antoni Bascompte, Gaspar Vilarrúbies, Pere Planellas, Pere Fàbregues, Marcel Coromines, mossèn Joan Pujol i mossèn Manuel Valls
Secretari: Jaume Planas
Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós
Difusió controlada per O.J.D.
MEMBRE DE LA UCIP

ARA MATEIX

Col·loqui sobre l'ensenyament social dels bisbes a Friburg (1)

Doctrina social catòlica i economia

■ J. Carrera Planas

Acaba de tenir lloc a Friburg un col·loqui molt viu sobre: "Ètica, economia i desenvolupament: l'ensenyament dels bisbes dels cinc continents". Forma part de la sèrie d'actes commemoratius del centenari de la "Rerum novarum" que promou l'Institut Internacional Jacques Maritain. L'originalitat d'aquesta trobada és que modifica el costum de circumscriure el concepte de doctrina social de l'Església als documents dels papes i l'estén a l'ensenyament dels bisbes. El cardenal Etchegaray, present al col·loqui, va subratllar, en la sessió conclusiva, la importància d'aquest fet. Cada vegada més, va observar, els ensenyaments col·lectius dels bisbes en matèria social i econòmica tindran lloc a escala àmplia, potser continental, com escau a aquests problemes interdependents a nivell mundial. Al mateix temps, però, també va dir, són importants els documents de cada bisbe diocesà, encarnat en la cultura i en la problemàtica concreta de cada poble.

El punt de partida d'aquest col·loqui ha estat l'estudi documental de la doctora Lucrezia Meier-Schatz, suïssa, molt avançat però encara en curs. Ha arribat a establir un repertori bibliogràfic de mil quatre-cents textos d'arreu del món, tots ells dels últims cent anys. Possiblement encara n'aconseguirà alguns més. L'estudi de tot aquest material permet afirmar que l'ètica econòmica dels bisbes forma part integrant de l'ètica social i té la seva font, com és lògic, en la doctrina social de l'Església. Progressivament, al llarg de la centúria estudiada, la temàtica s'ha anat centrant, a partir dels problemes socials, en l'economia.

Ara bé, ¿podem dir que tenen, en rigor, un contingut econòmic solvent?

D'aquest interrogant surt una consideració crítica de l'ensenyament dels bisbes, que és el contrapunt de la seva aportació tan positiva socialment i pastoralment. En efecte, els documents episcopals entenen, amb raó, l'economia com un fet cultural que ha donat lloc a organitzacions i institucions diverses. Però no sembla que s'adonin prou de les limitacions objectives que condicionen el camp d'acció dels actors i subjectes de l'economia que són els homes. I l'home, des d'un punt de vista econòmic, es veu en certa

Una cosa és exigir la cobertura de les necessitats humanes essencials —dret fonamental, des d'una visió cristiana, sempre invocat pels bisbes— i una altra fer atenció a l'eficàcia econòmica.

manera obligat, vulgues que no, a sotmetre's a aquesta objectivitat. Aquest punt esdevingué un dels centres de debat més interessants del col·loqui. Perquè una cosa és exigir la cobertura de les necessitats humanes essencials —dret fonamental, des d'una visió cristiana, sempre invocat pels bisbes— i una altra fer atenció a l'eficàcia econòmica. En altres paraules: alguns economistes catòlics troben que la insistència en la necessitat —d'altra banda ineludible— d'un repartiment més just dels béns, no hauria de portar la nostra doctrina social a desentendre's dels problemes de la creació de riquesa. El professor Roberto Papini recordà, en aquesta línia, que "la posició tradicional de l'Església ha estat, durant molt de temps, la de no privilegiar cap de les doctrines econòmiques, sinó centrarse en la defensa de la dignitat de la persona, situant-se, així, en el terreny de l'ètica general i refusant de pronunciar-se sobre els mecanismes específics de l'economia". Podem dir que el catolicisme social tradicional va dedicar les seves energies a corregir les conseqüències negatives del desenvolupament, sense abordar-ne les veritables causes. El mateix Papini, tanmateix, assenyala que el pare Lebret, el fundador d'"Economia i Humanisme", ja va reaccionar contra aquesta tendència fent una especial atenció a l'economia. També Perroux i Vilo van intentar una meditació personalista en economia. Papini va expressar la seva opinió que si l'Església no va avançar més en aquesta direcció va ser, sobretot, "per la preocupació de no accentuar la ruptura amb la modernitat —com li havia passat amb la classe obrera i amb la ciència— i també per tal de no afavorir d'alguna manera les alternatives marxistes".

J. Carrera Planas és bisbe auxiliar de Barcelona

La decisió del Sínode general de l'Església d'Anglaterra d'ordenar dones pel ministeri (11 de novembre 1992) no deixarà de crear greus problemes en el diàleg ecumènic. Certament, la Comunió anglicana haurà d'experimentar noves dificultats en el seu interior, i la solidaritat ecumènica ens demana redoblar les nostres pregàries i el nostre afecte fraterno per tants cristians germans i germanes que patiran per això. El moviment ecumènic ha ensenyat, entre cristians units pel sagrament del baptisme, a compartir alegries i proves. Encara que es fa difícil comprendre aquesta elecció de l'Església d'Anglaterra, els lligams entre aquesta i l'Església catòlica continuen subsistint malgrat aquesta decisió referent a l'ordenació de la dona. El diàleg teològic ha de continuar, potser per aprofundir el concepte del sacerdoti. El diàleg oficial sobre el ministeri ens ha fet esperar en una convergència més gran de la que en realitat hi havia (cf. ARCIC I).

Una manca d'imaginació teològica

És evident que d'una part i de l'altra s'ha observat aquests darrers anys un gran desig de redescobrir la

sacramental del presbiterat i de l'episcopat, i la línia mariana de la maternitat espiritual, de la contemplació i de la intercessió (cf. Discurs de Joan Pau II a la Cúria romana, 22.12.1987). És aquest perfil marià de l'Església el que cal esguardar per descobrir en profunditat el paper de la dona en l'Església i el seu possible ministeri. "Aquest lligam entre els dos perfils de l'Església, el marià i el petri, és doncs estret, profund i complementari, tot i ser el primer, anterior tant en el pla de Déu com en el temps, i també més alt i preeminent, més ric d'implicacions personals i comunitàries per cada una de les vocacions eclesials" (Al·locucions a la Cúria romana, 1987, p. 1484).

La Tradició catòlica és rica en totes aquestes formes del ministeri de la dona i l'Esperit Sant podria revelar-ne d'altres per les necessitats del nostre temps.

Quantes monges i quantes religioses han exercit aquest ministeri de la maternitat espiritual, de la contemplació i de la intercessió! Quantes comunitats, quants instituts seculars, quants moviments descobreixen avui aquest ministeri de la dona, religiosa o laica, que, sense ser el sacerdoti sacramental, està al servei de Crist i de l'Església d'avui en la línia mariana del ministeri.

¿Ordenació de les dones? El problema ecumènic de la naturalesa del sacerdoti

■ Max Thurian

plena dignitat de la dona i fer-ne rendir totes les virtualitats en l'àmbit de la missió i del servei de l'Església (cf. Joan Pau II, *Mulieris dignitatem*). Alguns han cregut que s'ha d'avançar fins a l'admissió de la dona al ministeri ordenat. Podria dir-se que a les comunitats eclesials els ha mancat en aquest cas imaginació teològica. Hi havia la possibilitat d'inventar nous ministeris adaptats a la naturalesa i als dots de la dona. ¿Per què voler-les ordenar al "sacerdoti" que s'ha vingut conformant com a servei masculí en tot el curs de la tradició bíblica judeo-cristiana i també a través de tota la història de l'Església? No és respectar la dignitat específica de la dona imposant-li una forma masculina de ministeri. Existeixen nombrosos ministeris que convergeixen millor a la naturalesa i als dots de la dona.

Hom pot preguntar-se si no s'ha produït confusió entre el sacerdoti pròpiament dit, que configura l'home a Crist, Sacerdot únic, Espòs de l'Església (*Pastores dabo bovis*, 12,16), i les diverses formes que ha assumit el ministeri a l'Església antiga: profecia, catequesi (didascàlia), guiatge, diaconat. Les Comunitats eclesials, que accepten l'ordenació de la dona al ministeri, no coneixen el sacerdoti ministerial i ordenen a una funció ministerial més aviat que a un estat sacerdotal. Per a l'Església catòlica, el sacerdot és en l'Església i per l'Església una representació sacramental de Crist summe i únic sacerdot de la nova i eterna aliança: és una imatge viva i transparent de Crist Sacerdot. És una derivació, una participació especial i una continuació del mateix Crist (P.D.V. 12). Per tant, és normal que com a "sagrament" del Crist Sacerdot, el prevere catòlic tingui una precisa correspondència amb el mateix Crist, en la seva naturalesa d'home.

No ens hem de meravellar si les Comunitats eclesials no catòliques que no tenen aquesta concessió sacramental del sacerdoti, accepten ordenar les dones als ministeris de la Paraula i d'animació de l'Església que no impliquen una configuració sacramental al Crist en tota la seva persona. Això subratlla la diferència que existeix entre sacerdoti sacramental catòlic i el ministeri eclesial no catòlic.

El perfil marià i el perfil petri, complementaris

Es podrien plantejar uns ministeris que corresponguin a la naturalesa i als carismes de la dona i que podrien ser d'una gran utilitat a l'Església. És pot dir que hi ha dues línies ministerials a l'Església: la línia apostòlica i petrina que està a l'origen del sacerdoti

La feminitat essencial de l'Església

És absolutament necessari conservar i desenvolupar en l'Església, que és mare, el caràcter de feminitat que li és essencial. Conferir el sacerdoti ministerial a la dona contradiria la seva pròpia naturalesa i els dons específics que aquestes posseeixen. "Gràcies a la consagració operada per l'Esperit en l'efusió sacramental de l'Orde, la vida espiritual del sacerdot ve segellada, plasmada, connotada per aquelles actituds i comportaments que són propis de Jesucrist Cap i Pastor de l'Església i que es compendien en la seva caritat pastoral" (P.D.V. 21). És clar que el sacerdoti ministerial així concebut des de segles no s'avé amb la naturalesa pròpia de la dona.

És en la naturalesa mariana de l'Església, com a Verge, com a Esposa i Mare, que s'ha de buscar la deu de les vocacions i del ministeri per a la dona al servei de l'Església.

Impressiona veure com les Comunitats eclesials que s'han orientat majorment vers la consagració pastoral de les dones són aquelles que no coneixen, o coneixen molt poc, la vida monàstica o religiosa. Al contrari, per a l'Església catòlica la vida monàstica i religiosa és un camp immens en el qual floreixen els ministeris femenins al servei de l'Església. Les comunitats de fundació moderna, els instituts seculars, els moviments espirituals en el si de l'Església, ofereixen avui a les dones, siguin solteres o mares de família, noves possibilitats de vocació i de ministeri en l'Església.

A la llum de la naturalesa mariana de l'Església, Mare espiritual, poden ser descobertes en gran nombre, en l'Església, vocacions i ministeri propis de les dones. El ministeri de la dona és caracteritzat per la maternitat espiritual: dons d'acolliment, de discerniment espiritual, de consell fraterno... La vida contemplativa i el combat espiritual de la intercessió són també ells dons específics d'animació en el si de l'Església. ¿No es podria desenvolupar cada vegada millor el ministeri catequètic i també de predicació, per part de la dona, sense oblidar l'ensenyament teològic?

El proper Sínode sobre la vida religiosa tindrà un camp immens de reflexió, per desenvolupar tota la potencialitat del ministeri de la dona a l'Església, en complementarietat amb el sacerdoti ministerial dels preveres.

Max Thurian és membre de la Comissió Teològica Internacional

• **MEDICUS MUNDI CATALUNYA.** - Continua el cicle de conferències, **dijous 15**, a les 19h, a la pròpia seu (c/ Elisa 14, 08023 Barcelona; tel. 418-47-62), amb el biòleg Jaume Puyolés: «El projecte de laboratoris a Cap Verd.»

BARCELONA

• **CELEBRACIONS PRÒPIES DEL TRIDU PASQUAL.** - Informació complementària a la del núm. 706. La vetlla pasqual, a *Santa Maria del Mar*, presidida pel cardenal Jubany, és a les 22h. Al *monestir de l'Encarnació* (carmelites, c/ Panamà 12): dijous sant, 18.30h; divendres sant, 17h; vetlla pasqual, 22.30h; dia de Pasqua, 12h. Al *monestir de la Divina Providència* (clarisses, c/ MdD del Coll 40): dijous sant, 18h; divendres sant, 17h; vetlla pasqual, 20h; dia de Pasqua, 12h.

• **GRUPS DE REFLEXIÓ I DIÀLEG.** - L'anunci pasqual a la llum d'1C 15; **dijous 15**, a les 21h, a la parròquia de la Sagrada Família, de Barcelona, amb Mn. Jordi Sánchez Bosch com a ponent.

• **«LLIBERTATS I LIBERALISMES, II.»** - Cicle organitzat pel Centre d'Estudis Carles Cardó i iniciat l'1 d'abril, continua **cada dijous**, fins al 13 de maig, a les 21h, a la seva seu: Rbla. Catalunya 15 pral; secretaria: dilluns

i dimecres, de 19 a 21h (tel. 317-05-85).

• **ACTIVITATS DEL C.C.U.** - «Crist, des de l'horitzó de la mort i de la resurrecció», amb el P. Antoni Domènech, salesià, **divendres 16**, a les 20h. Al Centre Cristià dels Universitaris: c/ Villarroel 81; tel. 323-33-68.

• **CICLE SOBRE «LA VEU DELS JOVES DEL SUD».** - Organitzat per SETEM Catalunya (c/ Sant Antoni Abat 49, 08001 Barcelona; tel. 441-53-35), cloenda sobre la Primavera indígena a l'Equador, **divendres 16**, a les 20h, amb Pedro Gualan.

• **25 ANYS DE LA PARRÒQUIA DE LOURDES DE BARCELONA.** - Concelebració eucarística, **dissabte 17**, a les 20h, presidida pel bisbe auxiliar Joan Carrera, i sopar de germanor amb els membres dels diversos grups pastorals de la parròquia. Entre els actes commemoratius, **divendres 23**, a les 21h, conferència missionera de la Gna. Teresa Pons, FC; hi ha previst també, del 8 al 10 de maig, un pelegrinatge al santuari de Lourdes.

• **JORNADES DE REFLEXIÓ PER A JOVES.** - Trobades de reflexió i pregària per a aprofundir i compartir l'experiència de la fe, al monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglès 55, 08017 Barcelona, tel. 203-89-15), sota el lema «Convidats a

viure en l'Esperit». El tema de la quarta trobada, **diumenge 18**, és: L'Esperit de la Pasqua. L'hora d'arribada és prevista a les 9.30h (8.15h, laudes), per acabar amb les vespres.

• **FESTA DE LA DIVINA MISERICÒRDIA.** - Al cim del Tibidabo, **diumenge 18**: 11h, missa solemne; 12h, hora santa; 14h, dinar de germanor; 16h, xerrada i vídeo sobre sor Faustina Kowalska, promotora de la devoció a la Divina Misericòrdia, que serà beatificada enguany a Roma. Per a més informació: tel. 426-16-22.

• **TALLERS D'ORACIÓ I VIDA.** - Dia de perseverança de Pasqua de Resurrecció, per a talleristes i simpatitzants: **Diumenge 18**, a les 17h, al col·legi de la Divina Pastora (c/ Bailèn 40, 08010 Barcelona), pràctica de la modalitat del «abandon», i celebració eucarística. Informació: tel. 490-41-48.

• **LA SUBTIL DISCRIMINACIÓ DE LA DONA, AVUI.** - Curs teòric-pràctic de l'Escola Universitària de Treball Social, en dilluns, del **19 d'abril al 10 de maig**, de 16 a 21h, dirigit per Dolors Renau, a l'Icesb: c/ Enric Granados 2, 08007 Barcelona; tel. 253-08-00.

• **CURSET DEL P. HILARI RAQUER.** - Sobre un text fonamental de la vida cristiana i la catequesi: el sermó de la muntanya; al Centre d'Estudis Pastors, en dimecres, del **21 d'abril al 26 de maig**, de les 19 a les 20.45h. Informació i inscripcions: c/ Rivadeneyra 6, 3r, 08002 Barcelona; tel. 317-48-58.

• **PSICOLOGIA I ESPIRITUALITAT.** - A l'Institut de Teologia Espiritual de Barcelona, amb el Dr. Ramon Rosal, en dimecres, del **21 d'abril al mes de juny**, de 19.15 a 21h. Més informa-

ció a: c/ Diputació 231, 08007 Barcelona; tel. 451-49-42.

• **ELS ANCIANS I EL DO DE LA SAVIESA: SEMPRE EN PROCÉS DE CREIXEMENT.** - Jornades de formació de religiosos, del **dia 23** (a les 20h) al **25 d'abril** (després de dinar), al Casal Borja, de Sant Cugat del Vallès (c/ Llasseres 30), amb el P. Lluís-Antoni Sobreroca s.i., consiliari diocesà de Vida Creixent. Inscripcions, al CEVRE, Pl. Urquinaona 11, 2n 2a, 08010 Barcelona; tel. 302-43-67 (dilluns i divendres, de 16 a 19h).

• **«EL PROFESIONAL DE LA SALUD EN EL PROCESO DEL MORIR.»** - VII jornades per a professionals sanitaris cristians, del **23 al 25**, a El Poyo (Pontevedra). Sortida col·lectiva del 18 al 26. Informació: Delegació de Pastoral de la Salut, tel. 317-15-97, o bé 454-65-87.

• **EL TREBALL SOCIAL PENITENCIARI.** - Curs teòric-pràctic de l'Escola Universitària de Treball Social, en dilluns, dimarts i dijous, del **4 al 25 de maig**, de 19 a 21h, dirigit per J. Massanès, a l'Icesb: c/ Enric Granados 2, 08007 Barcelona; tel. 253-08-00.

TARRAGONA

• **LA BISBAL DEL PENEDÈS.** - Concert de Sant Jordi, dins el cicle de Primavera, **diumenge 18**, a les 18.30h, a l'església de Santa Maria, amb l'actuació de la Coral Sant Sadurni i del Grup Instrumental de l'Escola de Música La Llar.

• **CONCERT D'ORGUE A SANT PERE DE REUS.** - Continua el XVII cicle, a l'església prioral, **diumenge 18**, a les 19.30h, amb l'actuació de Mn. Valentí Miserachs, mestre de capella i organista de Santa

Maria la Major, de Roma; interpretació d'obres de G. Frescobaldi, J.S. Bach, C. Frank, A. Foraboschi i V. Miserachs.

LLEIDA

• **6a TROBADA DE CAMPANERS.** - A Os de Balaguer, **dissabte 17**, Jornada d'Estudi sobre les Campanes, de les 10 a les 20h, i l'endemà, **diumenge**, celebració de la trobada, amb mostra de tocs, missa major (12.30h); concert de carilló (amb un de portàtil, a càrrec d'Anna-Maria Reverté), dinar de germanor i acte festiu de cloenda.

• **DIADA DE TALLERS PER LA PAU.** - Organitzada per l'Escola de l'Esplai de Lleida, **diumenge 18**, al col·legi Episcopal (c/ Dr. Combelles 38), amb nou tallers anunciats.

VIC

• **«EXPOBÍBLIA», AL SEMINARI.** - Exposició organitzada per Mn. Pere-Josep Ynaraja i Díaz, amb més de 260 llibres i objectes bíblics, signe del seu gran amor a les Escriitures. Per a visitar-la, podeu trucar-lo al tel. 844-08-97 (la Llobeta) o bé al 885-36-94 (Vic).

• **MANRESA: CICLE DE CONCERTS DE PRIMAVERA.** - A la sala Plana de l'Om de la Fundació Caixa de Manresa: «El piano en la música de cambra.» **Dijous 15**, a les 20h, Cristian Florea (violoncel) i Stelutza Radu (piano), amb obres de Haydn, Debussy, Shostakovitx i Beethoven; **dijous 22**, Miquel Bofill (saxòfons soprano i alt) i Albert Guinovart (piano), amb obres de Platti, Singelée, Villalobos, Guinovart, Creston i Robert. Continua fins al dia 25 l'exposició «Evarist Bassiana: homenatge».

PERSONES benèvoles que disposin d'algunes hores i temps lliure per dedicar-lo a la propagació de l'Obra del

Sagrat Cor i així poder difondre el missatge de Paray-Le-Monial tan desitjat per Ell.

Truqueu, de les 16 a les 20 hores, al Tel.: 417 56 28 Barcelona.

Teniu temps lliure? Guanyeu-vos un sobresou!

CATALUNYA CRISTIANA busca persones com vostè, d'arreu de Catalunya, per cooperar en la difusió del setmanari, contactant amb possibles subscriptors. És una tasca apassionant per a la qual no hi ha distinció d'edat ni de sexe. S'estableix una notable compensació econòmica per cobrir despeses i dedicació.

Interessats, truqueu al núm. (93) 487 10 25. Sr. Roigé.

Joan Pau II en la catequesi del dimecres, 24 de març

El magisteri papal s'exerceix quan es defineix una doctrina de fe i costums

En les últimes audiències generals del dimecres, Joan Pau II tractà el tema de la infal·libilitat del Papa i la figura dels concilis ecumènics.

El dimecres, 24 de març, en la catequesi sobre la infal·libilitat, el Papa afirmà que "és personal; no li és donada com a una persona privada, sinó quan compleix la funció de pastor i mestre de tots els cristians.

"En virtut de la 'suprema autoritat apostòlica' —continuà—, el magisteri papal s'exerceix quan es defineix una doctrina de fe i costums, explícitament o implícitament revelada. Es tracta, per tant, de 'veritats-per-a-la vida' i de la seva aplicació al comportament humà".

El Sant Pare explicà que "els concilis exposen les condicions per l'exercici del magisteri papal infal·lible, anomenat extraordinari, les manifestacions del qual són irreformables 'per elles mateixes i no pel consentiment de l'Església'; és a dir, per la seva validesa no necessiten el consentiment dels bisbes, ni poden admetre cap apel·lació a un altre judici".

I afegí: "Amb aquesta infal·libilitat de les definicions 'ex cathedra', hi ha el carisma d'assistència de l'Esperit Sant",

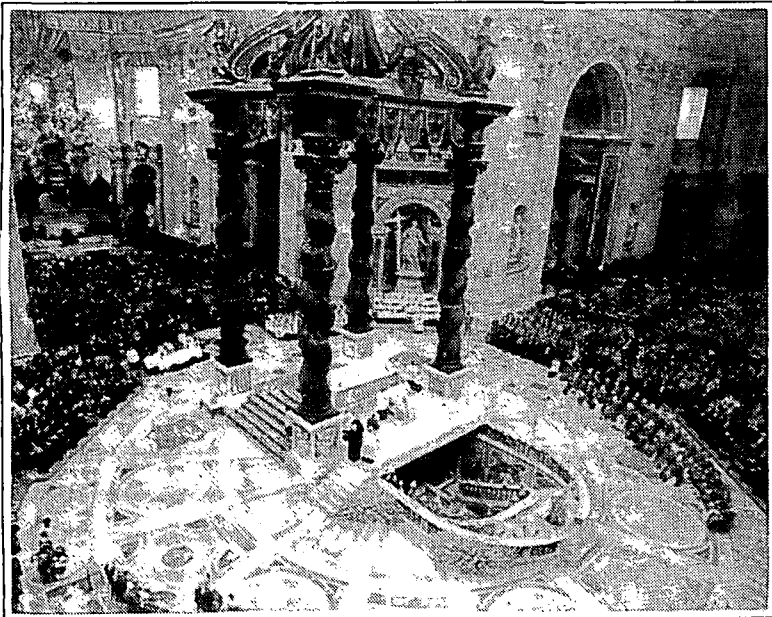
que "no és limitat a casos excepcionals, sinó que inclou d'alguna manera tot l'exercici del magisteri".

"D'altra banda, el Bisbe de Roma, en l'exercici del seu magisteri, sent la necessitat i també el deure d'explorar el 'sensus Ecclesie' abans de definir una veritat de fe. Finalment —va concloure— podem observar que aquest exercici del magisteri concreta i manifesta la contribució del Papa al desenvolupament de la doctrina de l'Església".

Novament una crida angiosa

En les salutacions que adreçà en 16 llengües als pelegrins presents en aquesta audiència general del dimecres, 24 de març, Joan Pau II renovà les seves crides per la pau a l'ex Iugoslàvia i parlà als fidels croats procedents "de les localitats exposades a les destruccions bèl·liques".

"Renovo en aquesta circumstància les crides fetes ja a les parts responsables a fi que respectin el dret inalienable dels familiars de tenir notícies segures dels seus éssers estimats fets presoners i de demanar el seu alliberament; com també de respectar el dret dels pròfugs i exiliats de tornar a les seves llars. És obligació moral de tots els homes de bona voluntat i de la Comunitat Internacional, trobar camins i mitjans per a realitzar aquesta obra eminentment humanitària".

Aspecte de la basílica de Sant Pere de Roma amb motiu de la canonització de Claudina Thévenet, fundadora de les religioses de "Jesús Maria" i la xilena Teresa de Jesús dels Andes. En el mateix lloc i el dia anterior foren beatificats Joan Duns Scoto, mestre de l'Escola de teologia franciscana i sor Dina Bélanger, religiosa de Jesús Maria. D'ambdós esdeveniments ja en donarem una àmplia informació

Comissió per a l'Església a Europa Oriental

SANTA SEU.— Joan Pau II ha creat una nova Comissió Permanent per a l'Església a Europa Oriental, que substitueixi la "Pro Rússia" erigida el 1925 pel papa Pius XI. Setanta anys després, enderrocats els murs del comunisme, Karol Wojtyła ha cregut que havia arribat el temps d'adaptar les estructures a les noves realitats.

El nou organisme té com a objectiu "seguir i promoure la missió apostòlica de l'Església catòlica en totes les seves activitats i d'acompanyar el diàleg ecumènic amb les Esglésies ortodoxes i amb les restants Esglésies de tradició oriental".

"La recent evolució de la història a Europa oriental —afirma el Pontífex en un dels paràgrafs introductoris— ha permès que les comunitats catòliques hagin pogut reconstruir-se i manifestar-se amb llibertat. En aquesta nova situació, tanmateix, cal donar, a aquestes comunitats, el suport necessari que els permeti consolidar-se i afermar les seves arrels en el sòl de la seva pàtria, així com desenvolupar la seva comunió amb altres comunitats catòliques d'arreu del món".

La recent creada comissió té competències no solament sobre els territoris de l'ex Unió Soviètica, sinó també sobre les altres nacions, la història de les quals ha estat condicionada en les darreres dècades pel comunisme militant i l'ateisme d'Estat.

Avui, les condicions de milions de catòlics han millorat sensiblement amb l'acceptació del principi de llibertat religiosa, però persisteixen problemes delicats, com són les Esglésies ortodoxes. (CIA)

Beatificació de sor Maria Faustina Kowalska

Missatgera de la misericòrdia de Déu

El proper dia 18 d'abril serà beatificada a Roma, junt amb Paula Montal, de la qual ja donarem informació, sor Maria Faustina Kowalska, anomenada "missatgera de la divina misericòrdia".

Va néixer en el si d'una família pobre, profundament religiosa, el 25 d'agost de 1905 a Glogowice, a Polònia. Fou la tercera de deu fills i batejada amb el nom d'Helena.

Als 15 anys, Helena emigra a la veïna ciutat d'Aleksandrow per buscar feina. Ha d'ajudar els seus pares a mantenir-se. Després de molts obstacles entrà en la congregació de la Mare de Déu de la Misericòrdia, als 20 anys i el maig de 1933, en consagrar-se definitivament a Déu, va rebre el nom de Maria Faustina del Santíssim Sagrament.

La finalitat d'aquest institut era el de tenir cura i educar noies pobres, moralment o materialment. Sor M. Faustina fou enviada a diverses cases de la seva congregació com a cuinera, jardineria i portera. Treballava, resava i tenia moltes tribulacions.

S'esforçà per practicar les virtuts de la humilitat, la puresa i la caritat amb el proïsme vers el qual es mostrà sempre abnegada. A aquestes virtuts afegia un gran recolliment interior i un gran amor a Déu.

El 1933 durant la seva estada a Vilnius, va conèixer el pare Miguel Sopocko, confessor de les religioses d'aquest convent. Fou el seu director espiritual i l'ajudà que es complissin els designis de Déu en la gran obra de la seva misericòrdia.

El 1934, obeint el seu director espiritual, sor Faustina va començar a escriure un diari que titulà "La Misericòrdia Divina en la meua ànima". Conté una narració detallada de profundes revelacions i extraordinàries experiències espirituals. Manifesta com el Señor li encomanà la missió d'anunciar al món, el missatge evangèlic de la seva misericòrdia.

Els darrers vuit anys de la seva vida (1931 a 1938) transcórreren enmig dels més increïbles sofriments físics i morals. El 1936, va caure greument malalta i el metge li diagnosticà tuberculosi. Va ser hospitalitzada a Pradnik, prop de Cracòvia i, després d'alguns mesos va tornar al convent de Lagiewniki; però ja no recuperà la salut. El 25 d'octubre de 1938, lliurà dolçament la seva ànima a Déu, als 33 anys d'edat.

El 7 de març de 1992, fou publicat el Decret de la heroïtat de les seves virtuts; i el proper 18 d'abril serà beatificada a Roma, junt amb la religiosa catalana, Paula Montal.

FILTRANT LA NOTÍCIA

Hans Küng, 65 anys

El teòleg suís Hans Küng, personalitat controvertida en el si de l'Església, ha celebrat el seus 65 anys. Nat a Lucerna, ordenat prevere el 1954, Hans Küng és el titular de la càtedra de teologia ecumènica i director de l'Institut de Recerca Ecumènica de la universitat de Tubinga, Alemanya.

El 1979, després d'uns anys de conflictes, a Hans Küng li fou retirat el permís d'ensenyar per la Congregació per la Doctrina de la Fe, però la universitat de Tubinga li oferí un estatut particular el qual li permetia de conservar la seva activitat de professor. Segons ell la sanció romana fou una gran injustícia.

La Congregació per la Doctrina de la Fe l'acusa per les seves preses de posició ambigües sobre la divinitat de Crist, l'ordenació ministerial dels preveres i les seves reserves pel que fa a la infal·libilitat del Papa. "Mentre posa en dubte l'autoritat pontificia, concedeix en canvi una

llibertat sense fre als teòlegs", assenyalava el traspassat Urs von Balthasar, una màxima autoritat mundial en teologia.

La rehabilitació de Roma a Hans Küng seria "una satisfacció personal", ha dit ell, però aquesta autoritat, afegeix, "cal que sigui basada en l'evangeli i no pas en el dret canònic".

En aquests darrers anys, el teòleg suís s'ha compromès particularment a mantenir el diàleg amb distintes creences. "Sense pau religiosa, no hi ha pau mundial", ha dit. Actualment està escrivint una trilogia sobre les tres grans religions monoteïstes.

Amb ocasió dels seus 65 anys, els amics i col·legues de Hans Küng han publicat una extensa biografia del teòleg, on es demana la seva rehabilitació per part de la Santa Seu.

Monsenyor Ricardo Blázquez, president de la Comissió Episcopal per la Doctrina de la Fe

La nostra comesa no és només qüestió de vigilància, sinó també d'impuls i promoció

El bisbe de Palència i nou president de la Comissió Episcopal per a la Doctrina de la Fe, monsenyor Ricardo Blázquez, va manifestar a Europa Press que "la sida no es cura en els confessionaris, però si tinguéssim una moralitat més alta, també en la sexualitat, hi hauria menys casos d'aquesta malaltia".

D'aquesta manera, monsenyor Ricardo Blázquez va comentar les recents declaracions del ministre de Sanitat i Consum, José Antonio Guiñan, el qual digué que la sida no es curava en els confessionaris.

—**¿Quins són els projectes més immediats de la Comissió Episcopal per a la doctrina de la fe?**

—M'agradaria que aquesta comissió no solament s'ocupés de les qüestions de custodiar la fe, sinó també de promoure-la. No és només una qüestió de vigilància, sinó també d'impuls. De fet, això ja s'ha anat fent i espero que es potenciï.

D'altra part, m'agradaria que davant de qüestions que puguin ser conflictives, com el cas d'un teòleg en què hi pugui haver incerteses sobre la viabilitat dels seus escrits, que hi hagi diàleg entre companys, abans d'una relació estricta entre el teòleg en qüestió i la Comissió per a la Doctrina de la fe. Sóc partidari d'aquest instància com a intermitja.

—**¿Fins ara, sempre s'havia dialogat?**

—Sí, fins ara sempre s'havia dialogat. A voltes no sempre es troba per part de la comissió una disponibilitat suficient. Aquest potser sigui, a voltes, el punt més delicat d'aquest servei nostre.

Unió al magisteri

—**Vostè ha estat professor de la Universitat Pontifícia de Salamanca. ¿Pensa que els teòlegs han d'estar units al**

magisteri de l'Església?

—Cada matèria de recerca, docència, etc. té el seu propi mètode. La teologia, per raó de ser que la defineix com a tal, és una reflexió sobre la fe en l'interior de l'Església per al servei de la missió cristiana. És necessari que sempre aquests tres caràcters es posin en relleu.

Pel que fa a l'interior de l'Església, el teòleg ha d'exercir la seva missió com el catequèsita, el rector, el bisbe. Per tant, en comunió en primer lloc amb la fe que hem rebut, amb els presveres i laics als quals ajuda i amb els quals presideixen l'Església: els bisbes i el Papa.

Units al Papa

—**Algun teòleg ha tret importància a les paraules del Papa. ¿Quin és el valor del magisteri del Sant Pare?**

—Potser amb un exemple pugui quedar més clar. Fa uns mesos es va publicar el catecisme de l'Església catòlica. Es tracta d'un text que té una doble autoritat: la que li confereix la competència dels que ho han preparat i l'autoritat que li reconeixem els catòlics, que ha estat promulgat pel Papa com un instrument vàlid de transmissió autoritzada de la fe i de la moral cristianes, per tant són dues formes d'autoritat: la de la competència i la del magisteri.

No totes les intervencions del Papa tenen la mateixa força vinculant. Hi ha una gamma

enorme, que va des d'una definició ex cathedra fins a les paraules que pronuncia en el rís de l'Angelus a la plaça de Santa Pere de Roma. El magisteri del Papa ha de ser rebut sempre amb respecte, perquè és aquell que en nom del Senyor pastura la comunitat cristiana.

Fe sense ambigüitats

—**¿Què es el més important que està fent aquest Papa en el camp de la fe?**

—En el pontificat de Joan Pau II hi ha hagut una tasca permanent en el camp de la fe, que podria ser aquesta: la fecunditat del servei que l'Església pot i ha de complir les causes de la justícia, de la pau en el món, de la humanitat en general. Aquests serveis parteixen de la fe cristiana.

Una fe cristiana confessada sense ambigüitats suposa un gran servei per a les

causes humanes. No hi ha un servei perdurable de l'Església si no és complert des de la claredat de la confessió de la fe. Aquests dos punt estan estretament units en el magisteri de Joan Pau II.

El valor de la "Humanae vitae"

—**A voltes hi ha catòlics que pensen que el que diu l'Església sobre moral matrimonial no els serveix per a ells i van buscant la persona que els doni suport en les seves tesis. ¿Hi ha confusió en aquesta camp?**

—En moral matrimonial pot haver-hi més o menys claredat segons els ambients i els matrimonis. L'Església, des de fa força temps, s'ha expressat clarament sobre aquest tema. L'encíclica "Humanae vitae", de Pau VI, fou transparent i necessitem transmetre-la en les nostres catequesis. Els matrimonis han de reflexionar davant de Déu perquè vegin de quina manera cal exercir el que s'ha reconegut com a paternitat responsable.

Hi ha camins coherents amb l'amor humà, amb l'amor en el matrimoni per poder planificar responsablement aquesta paternitat. Estic pensant en el mètode Billings, que té una seguretat propera al cent per cent i no és difícil per ser après per matrimonis no especialment preparats culturalment.

—**¿Vostè es refereix a mètodes naturals, no als artificials...?**

—Hi ha un llenguatge inscrit per la creació en la naturalesa humana que no pot ser desdit o negat per la intenció que portem a l'hora de contravenir les indicacions de la naturalesa.

Aleshores l'acte matrimonial té, al mateix temps, un sentit unitiu dels esposos dels consorts, dels que, comparteixen la mateixa sort. Per tant, fecunda l'amor, està activant la relació profunda dels cònjuges i, alhora, està obert a la vida.

Viure rectament la moral, davant la sida

—**Recentment el ministre de Sanitat i Consum digué que la sida no se solucionava en els confessionaris. ¿Què diu d'això?**

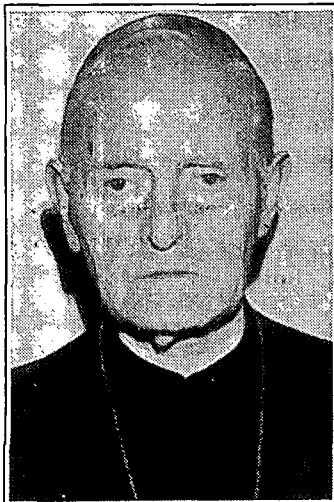
—En el confessionari no es cura la sida. Però si tothom tingués una moralitat més alta, també en el camp sexual, probablement hi hauria menys casos d'aquesta malaltia. Les qüestions no es curen només quan una persona l'ha contreta. També hi ha una profilaxi, una evitació del contagi i és important que no es passi senzillament a dir que no es cura en els confessionaris.

També hem d'ensenyar fórmules, camins, que ens ajudin a mantenir-nos sans. I tots sabem de quina manera podem córrer el risc i de quina manera estem més segurs.

■ Javier Fernández
(Europa press)

Mons. Fernando Sebastián, nou arquebisbe de Pamplona, i Mons. Antonio Dorado, nou bisbe de Màlaga

Morí monsenyor Jacinto Argaya

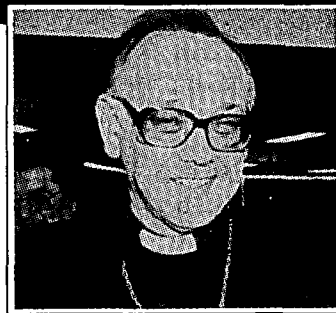

Última fotografia de monsenyor Argaya

Mons. Jacinto Argaya Goicoechea, bisbe emèrit de San Sebastián i antic bisbe auxiliar de València va morir el passat 12 de març a la seva residència d'aquesta ciutat, on vivia des de la seva renúncia per edat a la seva última diòcesi l'any 1979. Les seves despulles mortals foren inhumades a la Catedral del Buen Pastor de San Sebastián. El cos del prelat difunt va ser traslladat el dia abans des de València.

Mons. Argaya es va fer creditor de l'afecte com a home senzill i piadós, incansable treballador i de rica personalitat humana i cristiana, amb prodigiosa memòria i fi humor. Com a membre de la Conferència Episcopal fou president de la comissió de Seminaris, i president de la comissió mixta Bisbes-Superiors majors.

La Nunciatura Apostòlica donà a conèixer el passat 26 de març el nomenament de Mons. Fernando Sebastián com a nou arquebisbe de Pamplona i el de Mons. Antonio Dorado com a bisbe de Màlaga. Mons. Sebastián era actualment arquebisbe coadjutor de Granada i Administrador Apostòlic de Màlaga. A les últimes eleccions de la Conferència fou elegit vice-president dels bisbes espanyols. Per que fa a Mons. Dorado era, des del 1973, bisbe de Cadis.

Mons. Fernando Sebastián

Mons. Antonio Dorado

LXXXVI VIATGE CULTURAL

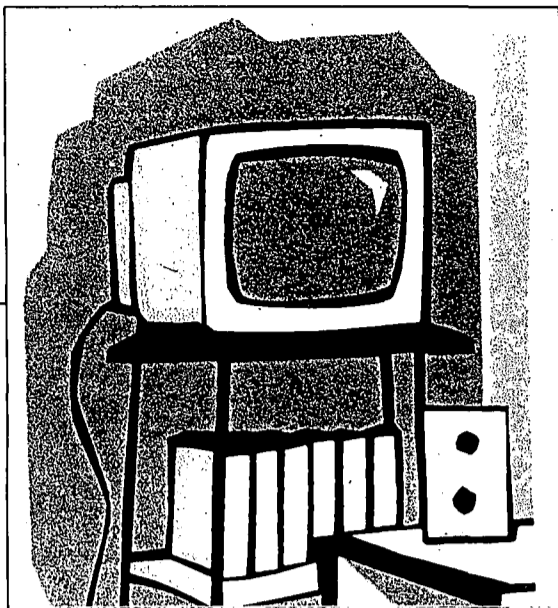
Dia 9 de maig

ÚLTIMES PLACES!

Santuàries de la Gleva - Rocaprevera i Els Munts

Un itinerari marià que no oblidareu

Truqueu al tel. 215 27 39 Sra. Roser

Possible implantació a Europa d'una cadena de TV catòlica

NOVA YORK.— El president de "l'Eternal Word Television Network" (Televisió de la Paraula Eterna), el xilè Sergio Ovalle, a anat recentment a Madrid negociant la possibilitat d'estendre aquesta cadena catòlica —que es transmet per cable i satèl·lit— a l'àmbit europeu i iberoamericà.

La EWTN, amb una àmplia implantació als Estats Units, ja que manté contractes amb més de 700 companyies de televisió per cable, vol començar a emetre un servei de 24 hores en castellà amb notícies, reportatges i programes que mantenen una especial atenció envers les qüestions religioses i amb un caràcter eminentment formatiu.

El president de la EWTN assenyalava que un dels principals fins d'aquesta cadena de TV és "defensar els principis cristians davant els constants atacs que es fan a l'Església que distorsionen les idees i no accepten el magisteri dels bisbes". (ICIA)

TURQUIA

El nou Catecisme, valorat positivament

CONSTANTINOBLA.— Tant el patriarca de Constantinoble com experts del patriarcat de Moscou valoren positivament, el nou Catecisme, assenyalant només algunes discrepàncies serioses, com el primat del Papa.

Segons el patriarca de Constantinoble, Bartolomeo I, el nou Catecisme ajudarà l'apropament entre catòlics i ortodoxos.

El nou Catecisme, ha declarat Bartolomeo I a la revista "Trenta Giorni", suposa un "retorn a allò

essencial del qual els ortodoxos només poden alegrar-se". Segons el patriarca de Constantinoble, es dona una importància fonamental als Pares de l'Església, tant grecs com llatins, així com a la gran tradició mística, àmpliament comuna a Orient i Occident, i "es defineixen amb força i claredat el misteri de Crist, el caràcter central de la resurrecció i la participació de l'home en la vida trinitària".

Sobre les discrepàncies, el patriarca de Constantinoble diu que "quan el Catecisme defineix el Papa com a principi i fonament de la unitat eclesial, dotat d'un poder plenari, suprem i universal, la diferència emergeix". (ICIA)

FRANÇA.— Un grup de religioses clarisses del monestir de Roubaix emeten el seu vot a la segona volta per a les eleccions legislatives (REUTER).

SUISSA

Amb la finalitat de solucionar un antic conflicte

El Papa nomena dos bisbes auxiliars per a la diòcesi de Coira-Zuric

Joan Pau II nomena dos bisbes auxiliars per a la diòcesi de Coira-Zuric amb la finalitat de solucionar una punyent polèmica que dura fa gairebé tres anys. El conflicte està motivat pel refús amb què part del clergat i els fidels àcollien el nomenament de Mons. Wolfgang Haas com a bisbe de la diòcesi (cfr. servei 14/91). Els seus crítics el veuen com un "home de Roma", que es nega legitimar canvis doctrinals, morals i litúrgics fets al marge de les normes de l'Església universal.

ALBÀNIA

Albània, disposada per a rebre Joan Pau II

TIRANA.— Shkoder, bressol del catolicisme a Albània, està disposada per a rebre Joan Pau II. per això ha hagut de restaurar totalment la seva catedral, enderrocada després de 45 anys de persecució marxista.

El Papa visitarà Albània el proper 25 d'abril i aquesta serà la primera visita d'un Papa a aquest país, en el qual la pràctica religiosa havia estat rigorosament prohibida pel poder comunista entre 1967 i 1990.

"Serà l'esdeveniment més important de la història d'aquesta ciutat. Desenes de milers de persones es preparen per acollir Joan Pau II. No cal obligar les persones que surtin de casa seva, com en l'època del dictador Hodja", afirma el responsable civil del districte de Shkoder, Ali Kazazi.

La catedral de Sant Nicolau havia estat transformada en palau d'esports pel règim comunista. Les creus foren destruïdes i la nau central transformada en camp de joc i en vestuaris. (EFE)

El papa, excepcionalment, acompanyà la seva decisió amb una carta adreçada al president de la Conferència Episcopal Suïssa, Mons. Pierre Mamie. En la qual s'explica que després d'escoltar els consells de "persones competents" i les informacions de "persones dignes de crèdit", i d'haver reflexionat, considera que el nomenament de dos bisbes auxiliars constitueix la decisió més apropiada per superar les dificultats.

Els dos auxiliars són el jesuïta Peter Henrici, de 64 anys, fins

ara degà de la facultat de filosofia de la Universitat Gregoriana de Roma, i el marianista Paul Vollmar, de 58 anys, director espiritual de dos seminaris de Suïssa.

Joan Pau II demana en la seva carta que els dos nous bisbes siguin acollits pels altres bisbes del país amb "affecte fratern", i que els fidels i l'opinió pública siguin informat dels veritables motius d'aquesta decisió. Els bisbes suïssos han escrit al Papa per agrair els nomenaments. (ACEPRENSA)

Casa d'Espiritualitat del Santuari d'El Miracle

Sota la direcció dels monjos benedictins d'El Miracle i de Montserrat i l'acolliment de les Germanes de la Fraternitat de Maria Verge, la CASA D'ESPIRITUALITAT ofereix activitats programades pràcticament tots els mesos de l'any:

• EXERCICIS ESPIRITUALS • RECESSOS • JORNADES DE REFLEXIÓ I PREGÀRIA • CONVIVÈNCIES • CURSETS DE CRISTIANITAT • REUNIONS DE DELEGACIONS

(Moltes d'aquestes activitats es realitzen els caps de setmana.)

La CASA D'ESPIRITUALITAT disposa d'instal·lacions adients en un ambient acollidor, enmig d'una natura plàcida i solitària. És un lloc ideal pel repós, la reflexió, la pregària i el retrobament amb Déu i amb si mateix. Tot un equip amb dotze anys d'experiència és al servei de tothom:

• Matrimonis sols o en grup • Joves • Persones a títol individual • Col·legis • Parròquies • Catequistes • Vídues i vidus • Comunitats religioses • Sacerdots • Gent gran • Pares i fills.

El BUTLLETÍ INFORMATIU/2 amb les activitats per a 1993 el trobarà gratuïtament a les llibreries:

- Claret. Roger de Llúria, 5.
- Formiga d'Or. Portal de l'Àngel, 5.
- Balmes. Duran i Bas, 11.
- Signe. Mallorca, 301.

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS

Per telèfon: (973) 48 00 45

CASA D'ESPIRITUALITAT. 25287 EL MIRACLE (El Solsonès)

La mostra ha estat organitzada per les esglésies cristianes catòlica, baptista i evangèlica de la població

Més de 200 bíblies d'arreu del món exposades a l'Escala

La Bíblia fou el primer llibre imprès a Europa per Gutemberg el 1456

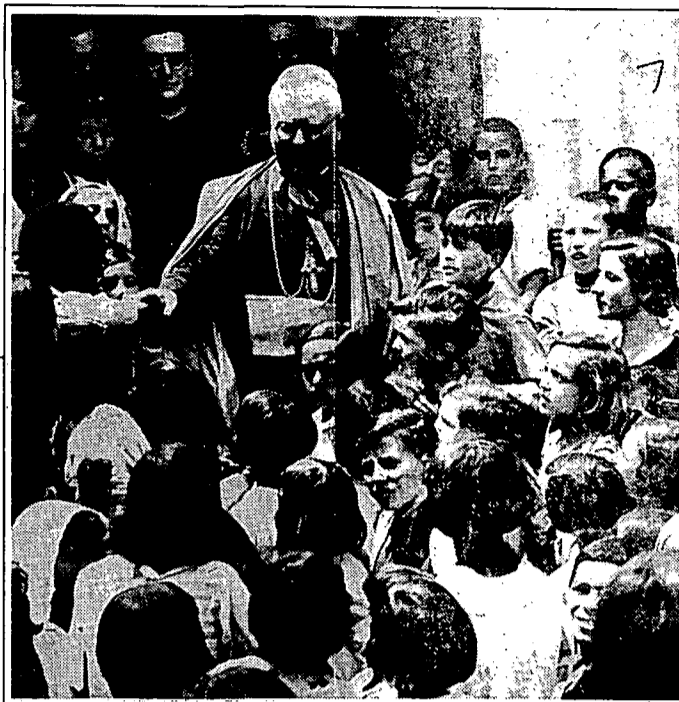
GIRONA

L'ESCALA.— La Sala Municipal d'Exposicions de l'Escala ha acollit fins el propassat dia 28 de març una mostra de Bíblies organitzada per les esglésies cristianes catòlica, baptista i evangèlica de la població.

Abel Quintana, membre de la mostra per part de l'església evangèlica, va manifestar: "L'acte en si és molt important pel coneixement que ens ofereix de la cultura relacionada amb aquest llibre a través de la història, però encara és més important el fet que l'acte estigui organitzat conjuntament per les tres esglésies cristianes de l'Escala".

A més de l'exposició es van organitzar diverses conferències relacionades amb els diferents aspectes de la Bíblia i la seva relació amb la història i la societat actual.

● C.C.

El Dr. Manuel Irurita fou bisbe de Barcelona del 1930 al 1936

Hispania Martyr segle XX

El passat 27 de març tingué lloc la VI Assemblea d'Hispania Martyr sota la presidència de Frederic Udina Martorell, President Nacional i del President de la Delegació de Tarragona, Dr. Blas Quintana, el qual, reglamentàriament va cessar. Fou nomenat per aquest càrrec Mn. Salvador Nonell i Bru, rector de la Gornal-Clariana, (Alt Penedès).

L'Associació (c/ Sant Sever, 6, 2n. 1a., Barcelona) consta de 700 socis, i els assistents aplaudiren calorosament la notícia que l'Arquebisbe de Barcelona Ricard M. Carles ha donat llum verda per a reprendre el procés de beatificació del Dr. Manuel Irurita, que fou bisbe de Barcelona del 1930 al 1936.

A tal fi han estat nomenats promotors d'aquesta tasca eclesial el Dr. Muñoz, Degà de la Catedral y el P. Antoni Sospedra, Cooperador Parroquial del Cor de Jesús.

L'Associació Hispania Martyr té per finalitat recollir biografies d'eclesiàstics i seglars, que moriren a causa de la Fe en la persecució religiosa del 1936 i impulsar-ne la beatificació, si procedeix, per testimoni i record dels catòlics d'avui.

Càl aclarir que el Vaticà no beatifica ni víctimes de guerra ni assassinats d'aquella Revolució per causes polítiques, socials o econòmiques. El Sant Pare, després d'un llarg i minuciós procés, en el qual intervenen altes personalitats de l'Església, proclama solemnement "Beatorum nomine" als bisbes, sacerdots, religioses i catòlics que els fou llevada la vida per ser fidels al Crist i a l'Església, immolats sense resistència personal i que expiraren amb paraules de perdó pels seus botxins.

■ Francesc A. Picas

Renovació del Consell Diocesà de Pastoral

SOLSONA

Recentment el Consell Diocesà de Pastoral estrenava cinc nous delegats: Paquita Bernadec per "Mans Unides"; Marta Domènec per "Càritas"; Conxita López per la delegació de Missions; Carme Serra per la d'Ensenyament i Ramon Besora per la de Pastoral de la Salut. Tots ells s'incorporaven al Consell després d'haver estat designats per les respectives delegacions que, d'acord amb els estatuts, renovaren els càrrecs.

Aquesta reunió fou presidida pel vicari general, Dr. Manel Guiu, en absència del bisbe Antoni, malalt de grip.

Dels temes tractats, cal remarcar la preparació del Concili Provincial, la commemoració del 4rt. centenari de la diòcesi i l'estudi sobre l'actual situació dels laics.

Del Concili Provincial el Dr. Guiu informà que de moment s'ha format una comissió —que desapareixerà en començar el concili— que en té encomanada la tasca preparatòria, estudiant i valorant tot allò que fa referència als aspectes organitzatius.

Pel que fa als 400 anys del bisbat, Mn. Antoni Guixé, que feia també de moderador, digué que l'acte central tindria lloc el diumenge, dia 1 d'agost, a

Solsona.

El tema central del dia fou, però, la participació dels laics en la vida diocesana. Els membres del Consell Diocesà de Pastoral, repartits en quatre grups, opinaren sobre la realitat actual dels laics (la seva incidència en les parròquies i moviments), així com també sobre què caldria fer per a potenciar-la. Les conclusions foren que si per una banda va creixent el nombre de laics compromesos en les celebracions litúrgiques, delegacions, moviments i tota mena d'activitats, per l'altra cal donar-

los la possibilitat d'un reciclatge permanent perquè el seu progrés quantitatiu vagi paral·lel al qualitatiu. També es va posar de manifest la necessitat d'apropament entre laics i sacerdots per tal de bandejar possibles recels i guanyar-se una mútua confiança.

De forma unànime, exposaren, finalment, la conveniència d'una reunió conjunta dels dos Consells, el Presbiteral i el de Pastoral, per tractar més profundament el tema.

● C.C.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 500 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

"Moltíssimes gràcies: Continueu donant matèria d'informació i de reflexió per tants cristians que viuen la preocupació d'una Església rejuvenida. Falta tanta esperança! Calen profetes d'esperança. I Catalunya Cristiana ho pot ser." P. Bonifaci Tordera. COLÒMBIA

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRI;

Table listing names and addresses of missionaries, including Josep Rubio Calvao, Gna M. Dolors Borrás, Josefa Falco Solsona, and Angel Benedetti i Kalitowski.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Subscription form with fields for name, address, telephone, bank details, and signature.

"CATALUNYA CRISTIANA" c/. València, 244, 2º. - 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

FETS I CRITERIS

L'amor del ressuscitat

El dia de Pasqua l'apòstol Pau ens exhorta: "Ja que heu ressuscitat amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt".

Som exhortats a aixecar el llistó de la nostra generositat i del nostre amor. Tenim tendència a mirar a terra, a deixar-nos portar per motius d'egoisme. El pes de les nostres preocupacions molt sovint frenen l'embranchada de l'amor.

L'apòstol Pau posa una estreta relació entre la mort i la resurrecció del Salvador: Ell, Jesús Senyor nostre, fou lliurat per les nostres iniquitats i ressuscitat per la nostra justificació (Cf. Rom 4,25). La carta als colossencs remarca també el lligam íntim entre la mort i la resurrecció de Jesús amb aquestes paraules: "sepultats juntament amb ell en el baptisme, amb ell també ressuscitau per la fe en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts" (Col. 2,12).

Pasqua de Resurrecció que ens recorda, de manera especial, aquell ensenyament de Joan: "En això consisteix l'amor: no som nosaltres qui hem estimat Déu, sinó que és ell qui ha estat el primer d'estimar-nos i ha enviat el seu Fill com a propiació dels nostres pecats" (1 Jo 4,10).

L'amor del Ressuscitat ens ha tornat la llibertat. La força del Crist, que habita en els nostres cors, ens dona la capacitat d'estimar i de donar-nos als altres. La gràcia de Jesús Ressuscitat és un amor que es dona i que penetra el nostre interior per suscitar-hi l'amor de Déu que ens ha estat donat per l'Esperit.

L'amor del Ressuscitat ens ajuda a descobrir la tendresa de Déu, la seva bondat de Pare. Ja no li tenim por perquè sabem que som estimats per Ell. Aquesta és la nostra força: la d'haver cregut en la seva bondat.

Amb motiu podem representar-nos el nostre Pare com a misericòrdia infinita. L'amor no s'imposa pas, s'ofereix. Estimar-nos tal com som amb la nostra feblesa, amb la nostra misèria, és digne de l'amor essencialment infinit. La creu i la resurrecció en donen la raó.

L'amor del Ressuscitat ens ensenya a pregar. La resurrecció ha unit el cel i la terra, més encara, ens assegura la promesa d'un cel nou i d'una terra nova, i ens mou a demanar "vingui a nosaltres el vostre Regne". Hem de pregar perquè arribi aquella realitat definitiva en la qual Déu és tot en tots, aquella situació en què Déu eixugarà totes les llàgrimes. Sense persones de pregària el cristianisme esdevindria una ideologia i no hi hauria lloc per a l'esperança.

L'amor del ressuscitat ens transforma en persones generoses, en persones lliures, en persones que creuen en la tendresa i en la bondat de Déu.

Tant sols l'Amor pasqual ens transforma en cristians que creuen, que esperen i que treballen pel Regne de llibertat, de justícia, de solidaritat i de pau.

† Ramon Torrella i Cascante
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Jornada de l'ensenyament religiós a l'escola

El 89 per cent dels alumnes d'EGB opten per la religió

TORTOSA

La Delegació episcopal d'Ensenyament ha servit material de reflexió i pregària amb força suggeriments pastorals per tal que es pogués celebrar la jornada que demanen les normes sinodals 39 i 43 i, complir també un dels objectius de la Comissió episcopal d'Ensenyament: "La parròquia, els pares, els professors i els alumnes han de treballar per l'ensenyament religiós a l'escola".

L'estadística diocesana publicada al Full diocesà és, numèricament, optimista. També ho és l'estudi sociològic del llibre publicat pel Moviment de Profes-

sors Cristians sobre els valors humans i religiosos a l'ensenyament. En canvi, és preocupant l'actitud, no sempre prou receptiva, dels alumnes que no han tingut prou suport dins l'ambient familiar, escolar i ambiental del carrer. Tot i així, insistim, les estadístiques i gràfiques són esperançadores, si els educadors del centre, la família i la parròquia col·laboren.

Conèixer les nostres arrels cristianes

Mons. Lluís Martínez i Sistach, en l'editorial de "Vida Diocesana", raona els motius que els pares i alumnes han d'assumir per tal de prematricular-se a la

classe de religió. Cal coherència amb la fe que es professa en la catequesi i se celebra en els Sacraments. És important conèixer les nostres arrels cristianes tan evidents a Europa, Espanya i, especialment a Catalunya. "La nostra història i la nostra cultura tenen un color sensiblement religiós".

Per últim, cal tenir present que les classes de religió presenten valors humans i evangèlics que omplen la buidor interior i donen sentit a l'existència. I tot això contemplat com un dret, no pas com un privilegi. Es tracta d'una formació integral sense llacunes.

■ J. Blanc i Bahima

L'actitud dels alumnes no és sempre prou receptiva als valors humans i religiosos

Escola i classe de religió

ESTADÍSTICA DEL CURS 1992-93

Nivell	Centre	Alumnes	Religió	Ètica	% Religió
EGB	Públic	16.970	15.028	1.942	88'52
	Privat	4.808	4.808	0	100'00
BUP	Públic	4.162	2.677	1.202	64'33
	Privat	469	469	0	100'00
FP	Públic	3.082	2.051	1.011	66'56
	Privat	160	159	1	99'39

FINESTRAL DE LA CARITAT

Estrènyer-se el cinturó

TARRAGONA.— Hi ha moltes persones que per estrènyer-se el cinturó fan règim, la crisi no els afecta. D'altres fa anys que s'estrenyen el cinturó i ja no els queden forats... Els primers que reben les garrotades en la nostra societat sempre són els més febles, els més marginats i els hi toquen, vinguin d'on vinguin. Podem intentar que es puguin eixamplar el cinturó. Depèn de tots nosaltres.

8.93.— Matrimoni amb quatre fills en edat escolar. L'única que treballava era la mare i ha perdut la feina per la malaltia del fill petit. No tenen cap ingress i han quedat molt endarrerits en el pagament del lloguer. Tenen ordre de desnonament però si paguen uns mesos no hauran de deixar el pis. Els hi manquen 79.499 ptes.

9.93.— Matrimoni gran amb

dos fills. No treballa ningú. El pare està malalt i cobra una petita pensió d'invalidesa. Deuen el lloguer de diversos mesos i aliments. Els hi fan falta 42.690 ptes.

10.93.— Matrimoni amb dos fills petits. No tenen feina i no perceben cap ingress. Viuen dels ajuts. Necessiten urgentment per pagar el lloguer i la llum 69.490 ptes.

11.93.— Senyora gran amb dos fills. Cobra una pensió social però no poden fer front a les despeses bàsiques. Ha quedat endarrerida del pagament del lloguer i la llum. Necessita 26.800 ptes.

12.93.— Matrimoni amb dos fills petits. No tenen feina ni cobren cap tipus d'ajut. Els han tallat la llum i deuen tres mesos de lloguer. Necessiten urgentment 98.600 ptes.

Els donatius poden entregar-se a: Caixa Tarragona - Oficina Plaça Imperial Tarraco, 6, Tarragona. c/c. 2527-2 i també a Càritas Interparroquial de Tarragona. Avda. Prat de la Riba, 35. 43001 Tarragona.

Balanç positiu de la gestió de Càritas durant 1992

CARITAS
TARRAGONA

TARRAGONA.— Càritas de les comunitats cristianes de la ciutat de Tarragona, en els resultats de la seva gestió durant el 1992, valora molt positivament la coordinació i col·laboració que, any rere any, es va reforçant i fa possible de donar resposta a les necessitats reals del moment. Es dona prioritat a les ajudes als projectes de prevenció i promoció, sense excloure ajudes puntuals. Durant l'exercici de 1992, s'ha arribat a la quantitat de 35.444.798 ptes., invertides en projectes i ajudes. Cal remarcar que, d'aquests diners, se n'han destinat 12.277.509 ptes. al projecte "Un lloc de treball". I no hi són incloses les ajudes extraordinàries a Somàlia i Bòsnia, que han estat gestionades per Càritas Diocesana. Càritas continua sent la institució d'ajuda als necessitats que mereix més la confiança del públic per la gestió seriosa dels seus responsables.

● C.C.

La parròquia de Sant Josep Oriol celebra "75 anys al cor del barri"

BARCELONA

La Parròquia de Sant Josep Oriol, del barri de l'Eixample de Barcelona, va celebrar el propassat 23 de març una triple commemoració.

En primer lloc, la celebració —aquell mateix dia— del seu sant patró, sant Josep Oriol. Un sant barceloní, nascut el 1650 i mort el 23 de març del 1702, prevere senzill i humil, beneficiat de l'Església de Nostra Senyora del Pi. Distingit com el "doctor pa i aigua", per la seva vida austera, amb la popularitat de les seves obres de misericòrdia i pel do de les guaricions va ser canonitzat el 1909 pel papa Pius X.

Aquell mateix dia també se celebrava el 75è aniversari de la inauguració de la

arquebisbe de Barcelona, Ricard M. Carles, del qui també —aquell mateix dia— se celebrava el tercer aniversari del seu nomenament com a arquebisbe de Barcelona, el dia de Sant Josep Oriol, pel papa Joan Pau II. Tres commemoracions prou importants per a la vida de la nostra diòcesi de Barcelona.

En la celebració de l'eucaristia van concelebrar l'actual rector de la Parròquia, mossèn Josep Boix; el rector de la Parròquia de Santa Madrona, mossèn Josep Segalà, de la qual es desmembrà Sant Josep Oriol; així com alguns capellans veïns, alguns que en són fills, o que han exercit o exerceixen actualment el seu ministeri en aquesta Parròquia.

L'arquebisbe Carles assenyalà en l'homilia el treball positiu que ha fet aquesta Parròquia durant tots aquests

Parròquia. Va ser el 23 de març de 1918 quan l'aleshores bisbe de Barcelona, Enric Reig, va presidir l'acte d'inauguració de la capella provisional, llavors al carrer Villarroel (entre Diputació i Consell de Cent). Aquesta efemèride s'està celebrant durant tot aquest any a la Parròquia de Sant Josep Oriol amb diversos actes, sota el lema "75 anys al cor del barri".

I en tercer lloc, la celebració eucarística d'aquell vespre va ser presidida per l'actual

anys, així com el bon treball que està desenvolupant "amb l'actual Assemblea Parroquial, un intent de posar en pràctica el Pla Pastoral Diocesà, en la línia de potenciar la parròquia —encara més— com un centre d'acolliment i de múltiples activitats". També va valorar molt positivament "la gran assistència de feligresos a aquesta celebració, en un dia ordinari de treball".

■ **Francesc Romeu**

El bisbe auxiliar Mons. Carles Soler i Perdigó, amb els participants del festival del 150 aniversari de la I.M.

Festival al Col·legi Salesià de la Vall d'Hebron

Commemoració dels 150 Anys de la Infància Missionera

BARCELONA.— Organitzat per la Delegació Diocesana de Missions, el propassat diumenge 28 de març se celebrà un gran festival al Col·legi dels Salesians a la Vall d'Hebron, en el qual hi participaren més de sis cents nens i nenes de la diòcesi i també representacions de les diòcesis de Tarragona i Vic.

Amb aquest motiu el Sr. Arquebisbe de Barcelona, Dr. Ricard M. Carles va adreçar a tots els nens i nenes afectes a la Infància Missionera, una carta en la qual recordava el perquè el bisbe Forbin Johnson, coneixent la necessitat que en països llunyans tenien d'ajuda material per sobreviure i d'espiritual de conèixer Jesús, va impulsar la col·laboració dels nens i nenes del seu bisbat i fou tant el seu èxit, que l'obra ha

arribat als seus 150 anys i els nens i nenes de tot el món continuen aportant el seu gra de sorra, amb el seu cor missioner.

La jornada va començar amb la salutació d'acollida pel Delegat Diocesà de Missions, Mn. Jordi Jorba. A continuació, després d'una pregària en comú, hi hagué la reflexió per grups i assaigs dels cants per a l'Eucaristia que es va celebrar a les 13 hores, i fou presidida pel bisbe auxiliar, monsenyor Carles Soler i Perdigó.

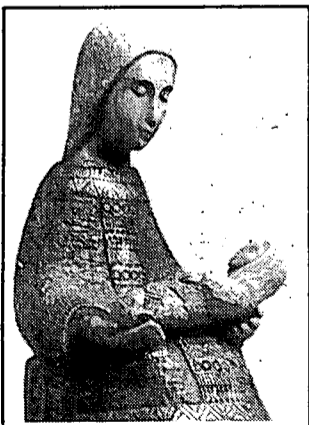
Després de dinar hi hagué el gran festival de la Cançó Missionera, en el qual hi participaren els nois i noies que amb les seves cançons segellaren el seu compromís missioner.

■ **Oriol Camps**

Quaderns d'orientació familiar

BARCELONA.— Amb el nom de "Delta", el Secretariat diocesà de Pastoral Familiar, amb la col·laboració de les Delegacions de Pastoral Familiar de les diòcesis de Catalunya i dels moviments matrimonials de Barcelona, ofereix trimestralment articles, "qüestions obertes" i altres seccions, des de "pregar en família" fins a "pàgina d'humor", passant per "joventut i parella". Així, per exemple, el títol de capçalera del núm. 125, el primer d'enguany és *Els divorciats tornats a casar, dintre de la comunitat cristiana*. Informació i subscripcions: Secretariat de Pastoral Familiar, c/ Diputació, 231, 08007 Barcelona; tel. 453 86 59.

● **C.C.**

Imatges en dolomia —pedra del Pirineu— reconstruïda i amb acabat policromat, o bé en marfilina (bianques), fetes a mà per les Monges Betlemites als seus tallers artesanals.

COMANDES:

Per telèfon, al núm. (93) 301 37 18, o bé per correu, enviant la Butlleta de Comanda als **AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA** Pça. Urquinaona 11, 3r. 3a. A, 08010 Barcelona. També s'hi poden adquirir personalment, i a LA **FORMIGA D'OR**: Avda. Portal de l'Àngel, 5. **DEMANEU EL CATÀLEG D'ARTESANIA IL·LUSTRAT.**

ARTESANIA DE LA FAMÍLIA MONÀSTICA DE BETLEM

Un bon regal de Primera Comunió

BUTLLETA DE COMANDA

EN DOLOMIA:

- MdD Benaurada 17.500.-
- MdD a Natzalet 15.000.-
- MdD amb romànica ... 17.000.-
- MdD amb Infant 9.000.-
- Sant Josep 11.500.-
- Sant Francesc 11.400.-

EN MARFILINA:

- MdD de Montserrat 11.000.-
- Sta. Anna i MdD 5.400.-
- Díptic Jesús i Maria 6.400.-

nom i cognoms _____

adreça _____

població _____

codi postal _____

telèfon _____

Demano les imatges assenyalades al marge, per un valor de + 510.- * = Pts. * (són les despeses d'emballatge i tramesa)

Adjunto xec barrat, a nom d'Amics de Catalunya Cristiana.

Ho pagaré contra reemborsament.

Signatura: _____

..... de de 1993

Joan Pau II i la Mare Teresa de Calcuta assistiran al Congrés Eucarístic a Sevilla

BARCELONA

Joan Pau II i la Mare Teresa de Calcuta assistiran al 45è Congrés Eucarístic que se celebrarà a Sevilla entre els dies 7 i 13 de juliol, segons va explicar l'arquebisbe de Sevilla, Mons. Carlos Amigo Vallejo a l'hora de presentar aquest esdeveniment de l'Església Universal davant els representants dels mitjans de comunicació a Barcelona, el propassat dia 31 de març.

El Papa que arribarà a Sevilla el dia 12 i al dia següent presidirà la missa davant d'un milió de persones, congregades, segons les previsions, en el Campo de Feria, es traslladarà posteriorment a Huelva on retrà homenatge, entre altres actes, a la Mare de Déu del Rocío.

"Congrés de la Nova Evangelització"

L'altre dels grans convidats del 45è Congrés Eucarístic Internacional, és la Mare Teresa de Calcuta, que es trobarà el dia 7 de juliol amb els joves, possiblement en un dels estadis a Sevilla, i participarà al dia següent en la Gran Vigília de la Solidaritat.

"És el Congrés de la Nova Evangelització" —va afirmar l'arquebisbe Amigo i va afegir que aquest esdeveniment "té el valor de la universalitat" simbolitzada per la presència del Papa, cap d'una "Església que es prepara per un segle nou, una Església que ha de ser cada vegada més oberta al sentit universal del que significa l'Església".

En opinió de l'arquebisbe de Sevilla, el Congrés Eucarístic Internacional organitzat per tercera vegada a Espanya (Madrid 1911, Barcelona 1952), podria significar un impuls per a l'Església Espanyola en la qual "la dimensió universal, missionera, evangelitzadora amb les millors arrels històriques, ha de retenir".

"Crist llum dels pobles"

Durant tota una setmana que durarà el 45è Congrés Eucarístic, convocat aquesta vegada sota el lema "Crist llum dels pobles" i

que tornarà al voltant del tema "Eucaristia i evangelització", es reuniran unes 10.000 persones que escoltaran les ponències, entre altres, dels cardenals, Meisner (Colònia), Martini (Milà) i Sin (Manila) i participaran també en les taules rodones organitzades cada dia, segons va explicar Mons. Miguel Oliver Román, Secretari General del 45è Congrés Eucarístic Internacional.

Amb motiu d'aquest Congrés, l'Església propaga diverses

en la xifra d'uns 2.000 periodistes que han demanat l'acreditació, Mons. Amigo va afirmar que "no podem caure en una mentalitat burgesa que ho valora tot només pels condicionaments econòmics que aquest Congrés pot tenir". I ha afegit que "no es tracta d'exaltació ni triomfalisme, sinó de ser responsables del que Jesucrist ens ha deixat, és a dir l'Eucaristia".

El fet que l'Església espanyola vol donar un gran ressò a aquest

La Mare Teresa de Calcuta es trobarà amb els joves el dia 7 de juliol

campanyes socials de solidaritat com la donació de sang, la construcció de residències per a la gent gran, d'un centre per als disminuïts psíquics profunds d'un grup d'habitatges de caràcter social. També s'impulsaran nous complexos parroquials als barris més necessitats i sobre tot el desenvolupament del Projecte Home —el programa per a la reinserció dels droga-addictes.

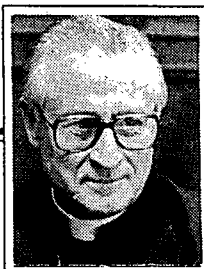
Gran desplegament informatiu

En referir-se a les despeses que suposa l'organització del 45è Congrés Eucarístic a Sevilla, en el qual 80 Conferències Episcopals representaran uns cent països seguits per un gran desplegament informatiu explícit

esdeveniment és molt justificat, en opinió de l'arquebisbe de Sevilla: "Si ho fem públicament, no és per a presumir, sinó per a oferir. Si tenim alguna cosa, seríem uns egoistes imperdonables si no ho posàrem a la disposició dels altres. Volem que la festa estigui compartida per a tots".

Pel que fa a la participació dels habitants de Catalunya en la celebració d'aquest acte, segons va explicar el Delegat barceloní del 45è Congrés Eucarístic, una agència de viatges s'encarrega d'organitzar les sortides de Barcelona amb autobús, tren i avió i espera l'augment de les subscripcions dels catalans per aquest esdeveniment eclesialístic després de la Setmana Santa.

■ G.I.E.C.

CARTA DOMINICAL

El regal del sepulcre buit

Fa un cert temps, vaig descobrir en Josep d'Arimatea un exemple per als qui «hem arribat tard» a la mort de Jesús. Ell donà proves d'amor fidel, de valentia i d'operativitat. Era un home bo i just, membre del sanedri. Algun comentarista opina que Mateu diu que «va venir» d'Arimatea divendres a la tarda. ¿Com és que, si «no estava d'acord amb tot allò que el sanedri havia decidit i havia fet» -matar Jesús-, no hi és present ni dijous ni divendres per defensar-lo? Pot ser molt bé que, com que a casa de Caifàs es decidí, dimecres a la tarda o dijous al matí, de no actuar contra Jesús durant les festes, per por del poble, Josep se'n va anar a casa seva a celebrar la Pasqua.

Divendres va saber que les coses s'havien precipitat i me l'imagino fent al galop els 40 quilòmetres que separen Arimatea de Jerusalem. Es trobà amb el Mestre clavat en creu, ja mort. Però, en ell també, l'amor fou més fort que la mort i no va pensar que ja no es podia fer res. «S'atreuï a anar a trobar Pilat i a demanar-li el cos de Jesús.» I tant si fou valent, perquè era ben absurd que tot un senyor membre del sanedri, comprometés la seva reputació davant el governador i davant el poble reclamant el cos d'un condemnat a mort. I hagué de passar encara per la humiliació de no ser cregut. «Pilat s'estranyà que ja fos mort. Cridà el centurió per informar-se'n.» M'imagino Josep d'Arimatea suportant que, al seu dolor per la mort de Jesús, hi afegissin de ferir el seu honor no creient-se'l. Quan Pilat en va estar ja segur, «donà el cos a Josep».

Però això no fou sinó el començament. Josep s'havia proposat restablir, en la mesura que ell pogués, l'honor de Jesús i, perquè fos una realitat, encara li quedaven moltes coses per fer. Per tal d'amortallar-lo podia haver demanat un llençol a qualsevol amic de Jerusalem. Però -i aquí continuen els detalls de Josep- volgué embolcallar-lo amb un llençol nou. I l'anà a comprar ell mateix. No costa gens de pensar que mai no hauria fet personalment una feina com aquella.

Davant l'estupor dels qui estaven pendents de com acabava tot allò, ell mateix desclavà el cos. Cal pensar en la impuresa legal que això suposava i en la deshonra de mostrar-se en relació, un home honorable com ell, i un condemnat a mort. Però Josep volia restituir, tant com li fos possible, l'honor del Mestre, i tota la resta no el preocupava gens. Nicodem i ell el van ungir, amb una quantitat d'espècies potser exagerada: 100 lliures d'una barreja de mirra i àloe.

Sembla com si s'hagués pres seriosament la resurrecció, ja que li oferí el sepulcre que ell mateix s'havia fet excavar a la roca per als seus, on «no havia estat enterrat ningú». Josep li feu donació de l'estimació, de les atencions i del sepulcre. I Jesús li regalà que aquell fos el lloc de la seva gloriosa resurrecció. Allí nasqué el primogènit d'entre els morts. Allí hi ha un dels punts d'ancoratge de la nostra esperança en una vida eterna i en una resurrecció feliç.

El sepulcre buit d'ara és el regal d'un home bo, fidel a Jesús més enllà de la mort i operatiu en tot el que feia referència a la fidelitat al Senyor i a la seva glòria.

■ † Ricard M. Carles
Arquebisbe de Barcelona

IMPROMPTU

Setmana Santa

Penso, aquests dies, en l'evolució litúrgica que s'ha operat en els rituals de la Setmana Santa, en el curs d'aquest segle, començant per Pius X, i acabant amb les del Concili Vaticà II, plenament establertes per Pau VI.

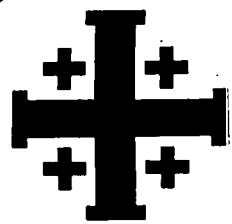
Tot amb l'intent que el poble fidel visqui la Setmana Santa intimament, profundament. Que se senti estimat, ferit, befat, blasmat, crucificat, mort i sepultat, i, sobretot, gloriosament ressuscitat amb Crist i per Crist... Molt, certament, s'ha aconseguit. Però hi ha una celebració, la més solemne, que encara no ha entrat a l'ànima del poble: la Vetlla Pasqual. És com si ja s'estés cansat de processons i cerimònies i es cerqués l'evasió per altres camins més fàcils i planers...

El poble ha estat capaç d'imaginar i d'escenificar tota la vida de Crist. Des del seu naixement a Betlem, fins al Calvari, fins al sepulcre... però després, sembla com si perdés la pista i no entengués que sense la Resurrecció tot hauria estat inútil, hauria estat una història qualsevol.

■ Oriol Camps

Residència Geriàtrica BON VIURE

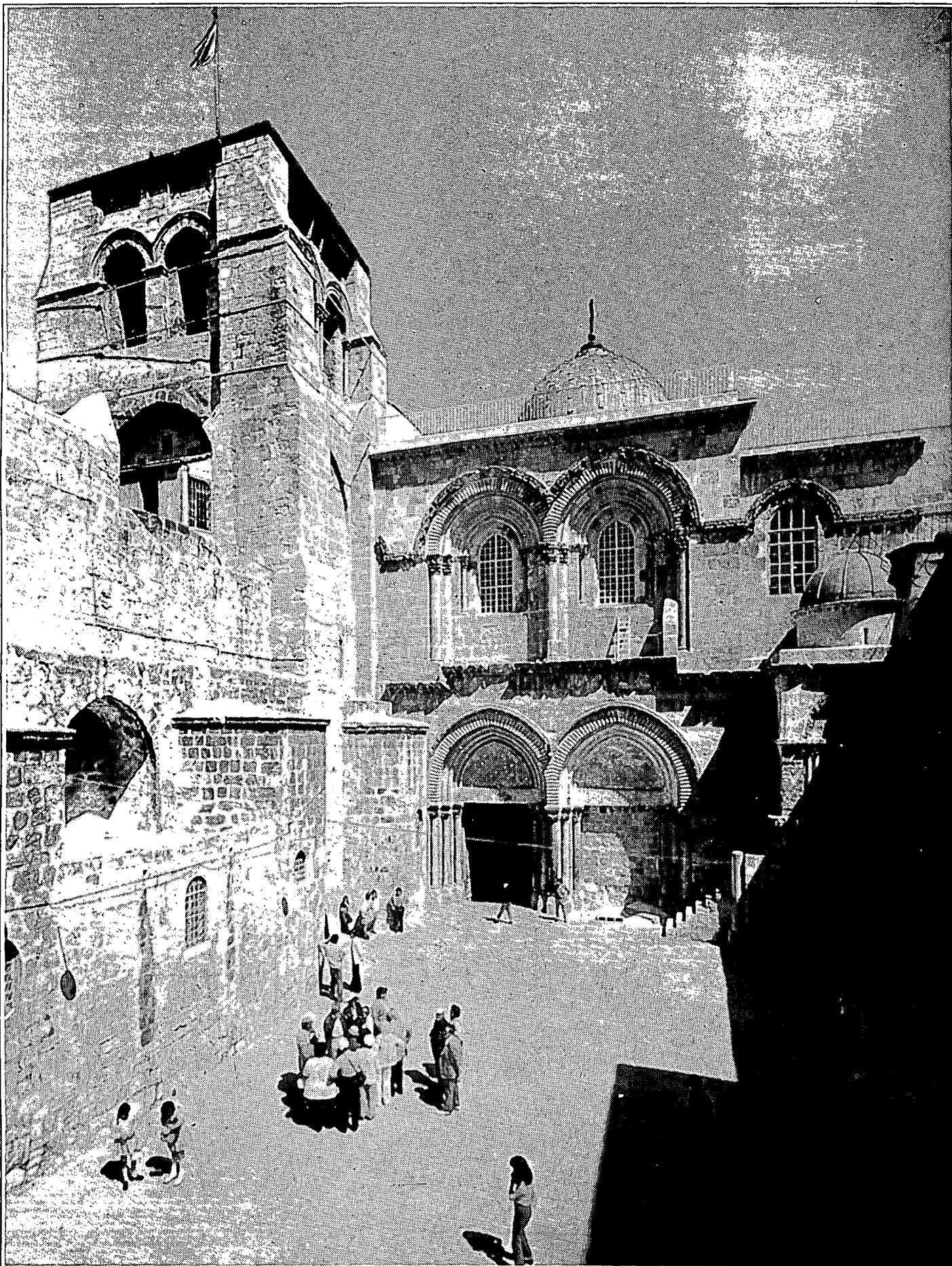
Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estadies per sempre, i per convallescències. Poques places.
Tel. 427 44 53.

El pelegrinatge a Terra Santa, i en concret al sepulcre de Jesús a Jerusalem, pot omplir de satisfacció, però no és substituït de la fe. Aquí no es veu pas, s'accepta. La fe continua sent fe, perquè no consta que ningú no s'hagi convertit pel sol fet d'agenollar-se davant el sepulcre. Tot i així, el lloc existeix, amb una seguretat científica fora de dubtes. Queda el testimoni escollit per Déu per fer la nostra redempció.

*Les claus del Sant Sepulcre
dels musulmans*

Lloc sant únic al

La gran basilica de Jerusalem

La formosa basilica del Sant Sepulcre a Jerusalem no és l'únic lloc compartit entre les diverses comunitats cristianes, però és el centre de gravetat. Les sis Esglésies cristianes en convivència es troben en "perpetu sínode", voltant del sepulcre de Crist, vers unitat. Allò important és que un possible acord entre elles traspassi les pedres i arribi als cors. Un capitell o un mur restaurat no són de menyspreu, però l'apropament, el respecte i l'amor entre els germans és primordial.

Propietàries, tres comunitats diferents

Quan el pelegrí entra a la basilica sorprèn en trobar arreu, sacerdots religiosos amb hàbits diferents, i també davant d'alguna cerimònia estranya a seus ulls, d'algun ritm desconegut. L'estupor arriba al límit quan, no lluny d'allí, les cerimònies d'un altre ritm atrauen l'atenció vers un altra capella de la mateixa basilica. Diversos ritus, efectes, es reparteixen la propietat i l'ús d'aquest temple únic, al qual es troben dinou capelles amb els seus edificis convents annexes en els quals resideixen dia i nit i celebren els oficis diferents sacerdots o religiosos. Exerceixen el seu servei dins d'uns horaris rígids per cada un, mantinguts i no alterats durant segles.

Tres comunitats són les co-propietàries del Sant Sepulcre: els franciscans en nom de l'Església catòlica llatina; els grecs ortodoxos i els armenis ortodoxos. Conviuen a més a més, la propietat l'ús —amb menys incidència— els coptes i siris ortodoxos.

Ritus diferents

És veritat que se celebren molts ritus diferents a la basilica de Jerusalem però se'n podrien afegir molts més encara: els d'altres comunitats cristianes, com els protestants, els anglicans etc., podrien figurar en aquest mosaic de tintes tan variades.

En lloc de subratllar els malentesos les baralles seculares que han sorgit en aquest lloc i que han dividit i desfigurat el rostre de Crist, ¿perquè no admirar la virtut d'aquests homes de nacions

pulcre, a mans
mans

grat,
món

racas diferents, de caràcter i credo diferents que per vocació viuen junts i serveixen junts dia i nit el mateix Déu en aquest temple, únic de la cristiandat?

Cal assenyalar i afegir un detall important que potser ignoren molts pelegrins: per un antic privilegi que es remonta a l'any 1246, la porta gran de la basílica del Sant Sepulcre és confiada a dues famílies musulmanes, una de les quals té el dret de tenir i guardar la clau i l'altra d'obrir i tancar la porta. Això vol dir que els diferents sacerdots o religiosos de servei són inexorablement presoners dia i nit d'una creença ni tan sols cristiana. Crist, fins i tot, a la seva terra, vol romandre tributari dels homes, fins i tot dels qui no el reconeixen i permet que guardin la porta... Fet inaudit: el sepulcre gloriós del Senyor és punt de referència i lloc emblemàtic de la redempció de la humanitat sencera, sense distinció de credo, de raça, de llengua i de color.

■ Francesc Gamissans

650 anys de la Custòdia de Terra Santa

Amb motiu dels 650 anys de la Custòdia de Terra Santa, el Papa ha adreçat una carta a fra Hermann Schalück, superior general de l'orde franciscà, en la qual entre altres coses diu:

"Des que el nostre predecessor, el papa Climent VI confià la custòdia dels Sants Llocs als fills de sant Francesc, no han interromput aquests la seva benèfica presència, malgrat les no poques dificultats, lliurant-se a la conservació de les antigues memòries, l'erecció de nous santuaris, l'animació litúrgica i l'acolliment dels pelegrins. L'obra dels fraimenors s'ha prodigat en el servei dels germans, sostenint pobres i dèbils, instruint els joves, acollint els ancians i malalts per amor a Crist. Cal afegir a l'activitat pastoral, la cultural, fundant centres d'estudis de la Sagrada Escripura i de divulgació de la rica cultura de l'Orient cristià. Fins i tot, no ha faltat el vessament de sang en el martiri i el sacrifici de la vida en l'assistència als afectats d'epidèmies.

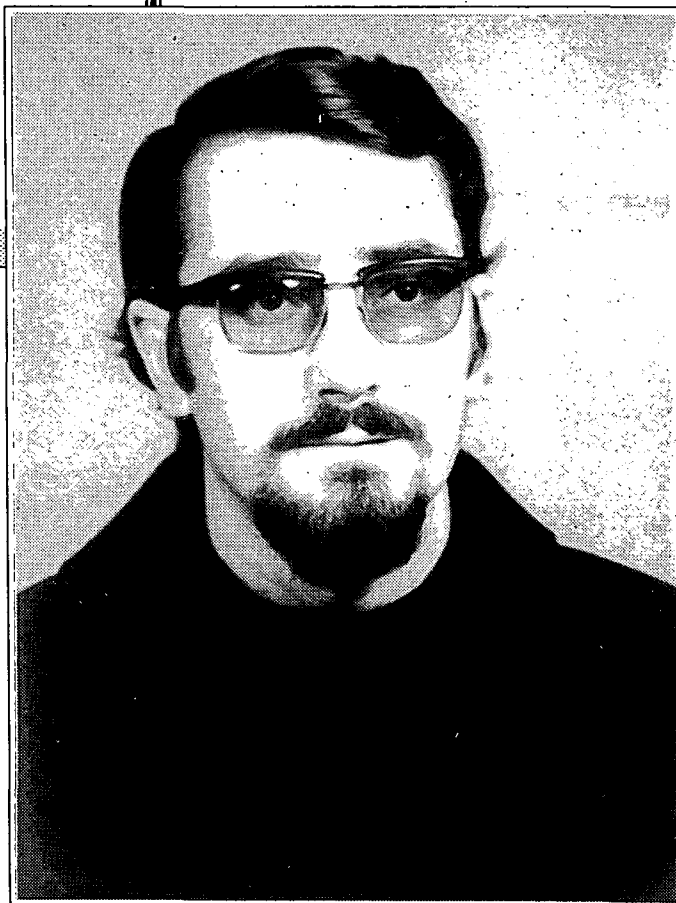
Vull fer arribar a tot l'orde dels fraimenors la meua exhortació a continuar pel mateix camí i amb la mateixa generositat i dedicació evangèlica, donant un exemple lluminós de fidelitat a l'encàrrec rebut i oferint als fidels d'aquests llocs i als pelegrins un testimoni d'amor i d'adhesió a Crist Redemptor.

Al mateix temps faig arribar a vós i a tota la família franciscana la meua Benedicció Apostòlica.

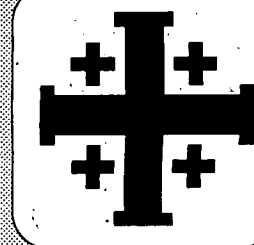
Joan Pau II

Col·lecta per als Sants Llocs

La col·lecta que es farà com cada any el Divendres Sant, 9 d'abril del 1993, anirà destinada a totes les activitats apostòliques, culturals, socials i assistencials que la Custòdia de Terra Santa du a terme. Cal assenyalar l'ajut a les comunitats cristianes del poble palestí que sofreix la violència, la marginació, la inseguretat i l'atur. Cal pels nostres germans en la fe, un suport moral i material.

El pare Teodoro López, Director del "Centre Terra Santa" a Espanya

El pare Teodoro López és un franciscà periodista, antic missioner de Terra Santa, i actual director del "Centre de Terra Santa" a Espanya. Amablement ha fet unes declaracions per al nostre setmanari.

No és prudent la visita del Papa a Palestina

—Pare Teodoro: ¿Les funcions litúrgiques se celebren en el Sant Sepulcre igual que la resta de tots els temples del món catòlic?

—Anem per parts. En el Sant Sepulcre se celebren amb molta solemnitat els diumenges de Quaresma. La processó del "Crist mort", que té lloc el Divendres Sant a la nit i en el qual es predica en italià, alemany, anglès, francès i castellà, és un acte religiós molt emocionant. El diumenge de Resurrecció, després de la missa pontifical del patriarca llatí, s'inicia una triple processó al costat de la tomba de Crist. En la qual es canta l'evangeli en quatre punts cardinals, símbol de la proclamació al món sencer de la victòria de Crist sobre la mort. Per altra banda, els franciscans tenen la seva capella en el Sant Sepulcre. Està dedicada a l'aparició de Jesús a la seva mare, Maria, després de la resurrecció. En la qual —que forma part del seu petit convent— tenen el seu cor i exerceixen les funcions litúrgiques, dia i nit. És l'únic lloc de la basílica on roman el Santíssim.

—¿I els ritus o funcions pròpies del Triduum Sacre?

—Als pelegrins els sorprèn que, després de la reforma litúrgica iniciada pel papa Pius XII i continuada pel concili Vaticà II, no haguem sabut adoptar el nou ritu litúrgic de Setmana Santa. Això és a causa dels horaris establerts per un "statu quo", intocable fins avui per la qual cosa, els grecs no admeten que canviem la litúrgia antiga per l'actual. Per això hem de celebrar el Triduum Sacre de Setmana Santa segons la forma antiga, anterior a l'aprovada per Pius XII i el Vaticà II. Vull posar un exemple clar d'aquest estrany reglament a la basílica del Sant Sepulcre: perquè el papa Pau VI pogués celebrar l'Eucaristia davant la tomba de Crist a les quatre de la tarda, calgué obtenir el permís dels nostres germans separats, perquè no hi havia lloc per celebrar misses a la tarda.

—¿Quants fidels caben a la basílica pels oficis de Setmana Santa?

—Pocs, uns 400 i dempeus. El Dijous Sant, amb el Santíssim exposat, només n'hi caben uns 300 dempeus. I el Divendres Sant no arriben ni a 100, en part perquè s'assisteix a d'altres llocs de la ciutat, i també perquè aquí la cerimònia és molt llarga i en llatí, com es feia antigament.

—¿Ha quedat definitivament restaurada la basílica?

—Tal com es preveia i esperava anys enrere, no. S'ha consolidat el treball de la gran cúpula, però la restauració i decoració interior —la "anástasis" (resurrecció)— no s'ha dut a terme perquè no es van posar d'acord els tres arquitectes de les tres comunitats religioses. Referent als treballs de reparació fins ara, han estat sufragats per les tres comunitats esmentades: catòlics, grecs i armenis.

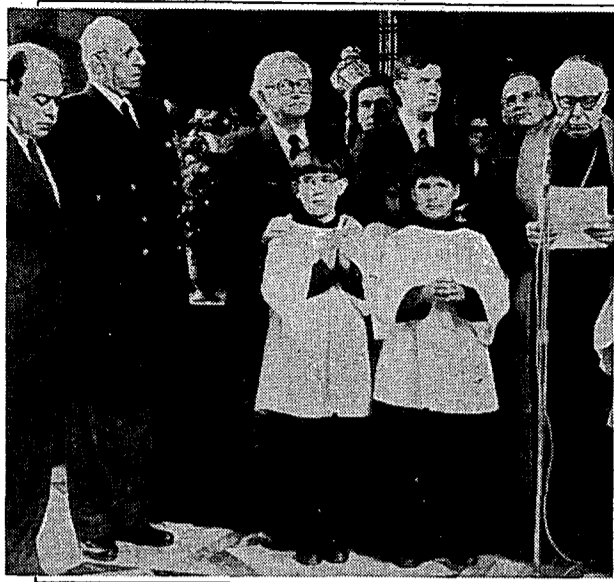
El pare Teodoro no veu viable ni prudent la visita del Papa a Terra Santa.

—Les grans dificultats provenen d'interessos polítics. Hi ha tensió al país. Els santuaris es troben en la Jerusalem àrab i en els territoris ocupats. Israel podria capitalitzar la visita papal en contra dels àrabs i a favor seu. Representaria una visita perillosa, que el Vaticà ha previst i que de moment no vol dur a terme. Això no nega el gran desig de Joan Pau II, manifestat en diverses ocasions, de visitar el país de Jesús.

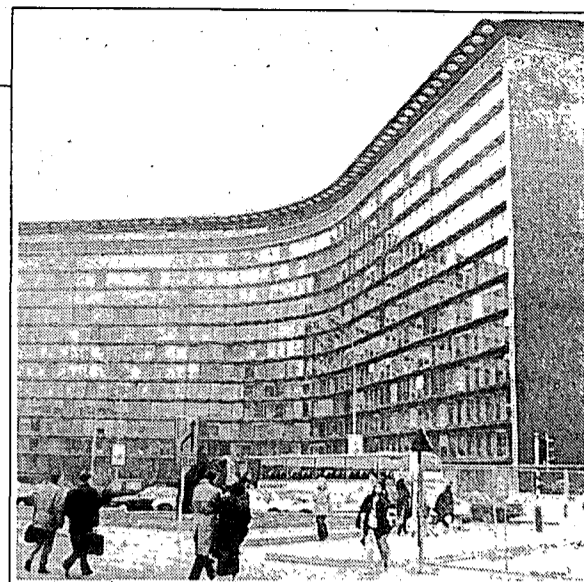
■ F.G.

Una de les últimes fotografies del Comte de Barcelona conversant amb el seu fill el rei Joan Carles

El comte de Barcelona en la visita que va fer al Palau de la Generalitat

L'edifici de la Comunitat Europea, a Brussel·les, que, segons sembla, ja s'ha fet petit, i l'ampliació del qual preocupa seriosament els belgues

30, dimarts

París: nomenament del nou cap del govern

El president Mitterrand ahir al vespre va anunciar que pensava encarregar a Edouard Balladur, del Reagrupament per la República (RPR), la formació del nou govern. El president va prevenir a la nova majoria que pensava exercir les competències que la Constitució li atorga en política exterior i defensa. Balladur va acudir després a l'Elisi on va rebre formalment l'encàrrec de formar govern que, segons va manifestar posteriorment serà restringit per poder treballar més intensament en la difícil situació econòmica actual. De totes maneres, es té la impressió que la guerra sorda entre el president i els guanyadors en les eleccions ha començat i no és fàcil preveure qui prevaldrà...

Moscú: continua la crisi constitucional

El IX Congrés de Diputats del Poble a tancat la sessió fent més difícil encara el manteniment del president Ieltsin en el poder. Ieltsin ha presentat al Tribunal Constitucional les actes del IX Congrés. Per la seva part el ministre de Defensa, general Graciov, ha insistit en la neutralitat de l'Exèrcit, i, des de fora es manifesta constant el suport d'Occident a les reformes empreses pel president rus....

Brussel·les: reunió de l'OTAN i ex-Pacte de Varsòvia

Els ministres de Defensa de l'Aliança Atlàntica i de l'ex-Pacte de Varsòvia reunits a la capital belga acordaren una crida als serbis de Bòsnia perquè acceptin el pla de pau elaborat per Vance i Owen i que ja han acceptat els musulmans i els croats.

31, dimecres

Roma: la més que difícil situació política

La situació política a Itàlia, qualificable de caòtica, és en aquests moments en mans del president de la República, Oscar Luigi Scalfaro. El president va fer una crida a la calma, i va reunir-se amb les principals figures institucionals i polítiques del país. El cap del govern, Amato, va visitar el president per posar el seu càrrec a la seva disposició. I finalment, les dificultats s'han agreujat amb la dimissió del recentment nomenat ministre de Finances, Franco Reviglio... Caldrà molta serenitat per resoldre la difícil situació.

París: constitució del nou govern

El nou primer ministre, Edouard Balladur, ha presentat la llista del nou govern en la qual Alain Juppé del RPR, braç dret de Chirac figura com a titular d'Afers Estrangers, i François Léotard de UDF, molt pròxim a Giscard d'Estaing, s'encarrega del ministeri de Defensa. Aquests dos ministeris són precisament els que reivindica Mitterrand com a tasques que constitucionalment li són atorgades... Tanmateix en la nova majoria s'observen inquietuds i recels difícils de resoldre ja que s'orienten vers les properes eleccions presidencials que, normalment haurien de celebrar-se el 1995.

Sarajevo: condemna de dos serbis de Bòsnia acusats de genocidi

Un tribunal militar de Sarajevo va condemnar ahir a mort dos soldats serbis de Bòsnia, acusats de genocidi, crims contra la població civil en temps de guerra, i de neteja ètnica. Els condemnats són Borislav Herak, de 22 anys, que va reconèixer els seus gairebé innombrables crims, i Stetko Damjanovic, de 31 anys, acusat d'assassinats i violacions...

1, dijous

París: el nou govern posa fil a l'agulla

El nou govern de França presidit per Edouard Balladur s'ha posat a la feina immediatament i ahir va tenir la primera reunió de treball en la qual es van traçar les primeres línies d'acció: fer front a la crisi econòmica és la màxima prioritat. Quant a política exterior es confirma el caràcter plenament europeista del gabinet. En aquest aspecte Balladur va confirmar la voluntat de continuar avançant al costat d'Alemanya. Finalment, la foto "de família" té una particularitat: no hi figura i el president Mitterrand... i que tothom pensi el que vulgui!

Roma: la crisi italiana crema per tots costats

En espera que el president de la República, Scalfaro, decideixi la formació d'un nou govern d'unió nacional, Giuliano Amato, el cap del govern, s'ha fet càrrec de la cartera de Finances vacant per la dimissió del seu titular el socialista Reciglio. Per altra banda, continua la investigació judicial contra els polítics 'corruptes' entre els quals figura l'ex cap del govern Giulio Andreotti al qual han acusat no res menys que vuit mafiosos penedits...

Sarajevo: la tragèdia de Srebrenica

L'assetjada Srebrenica va ser ahir l'escenari d'un dels episodis més dramàtics de la guerra civil balcànica: dos nens van morir trepitjats quan una allau humana es va precipitar sobre els camions de l'ONU que empenien l'evacuació de ferits, malalts, dones i nens. A més durant el trajecte (uns 120 km.) quatre musulmans van morir ofegats... També ahir el Consell de Seguretat de l'ONU va autoritzar l'ús de la força per garantir la no violació de la zona d'exclusió aèria de Bòsnia.

2, divendres

Pamplona: mor Joan de Borbó, Comte de Barcelona

A dos quarts de quatre de la tarda d'ahir va morir, a la Clínica Universitària de Navarra, on des de feia mesos era atès, Joan de Borbó i Battenberg, Comte de Barcelona, pare del rei Joan Carles I d'Espanya. Durant molts anys, els de la dictadura franquista, va representar l'esperança de molts sectors de la societat espanyola, per la seva voluntat de servei al país, i pel seu coneixement de les nacionalitats que el formen. Quan va creure arribat el moment, va renunciar a tots els seus drets a la corona d'Espanya a favor del seu fill el rei Joan Carles, al qual li va demanar poder continuar usant el títol de Comte de Barcelona que havia usat durant el seu llarg exili. Reposi en pau.

Nova York: el vesper balcànic

La reacció dels serbis de Bòsnia, després de la decisió de l'ONU de fer ús de la força per garantir la zona d'exclusió aèria, constantment violada pels serbis, no s'ha fet esperar. El seu líder, Radovan Karadzic va manifestar senzillament que "L'ONU durà la guerra mundial"... L'ONU ha concedit una setmana de temps perquè els serbis puguin demostrar que respecten els acords, i, en cas negatiu es preparen noves sancions contra Belgrad, tendents a l'aïllament total de Sèrbia. Per altra banda, Bòsnia i Hercegovina ahir va ser present al Tribunal Internacional de l'Haia reclamant el seu dret a la defensa contra els serbis...

Alger: l'activitat dels integristes no cessa

Els fonamentalistes no cessen en les seves activitats delictives: un grup d'uns set presumptes integristes retenen des d'ahir dotze persones a l'interior d'un banc de la localitat d'El Afrun, a 60 km. d'Alger.

BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA

> Segons un responsable de l'ONU ha pogut sortir de la ciutat assetjada de Srebrenica un segon comboi transportant unes 2.000 persones, la majoria malalts, ferits, dones i nens. Aquesta operació ha estat possible gràcies a l'alto-el-foc que aquesta vegada s'ha respectat.

> És important l'interès que el president USA, Bill Clinton, demostra per l'ajuda a la nova Rússia. Ha emprès una campanya popular per obligar el Congrés a aprovar el programa d'ajuda econòmica a les reformes econòmiques i socials iniciades per Ieltsin.

> Els presidents de les recentment separades República txeca i República eslovaca, Havel i Kóvac, s'han compromès a resoldre per mitjà de negociacions els litigis sobre els antics béns federals.

> Hores abans de la seva reunió amb Boris Ieltsin, a Vancouver, el president Clinton ha adreçat un missatge directe al poble rus, animant-lo a proseguir les reformes econòmico-socials, i promentent una vegada més l'ajuda econòmica dels Estats Units.

Primera reunió del nou govern francès presidit per Mitterrand que va asseure's al costat de la nova ministra Simone Veil

No tots els ciutadans israelians estan d'acord amb la política del seu primer ministre Rabin, i així ho manifesten a ple carrer

Una manera poc humana de traslladar un presoner. L'home engaiat és Abimael Guzman líder de l'organització terrorista Sendero Luminoso

3, dissabte

Brusel·les: l'OTAN disposada a intervenir als Balcans

L'OTAN ha autoritzat als seus països membres perquè intervinguin amb les seves respectives forces aèries a Bòsnia, per fer respectar la zona d'exclusió aèria. Itàlia va obrir ahir les seves bases als avions (es calcula un centenar) procedents dels Estats Units, França, Anglaterra, i Holanda, que en principi participaran en l'operació. No es descarta que també hi participin avions de l'antic Pacte de Varsòvia, que precisament fou creat per fer front a l'Aliança Atlàntica. Per la seva banda, l'ONU prepara reforçar el bloqueig contra Belgrad.

París: la presidència de l'Assemblea Nacional

Després de les eleccions, quan ja s'ha constituït el nou govern presidit per Balladur, li ha tocat el torn a l'Assemblea Nacional d'elegir el seu president. Amb els corresponents estira i arronsa, en els quals fou descartat el candidat de l'UDF, Dominique Baudis, ha resultat elegit el candidat de l'RPR, Philippe Séguin, conegut per la seva decidida posició negativa al Tractat de Maastricht, i també per la seva total adhesió al cap del partit, Jacques Chirac. Ahir, també, va tenir lloc el primer consell de ministres presidit per Mitterrand, en el qual es feren vots a favor de la cortesia i del respecte...

Vancouver: primera entrevista Clinton-Ieltsin

Els presidents dels Estats Units i de Rússia, Bill Clinton i Boris Ieltsin es reuneixen avui per primera vegada. Tots dos, a més dels interessos dels seus respectius països, van a la reunió també amb qüestions personals. Ieltsin ve en busca de suport per a les reformes empreses que l'enforteixi davant la posició interna del seu país. Clinton vol demostrar que és capaç d'afrontar els grans reptes de la política internacional...

4, diumenge

Vancouver: la trobada Clinton-Ieltsin

Ahir es reuniren, tal com estava anunciat, els dos caps d'Estat, Bill Clinton i Boris Ieltsin. El president USA va presentar al seu homòleg rus el pla d'ajuda econòmica perquè les reformes a Rússia puguin ser portades a bon terme. Segons Ieltsin, aquesta ajuda no es pot dir que sigui insuficient, només es pot dir que no és excessiva... La reunió dels dos presidents acabarà avui, i, al final faran públic un comunicat conjunt. Cal afegir: el govern del Canadà, segons el seu president Mulroney, ajudarà el govern rus amb un crèdit de 200 milions de dòlars (uns 18.000 milions de pessetes).

Bileca (Bòsnia): no dels servis al pla de pau de l'ONU

El Parlament de l'autoproclamada República sèrbia de Bòsnia, va rebutjar ahir contundentment el pla de pau elaborat per Vance i Owen i que ja han acceptat els croats i els musulmans. Karadzic, el líder serbi, va manifestar que vol el diàleg directe de les parts, que substitueixi la Conferència de Ginebra... I cal afegir que també ahir els serbis bloquejaren un altre comboi amb ajuda humanitària que es dirigia a Srebrenica.

Madrid: sepeli del Comte de Barcelona

La capella ardent amb les restes de Joan de Borbó, Comte de Barcelona, es va veure constantment concorreguda per milers de ciutadans que van voler demostrar el seu afecte pel difunt i també per tota la família reial. Després d'una missa "corpore insepulto" al Palau Reial de Madrid, les restes mortals del Comte de Barcelona foren traslladades al Monestir d'El Escorial on reberen sepultura. Joan de Borbó ha estat acomiadat per tot Espanya com si hagués regnat, amb honors de rei en efectiu...

5, dilluns

Vancouver: fi de la primera cimera Clinton-Ieltsin

El president Ieltsin durant la roda de premsa conjunta amb Clinton, va manifestar que els Estats Units i la Federació Russa han establert els fonaments per a una autèntica "unió estratègica" que defensa els mateixos valors de llibertat i democràcia. L'ajuda econòmica USA es fixa en uns 1.600 milions de dòlars, i el president Clinton va tornar a fer una crida als aliats i concretament als països del Grup dels Set, per actuar junts en defensa de la democràcia i posar en marxa les ajudes bilaterals a Rússia, que s'haurien de coordinar de cara a la reunió ministerial del "grup dels rics" a Tòquio els propers 14 i 15 d'abril.

París: la crisi del Partit Socialista

Després de la derrota electoral el Partit Socialista cerca la forma de sobreviure, i com a primeres mesures, ha destituït el seu secretari general, Laurent Fabius, i ha nomenat Michel Rocard el qual se le veurà molt difícils per reconstruir el partit que ha arribat fet a miques a les seves mans.

Sarajevo: la crisi dels Balcans

La treva que es venia observant a Sarajevo des de feia una setmana es va trencar ahir amb un bombardeig que va causar la mort a set persones i ferir-ne vint-i-vuit. La treva ha estat trencada pels serbis, i just en complir-se l'any de guerra. Les autoritats musulmanes es neguen a l'evacuació de civils de Srebrenica, perquè consideren que els trasllats es fan en condicions inhumanes, i que ja han costat la vida de nombrosos musulmans.

Un llacet per Europa

Reescriure els llibres escolars, canviar les mentalitats dels periodistes o adoptar un símbol com ho fan les grans religions són algunes de les controvertides solucions per acostar la Comunitat Europea als ciutadans.

Vuit experts de la comunicació han elaborat un informe per encarregar de la Comissió Europea que presideix Jacques Delors. No cal insistir gaire que la presentació davant de la premsa internacional ha estat tumultuosa. I és que els experts han dissenyat el perfil del periodista ideal. És indispensable canviar les opinions dels periodistes perquè puguin esdevenir veritables defensors de la causa europea. Per tant, els presentadors de televisió i de ràdio, i els informadors en general han d'estar convençuts de la Unió Europea.

En un altre apartat de l'informe, els experts assenyalen que les bones notícies no són especialment atractives pels mitjans de comunicació. Cal, doncs, persuadir-los a presentar de manera positiva i optimista els resultats, els avantatges i les oportunitats de la Comunitat, i que no es complaiguin en la crítica ni els fracassos.

Però també n'hi ha pels educadors. S'haurien de revisar els llibres de text de les escoles. No tant per reescriure la història, diuen els experts, sinó per donar una dimensió europea al nostre passat i perquè els escolars compreguin els passos que han portat a la Unió Europea.

I ara, l'evocació a la religió: El cristianisme té la creu —continuen els experts—; l'Islam, la mitja lluna. O el comunisme, la falç i el martell. L'executiu comunitari podria adoptar una estrella de dotze puntes. L'estrella és un símbol potent, un presagi, un senyal d'esperança, de renaixement i de renovació. Les dotze puntes simbolitzen la institució que s'obre als estats membres de la Comunitat.

En cap moment de l'informe es diu que els 12 caps d'estat o de govern s'han de posar d'acord per fer una Unió Europea forta i útil pels ciutadans.

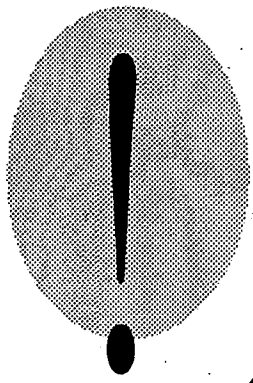
■ Jordi Roigé i Solé

NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA • BONA NOTÍCIA

> El Club de París (grup de països creditors, de l'ex-URSS entre altres) va acordar ahir que Rússia pugui ajornar el pagament del seu deute exterior, donant així una clara mostra de suport a Ieltsin.

> Els Estats Units han desbloquejat un crèdit de 50 milions de dòlars d'ajuda a Nicaragua, que havia estat retingut per l'Administració del president Bush. El govern nicaragüenc ha promès que l'any 1995 el general

> Amb una processó silenciosa i amb torxes, ahir es va commemorar a Memphis (USA) el vint-i-cinquè aniversari de l'assassinat del líder negre, rev. Luther King. El seu sacrifici ha fet que alguna cosa hagi canviat a USA, a favor dels ciutadans de color.

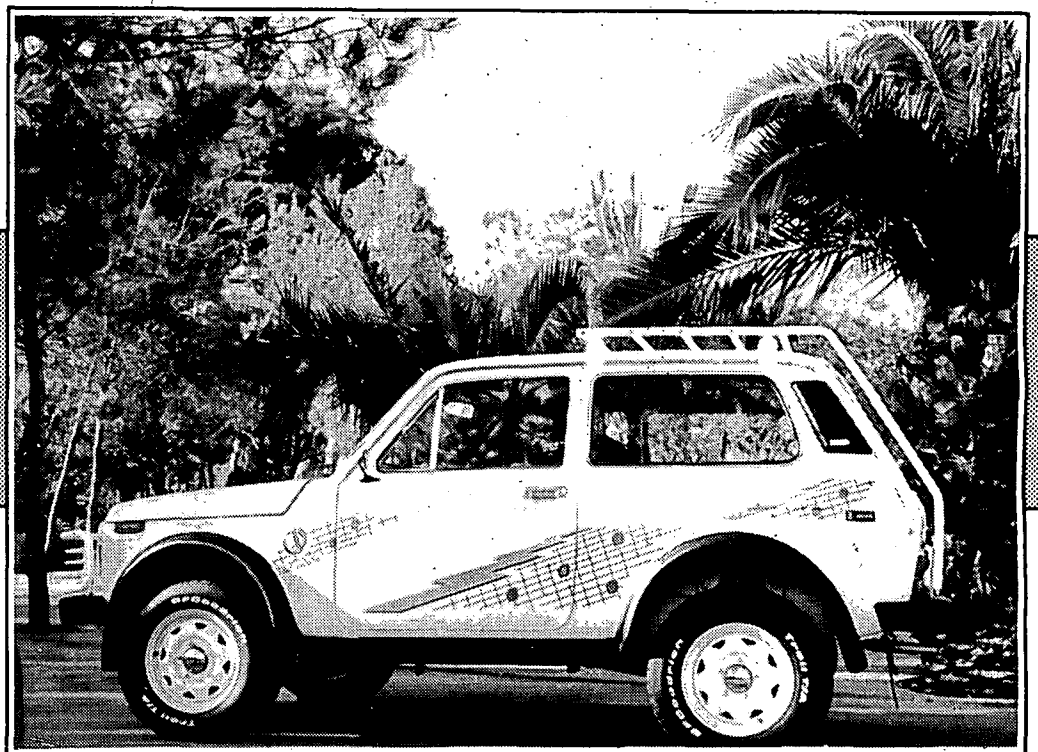
la vostra aportació

Catalunya Cristiana

CAMPANYA D'APORTACIONS POPULARS AL NOSTRE SETMANARI

Adquirint les butlletes podeu optar als premis.

1r. premi: *Un cotxe tot terreny LADA, C-V (tracció 4 rodes, 5 velocitats, 1.600 cc.)*

SORTEIG TRADICIONAL: 2 DE JUNY

2n. premi: *Viatge a Terra Santa (2 places), en qualsevol dels nostres pelegrinatges.*

3r. premi: *Els tres Reis d'Orient, de producció artesanal, (pessebre de mida gran).*

I també, a més:

10 lots de llibres que parlen amb 3 títols de la nova col·lecció "PREMI SENT", de Walt Disney (Ed. Beascoa).

BUTLETA DE COMANDA

Per participar en el Tradicional SORTEIG 1993 en suport de CATALUNYA CRISTIANA

Talonaris a 6.250 ptes. Butlletes a 125 ptes.

Nom i cognoms.....

Adreça.....

Població..... DP.....

Tel..... Província.....

Trameto l'import per xec barrat gir postal

NECESSITEM EL VOSTRE AJUT

PODEU ADQUIRIR LES BULLETES A LES SEGÜENTS LLIBRERIES:

- La Formiga d'Or, Av. Portal de l'Àngel, 3
- Balmesiana, Duran i Bas, 6
- Signe, Mallorca, 301

Podeu demanar-ho per correu enviant aquesta butlleta de comanda.

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

Plaça Urquinaona, 11, 3r. 3a. A, tel. (93) 301 37 18. 08010 Barcelona

ELS CRISTIANS HEM DE SOSTENIR LA NOSTRA PREMSA GRÀCIES PER LA VOSTRA APORTACIÓ

Els salms de la nit de Pasqua

Litúrgia

■ Pere Tena

"Quan encara era amb vosaltres, us havia dit que s'havia de complir tot el que hi ha escrit en mi en el llibre... dels Salmes" (Lluc 24,44). Aquesta afirmació del Ressuscitat en l'aparició pasqual als deixebles fou recollida per la comunitat primitiva amb tota fidelitat. Des del començament, en efecte, el llibre dels Salmes és per a l'Església un lloc privilegiat de l'Antic Testament, utilitzat en la pregària i en la predicació, com a text interpretat en funció del misteri de Crist.

Actualment, els cristians coneixem força millor els salms del que els conegueren les generacions immediatament anteriors. I, sobretot, els salms estan molt més presents en les nostres celebracions del que ho estaven abans de la reforma conciliar. Sobretot a la missa. Cada dia, després de la primera lectura, hi ha el salm responsorial. Quan se segueix amb fidelitat el que està previst en les Normes del Missal, aquest salm és cantat per un solista i l'assemblea respon amb una breu frase (per això s'anomena "responsorial").

Però la celebració que dóna la possibilitat d'entrar més en el sentit dels salms és la Vetlla Pasqual. Cada una de les vuit lectures és seguida immediatament per un salm (o un càntic bíblic). Quan hom aconsegueix entrar en la comprensió i en la meditació d'aquests salms, la percepció del misteri que celebrem en aquesta Nit Santa augmenta. Per això proposo aquestes notes de comentari, al servei dels qui vulguin preparar la seva participació a la Vetlla amb aquesta ajuda.

L'obra de Déu (Salm 103)

La lloança per la creació com a do de Déu a l'home és la reacció lògica de l'Església en acabar la lectura del primer capítol del Gènesi. Els versets escollits en aquesta ocasió representen una síntesi dels diversos aspectes de la narració escoltada. I val a dir que, en si mateixa, aquesta lloança de la creació ja és d'una gran força pasqual, sobretot tenint en compte el text que es repeteix com a resposta: l'alè de Déu —l'Esperit— és la raó de la vida. En la nit de Pasqua hi ha com un redescobriments de la creació: la llum que dissipa la tenebra, l'aigua que esdevé l'instrument de l'acció sacramental del baptisme, el pa i el vi de l'Eucaristia, "fruits de la terra i del treball de l'home", i, sobretot, l'home recuperat en la seva dignitat "a imatge i semblança" del Fill, Jesucrist. En Ell, en la seva Pasqua, l'Esperit de Déu fa renèixer la creació i renova la vida sobre la terra, arreu, en tantes i tantes comunitats de creients en Jesucrist.

La veu del just confiat (Salm 15)

Des dels primers testimonis de la predicació cristiana, el salm 15 ha estat interpretat com un salm que canta la victòria de Crist sobre la mort, com la veu de Crist que expressa la seva profunda confiança en l'amor del Pare, i en la resurrecció. A la Vetlla, segueix la lectura del sacrifici d'Abraham: Isaac alliberat de la mort, i descendència beneïda d'Abraham, és figura de Jesucrist, ressuscitat i font de salvació universal. Les al·lusions a l'alegria, a la festa, a la confiança,

descriuen l'actitud profunda de Jesús; amb la seva, la de tots els qui, amb Ell, celebrem la Pasqua en el temps present deixant-nos guiar per Aquell que ens ensenya "el camí que duu a la vida", fins arribar a les "delfícies per sempre", al costat del qui ens ha fet "hereus juntament amb Crist" (Rom. 8,17).

El càntic dels salvats (Èxode 15)

Així com la lectura del pas del Mar Roig no es pot ometre mai en la Vetlla Pasqual, així també aquest càntic cal considerar-lo fonamental. És el càntic a la meravella de la salvació, paral·lel al primer salm de la Vetlla, que canta la creació. La seva actualització és diàfana: "Glòria a Déu que... pot fer infinitament més que tot el que demanem i som capaços d'entendre. Glòria a ell en l'Església i en

té, potser, els accents més apassionats. És la història de l'amor de Déu envers el seu poble, prefigurada ja en la història de Noè. És la successió entre el dolor i la joia, entre el pecat i la gràcia, entre la mort i la vida. Per això s'insereix en aquest moment el salm que canta en primera persona el misteri pasqual de Crist: del sacrifici vespertí de la creu ("cap al tard tot eren plors") a la pau i a la joia de les aparicions ("l'endemà són crits de joia"). És l'espòs de la humanitat el qui parla així; ell mateix ha experimentat l'angoixa del silenci de Déu.

La joia de viure en l'Església (Isaïes 12)

No és un salm, sinó un càntic pres del profeta Isaïes, el que es canta després de la promesa d'aliança eterna que es llegeix

la Vetlla i de la iniciació cristiana que s'hi celebra, aquesta al·lusió adquireix un gran relleu.

"Feliços nosaltres...!" (Salm 18A)

Només la Paraula de Déu mereix els elogis que li adreça aquest salm. Ara bé, aquesta Paraula no és simplement quelcom que es diu, o que ens arriba per escrit. Aquesta Paraula és la persona mateixa del Fill de Déu que "s'aparegué aquí a la terra, on convisqueu amb els homes" (vegeu lectura). Aquest salm és, a la Vetlla Pasqual, una lloança al nostre Senyor i Mestre, la Revelació definitiva del Pare, sobretot en el seu misteri pasqual. "Venerar el Senyor és cosa santa, es manté per sempre". Noteu com n'és de significatiu el text de la resposta: és la fe de sant Pere, la fe de l'Església.

La set de l'aigua pura (Salm 41)

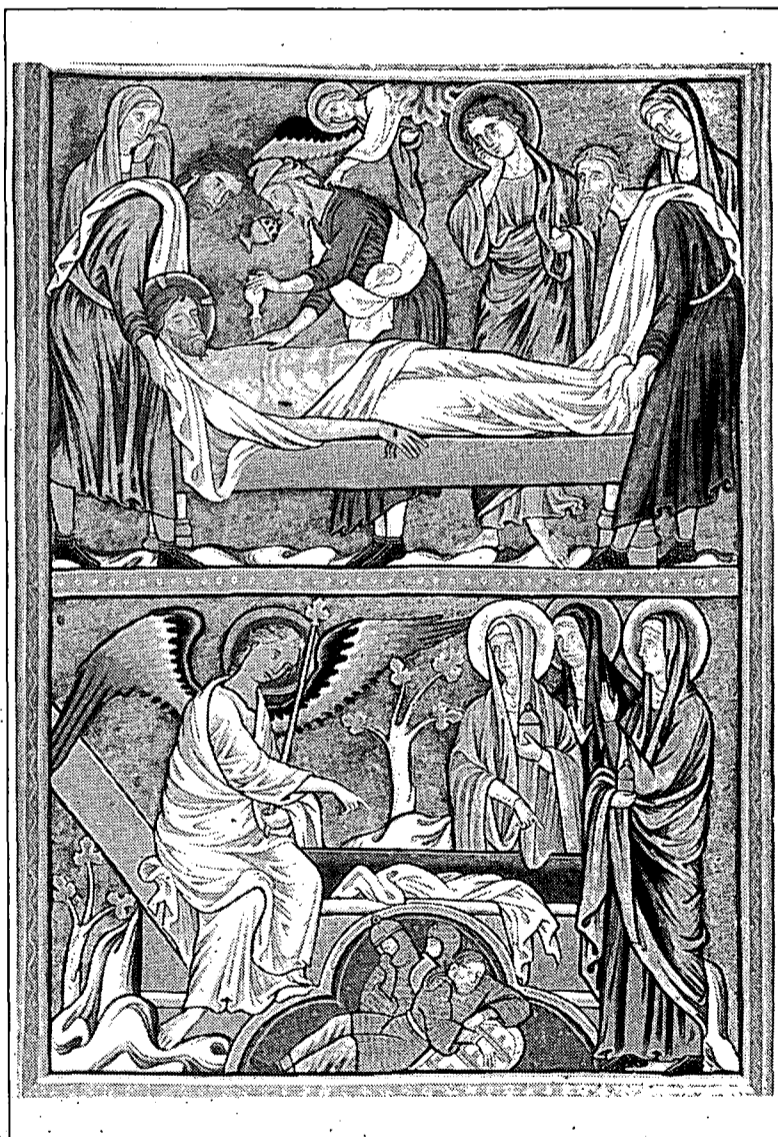
Torna a ser l'Església qui parla en aquest salm, establint com un diàleg amb la promesa de Déu que acaba d'escoltar, en el profeta Ezequiel: la gran renovació que només Déu pot donar. És una renovació purificadora, que arriba fins al centre mateix de la persona (un cor nou, de carn i no de pedra), una nova creació (un esperit nou). Aquesta és la set de Déu, set de l'Esperit, set d'una vida de llum i de veritat. Amb aquestes paraules resumim l'esforç de la Quaresma en forma de pregària, i ens preparam per al gran banquet pasqual de la Nit Santa: "m'acostaré a l'altar de Déu, a Déu, que és la meua alegria". Com els deixebles, que, quan veieren el Senyor ressuscitat, s'alegraren.

"És el Senyor qui ho ha fet" (Salm 117)

Després de la solemne entonació de l'Al·leluia pasqual, segueix el salm responsorial. És el salm més típic de la Pasqua, ja en la Pasqua antiga. Canta la victòria del rei, però excloent tot protagonisme per l'home: "És el Senyor qui ho ha fet!"

La Vetlla Pasqual, que comença lloant les obres de la creació, acaba la litúrgia de la Paraula lloant la gran obra de Crist, Déu i home vertader, amb la qual ens ha alliberat. Sant Pere ho explicava a les primeres comunitats: Crist és la Pedra rebutjada pels homes, però glorificada per Déu; nosaltres som les pedres vives, unides per l'Esperit a aquesta Pedra glorificada, i formant amb ella un edifici espiritual, un gran temple que arriba fins al cel. Això succeirà sacramentalment amb els sacraments de la iniciació —baptisme i confirmació— culminant amb l'Eucaristia. Una vegada més enguany —1993— l'Església celebrarà la misericòrdia de Déu realitzada per Crist: "Enaltiu el Senyor: que n'és de bo, perdura eternament la seva misericòrdia!"

■ Pere Tena és sots-secretari de la Sagrada Congregació per al Culte Diví

Miniatura del Salteri d'Ingeborg (s. XIII). A dalt, l'embalsament de Jesús. A sota, el descobriment de la resurrecció

Jesucrist, de generació en generació per sempre més" (Efesis 3,20.21).

Val la pena destacar la força educativa d'aquest text: no es para a considerar l'actitud dels salvats, sinó només per justificar la lloança. El protagonista de la Pasqua no és el poble, sinó el Senyor: "és ell qui m'ha salvat, és el meu Déu, i jo l'he de lloar".

El misteri pasqual (Salm 29)

La quarta lectura de la Vetlla és la que

en la cinquena lectura. El que anunciava el profeta és ara present: "per la veu dels vostres profetes anunciàreu el misteri de la salvació dels temps presents" (oració després del càntic d'Isaïes 12). Per això el càntic és, avui, una proclamació de joia perquè Déu ens ha cridat a ser membres del poble de la nova aliança, on hi ha les fonts de la salvació donada per Jesucrist (els sacraments), perquè la presència mateixa del Senyor "a la seva ciutat" assegura aquestes fonts. En el context de

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

(cicle dominical: A; ferial: I)

TEMPS DE PASQUA

ABRIL:

11. Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor (tercer dia del tridu i inici de la cinquantena pasqual).
Vetlla pasqual: *blanc*. Lectures: Gn 1:1 - 2:2 (Salm 103 o 32) / Gn 22:1-18 (Salm 15) / obligada Ex 14:15 - 15:1 (Ex 15) / Is 54:5-14 (Salm 29) / Is 55:1-11 (Is 12) / Ba 3:9-15.32 - 4:4 (Salm 18) / Ez 36:16-28 (Salm 41, o Is 12, o Salm 50) / Rm 6:3-11 (Salm 117) / Mt 28:1-10. - Missa del dia: *blanc*. Lectures: Ft 10:34.37-43 (Salm 117) / Col 3:1-4 (o 1C 5:6b-8) / Jo 20:1-9 (o Mt 28:1-10; vespertina Lc 24:13-35).
CELEBRACIONS PRIVADES: Sant Estanislau, bisbe (de Cracòvia) i màrtir. Sant Isaac, monjo.
Festes majors: Agullana.

OCTAVA DE PASQUA
(tot propi)

12. Dilluns de Pasqua: blanc. Lectures: Ac 2:14.22-23 (Salm 15) / Mt 28:8-15.
CELEBRACIONS PRIVADES: Sant Juli I, papa; sant Damià, bisbe; santa Vísia, verge i màrtir.
Festes majors: Cornellà de Terri, la Pobla de Montornès, Vidreres i Vilardida.

13. Dimarts de Pasqua: blanc. Lectures: Ac 2:36-41 (Salm 32) / Jo 20:11-18.
CELEBRACIONS PRIVADES: Sant Hermenegild, príncep màrtir; sant Martí I, papa i màrtir. Santa Agatònica, màrtir.

14. Dimecres de Pasqua: blanc. Lectures: Ac 3:1-10 (Salm 104) / Lc 24:13-35.
CELEBRACIONS PRIVADES: Sant Tiburci, màrtir; sant Lambert, bisbe (de Maastricht); santa Domnina, verge i màrtir.

15. Dijous de Pasqua: blanc. Lectures: Ac 3:11-26 (Salm 8) / Lc 24:35-48.
CELEBRACIONS PRIVADES: Sant Telm (Pedro González), religiós (dominicà, de Galfcia); sant Crescent, màrtir; santes Basilissa i Anastàsia, màrtirs (a Roma).

16. Divendres de Pasqua: blanc. Lectures: Ac 4:1-12 (Salm 117) / Jo 21:1-14.
CELEBRACIONS PRIVADES: Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, verge i màrtir (a Saragossa); sant Benet-Josep Labre, captaire.

17. Dissabte de Pasqua: blanc. Lectures: Ac 4:13-21 (Salm 117) / Mc 16:9-15.
CELEBRACIONS PRIVADES: Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i màrtirs (a Còrdova); sant Anicet, papa (siríac) i màrtir; sant Robert, abat; beata Marianna de Jesús, verge; beat Baptista Spagnoli, religiós (carmelità).

LA BÍBLIA A L'ABAST

La Bona Nova de Pasqua

(Fets 10:34a.37-43)

■ Josep M. Aragonès

La primera lectura del temps pasqual

Arribats a Pasqua, i al llarg de tota la seva cinquantena, el leccionari de la missa dominical abandona la lectura de l'Antic Testament i ens fa llegir un llibre molt simptomàtic del Nou Testament: els Fets dels Apòstols. Tot el llarg camí —de segles— de preparació de l'obra salvadora de Déu, ha arribat al seu terme. Som a la plenitud dels temps. Jesús de Natzeret, ressuscitat d'entre els morts, ha inaugurat els temps nous. Sortim del temps de la Bona Nova —l'Evangeli— viscuda en els fets històrics fundacionals i entrem al temps de l'Església. O potser més exactament hauríem de dir: l'evangeli viscut per Jesús i els seus deixebles deixa pas a l'evangeli rebut, cregut, viscut i proclamat per l'Església, la comunitat dels cristians. Tot és, però, Bona Nova, Anunci joiós, que ha de ser proclamat arreu del món i que interpel·la tots els homes i dones d'arreu i de tots els temps. També els d'ací i ara. El llibre dels Fets dels Apòstols és el primer intent de fer història de l'Església. Es tracta de la història de la fe viscuda pels deixebles històrics de Jesús. El seu autor, Lluç d'Antioquia, l'ofereix com una continuació del tercer evangeli, que ell mateix ha compost. És un document excepcional, únic en el seu gènere en tot el Nou Testament, que ens parla dels primers passos de l'Església naixent. L'autor ens reporta dues col·leccions de fets. Com s'ha dit, aquest llibre hauria estat millor titular-lo: Llibre de fets d'Apòstols, tota vegada que, més que dels fets —tots o els més importants— de la totalitat dels integrants del grup dels Dotze, ens parla "d'alguns" fets de dos dels Apòstols: Els fets de Pere (cc. 1-12) i els fets de Pau (cc. 13-28). El que ara ens interessa, però, i d'aquí arrenca l'interès de la lectura del llibre en temps pasqual, és veure com la primitiva Església creu, viu i anuncia la Bona Nova de la resurrecció de Jesús, perquè sigui punt de referència i alhora exemple motivador per a l'Església actual.

El "keringa" de l'Església apostòlica

El text d'avui ens dóna un exemple del kerigma de l'Església apostòlica. Aquest mot, que es troba més d'un cop en escrits de teologia, és d'origen grec i significa el primer anunci de la Bona Nova que l'apòstol fa als no cristians en ordre a convocar-los a l'Església de Jesucrist en comunió de fe amb el Senyor ressuscitat i amb els germans batejats. És el que podríem dir-ne la concreció de la predicació de l'Església missionera, projectada cap enfora.

Pere es dirigeix per primera vegada a uns pagans per anunciar-los la salvació obrada per Jesús de Natzeret. Per això en el seu discurs fa una autèntica professió de fe cristiana. Comença

situant Jesús i la seva obra en el marc històric de la salvació de Déu. Tot el que anuncia són fets, tot ha passat en un temps i en un espai determinats: Ja sabeu què ha passat darre-rament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar (v. 37). Després presenta el protagonista d'aquests fets: Parlo de Jesús de Natzeret (v. 38a), un home concret, conegut de tots. Jesús és el qui encarna l'ideal messiànic proclamat per Isaïes (61:1-2): consagrat per Déu, ple de l'Esperit Sant, és l'agent de Déu que escampa arreu la salvació: Passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable. De fet era la presència i la importància del protagonista, com del que aquesta ha fet —noteu que ací Pere parla d'actuacions i no pas de predicació de Jesús—, hi ha uns testimonis que ara en donen fe: els deixebles: Nosaltres en som testimonis (v. 39) La nostra fe s'apuntala sobre la paraula d'aquests testimonis, que per altra part no fan altra cosa que obeir el manament del Ressuscitat. Així la nostra fe neix i es nodreix de la saba de l'Esperit de Jesús a través de la paraula creient i inspirada dels Apòstols. El v. 40 ens diu el nucli principal de la Bona Nova: Déu el ressuscità el tercer dia. El qui havia estat bandejat pels jueus, Jesús el crucificat, ha travessat la mort i ara viu. La pedra que rebutjaren els constructors ara corona l'edifici (Salm 117:22). És la clau de volta que clou l'edifici de la nova humanitat. L'afirmació és d'una valentia extraordinària. Oi més que és feta compromentent la paraula i la vida dels deixebles, que es presenten com els testimonis de la nova vida de Jesús (v. 41). És un testimoniatge fet de fidelitat al manament de Jesús i d'amor al poble: Ell ens ordenà que prediquéssim al poble (v. 42). El resum d'aquesta predicació és: Jesús és el Messies anunciat per tots els profetes; els qui per la fe s'uneixen a ell reben el perdó dels pecats gràcies al seu nom, el nom de Senyor de la vida i de la mort, el nom de Déu, per això serà el jutge de tots.

Temps de fe

Pasqua és el temps de la fe per antonomàsia. Viure la fe vol dir, no solament acceptar el do de Déu, sinó també "saber-lo" i "saber dir-lo", però sobretot vol dir conèixer-lo experimentalment, convertir-lo en carn i sang de la pròpia existència. Per això la fe en Crist ressuscitat ens porta a la celebració joiosa de l'eucaristia: la comunió amb Jesús i amb els germans per vèncer la mort. Tota mort. Pasqua, temps de fe, temps de baptisme i d'eucaristia, temps de vida sacramental plena.

■ Josep M. Aragonès és Rector de Torrelavit

La Mare de Déu de Pasqua

En el moment de ressuscitar Jesús, començà per a Maria el goig de la Pasqua. La seva fe, fonamentada en les paraules del Senyor i aprofundida en la contemplació dolorosa i silenciosa, és la que el Senyor vol comunicar a l'Església (Jo 20,29; Lc 1,45). La salutació de l'Església a Maria durant el temps de la Pasqua ("Reina del cel, alegreu-vos") ha d'anar acompanyada d'aquesta fe viva en Crist ressuscitat. Aleshores la Mare de Déu se n'alegra de veure en nosaltres el rostre gloriós del seu Fill.

Maria ajuda a "passar" del sepulcre buit a una presència de Crist sota els signes pobres de l'Església. N'hi ha prou amb viure pendents de la paraula i de la presència de Jesús. El Senyor, durant quaranta dies, va educar els seus a no necessitar aparicions i viure conscients d'una presència més pregona de Crist després de l'Ascensió: "Jo seré amb

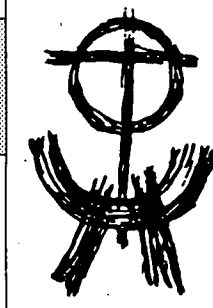
vosaltres". (Mt 28,20).

Maria vol veure en nosaltres el goig de Crist ressuscitat. Aquest goig pasqual neix en el nostre cor quan hi acudim perquè ens ensenyi maternalment pregar i progressar en la fe, l'esperança i la caritat (Col·lecta en la festa de la Mare de Déu de Montserrat, 27 d'abril). És el goig d'una Església que reneix contínuament. És l'alegria cristiana, forjada a través de la confiança, el sofriment i l'amor, que Maria vol veure reflectit en tots els fills. Ella ens ajuda a pujar la "muntanya" (Lc 1,39), és a dir, a viure una "vida amagada en Déu juntament amb el Crist" (Col 3,3), per saber dir: "La vida que ara visc, ja no és la meua; és Crist que viu en mi". (Gal 2,20).

■ Joan Esquerda Bifet

"La Virgen de Nuestro sí"

La Delegació Diocesana de Pastoral de Joventut convida tots els joves a participar en el 45 Congrés Eucarístic Internacional Sevilla 1993

Els joves i l'Eucaristia

Durant els dies 7 i 13 del proper mes de juny, tindrà lloc a Sevilla el 45 Congrés Eucarístic Internacional, sota el títol "Crist, llum dels pobles" i com a tema central "Eucaristia i Evangelització". Els Congressos Eucarístics Internacionals se celebren cada 4 anys i és com remoure l'Església sencera al voltant del sagrament de l'Eucaristia, font i culminació de la vida dels cristians. "La celebració de l'Eucaristia, serà sens dubte un moment privilegiat d'aquest acolliment fraterno entorn del Senyor ressuscitat, que fa a tots fills d'un mateix Pare del cel i germans els uns dels altres", ha dit l'arquebisbe de Barcelona, Ricard M. Carles referint-se a la celebració del Congrés Eucarístic.

La diòcesi de Barcelona s'està preparant per aconseguir la participació de tots els cristians en aquest esdeveniment internacional. Amb vistes a això, s'han projectat alguns actes dirigits especialment a la joventut d'aquesta diòcesi per animar-los a viure intensament el Congrés. La Delegació Diocesana de Pastoral de Joventut ha publicat uns fulletons on s'informa sobre les diverses activitats que es fan, seguit d'unes reflexions entorn a l'Eucaristia com a material per la preparació d'aquests actes.

Per parlar sobre "Els joves i l'Eucaristia", Antoni Serramona, Delegat de Joventut de la diòcesi de Barcelona i Jaume Colomer, Delegat de la Pastoral de Joventut per aquest Congrés, conviden els responsables de les parròquies, moviments i associacions a participar a la trobada que tindrà lloc el dissabte 17 d'abril de 10.30 a 12 a l'església de les Esclaves del Sagrat Cor al carrer de Mallorca, 234. Mons. Joan Carrera, bisbe auxiliar de Barcelona anima tots els joves a retrobar aquest sagrament tan important en la vida de l'Església i de cadascun dels fidels cristians. "La presència dels joves a les eucaristies dominicals és escassa. El pla pastoral té confiança en la capacitat evangelitzadora dels moviments, de les parròquies i de l'escola cristiana que han de conjugar els seus esforços en aquest sentit". Per Jaume Colomer el gran repte del Congrés, és l'encontre de cadascun amb l'Eucaristia. "Jesús ens proposa

entrar en comunió cordial amb Ell, a través del nostre compromís personal i eclesial. I per aquest fi cal millorar dia a dia el coneixement de l'Eucaristia, font i culminació de la vida cristiana".

Participar des de Barcelona

La Delegació Diocesana de Pastoral de Joventut té obert un secretariat per tots els joves de

Pau II que anirà a la capital andalusa per participar en el Congrés ens diu quina ha de ser l'actitud del cristià davant d'aquest esdeveniment: "tota la catolicitat ha de reaccionar amb renovat fervor eucarístic, no importa que els actes culminants tinguin lloc a una església determinada. Cada diòcesi, parròquia, comunitat religiosa i moviment eclesial, tots han de sentir-se cridats a participar-hi espiritualment, amb

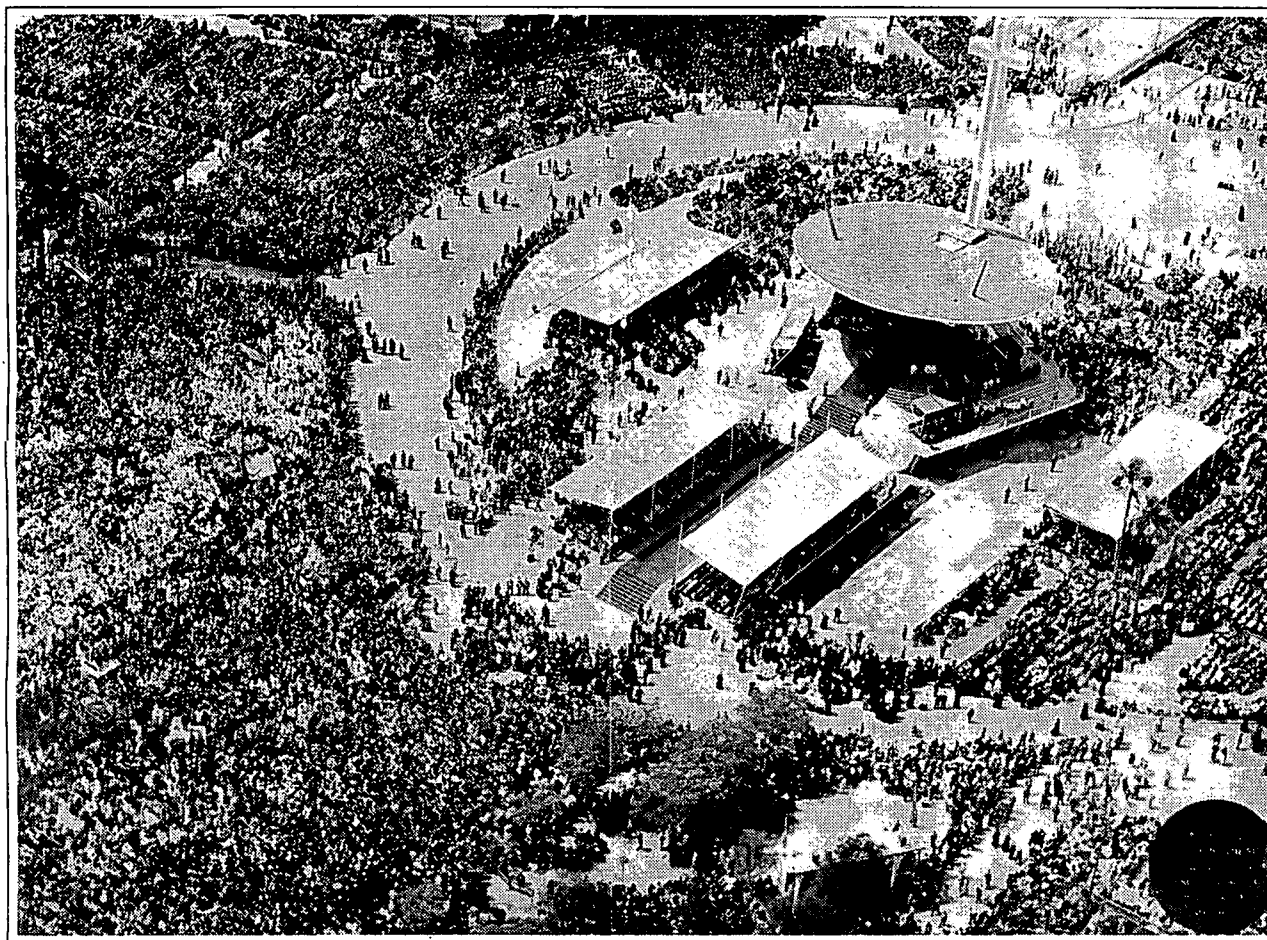
nosaltres el que va fer pels seus deixebles. Desorientats després de la seva partença cap al Pare, van descobrir en l'Eucaristia la veritat i la profunditat d'allò que els hi havia dit: "Jo seré cada dia amb vosaltres fins a la fi del món".

L'Eucaristia: eix de la vida cristiana

Francesc Torralba, teòleg i doctor en filosofia, una de les

n'està exclòs. Tothom és convidat a participar-hi: infants, joves, vells, pobres, rics i poderosos. **L'Eucaristia com a signe de comunió i d'amor entre els homes**, és el sagrament expressiu de la caritat de Crist. Té una importància decisiva en la vida del creient. L'Església intenta que els cristians no assisteixin a aquest misteri de fe com a espectadors estranys i muts, sinó que hi participin de forma conscient i activa.

La Delegació Diocesana de Pastoral de Joventut et convida a reflexionar, a viure aquest

Vista aèria de la plaça de Pius XII durant la missa pontifical del darrer dia del Congrés Eucarístic Internacional celebrat a Barcelona l'any 1952

Congrés no com un esdeveniment aliè sinó com un compromís personal i eclesial amb Jesús.

l'arquebisbat de Barcelona on s'informa dels viatges per anar a Sevilla del 10 al 13 de juny. Però per tots aquells que es quedin hi ha material, conferències, xerrades i col·loquis preparats. Tanmateix hi haurà una Escola de Pregària dels Joves amb l'Arquebisbe a la Catedral, el dijous 3 de juny a les 19.30 i a continuació una vetlla eucarística. El papa Joan

una més intensa catequesi sobre l'Eucaristia i amb una participació més activa en la litúrgia eucarística. "Pel Sant Pare, el més important és descobrir el significat d'aquest sagrament en les nostres vides.

"En l'Eucaristia, Crist present es converteix en el nostre aliment; ens comunica la seva vida i ens transforma pel seu amor. Així Jesús fa per tots

persones que ha participat en l'elaboració del fulletó, proposa cinc punts de reflexió entorn a aquest sagrament. **L'Eucaristia** com a senyal d'unitat i lligam de caritat, és el punt central de la vida cristiana i el punt culminant de la litúrgia. Per mitjà d'ella, el Crist es fa realment present, no solament en la seva divinitat, sinó també en la seva humanitat. **L'Eucaristia** com a **aliment espiritual**, l'aliment que dona força i solidesa per enrobustir la nostra vida personal i comunitària. **L'Eucaristia** com a **memorial del passat, signe del present eclesial i penyor del futur escatològic**. **L'Eucaristia** com a raó de ser de l'Església, és l'aglutinant de la humanitat cristiana, el vincle sagrat i el signe d'unitat. És l'expressió sublim de l'amor de Déu, de la caritat de Déu envers dels homes. Ningú no

Segons l'advocat Enric Bofarull, el Congrés és una crida per aprofundir en el coneixement d'aquest sagrament i obrir la comunió eclesial a tots els homes en una clara actitud evangelitzadora: "si et trobes en un món que no t'acaba de satisfer i vols quelcom que sigui autèntic, si no t'acontentes amb una vida mediocre, si ets pelegrí i no trobes a la terra una ciutat permanent, si camines envers d'un més enllà, si ets pioner d'un ideal, llavors la teva fita és **Jesucrist Eucaristia**."

Tots aquells joves que hi estiguin interessats i vulguin més informació, poden adreçar a Les Esclaves del Sagrat Cor de Jesús, carrer Mallorca, 234, tel. 215 25 84, de dilluns a divendres, de 5 a 8 de la tarda i a la Delegació Diocesana de Pastoral de Joventut. Tel. 301 12 77.

Urgent

Si vols venir a la Trobada Mundial de la Joventut a Denver (EUA), de l'11 al 15 d'agost, reserva **ARA** la teva plaça a la teva Delegació de Joventut, o directament a Madrid: Mn. Andrés Picón. Tel. (91) 766.55.00. **Preu molt econòmic!**

Egèria: "Un cop arribats a Getsemaní, es fa primer una pregària escaient i es canta un himne i es llegeix aquell passatge de l'evangeli on el Senyor és arrestat". Encara avui es conserven a l'hort de Getsemaní rebrots d'oliveres mil·lenàries, com la mostra de la fotografia

Els ritus i oficis de la Setmana Santa provenen, en bona part, de l'antiga litúrgia de Jerusalem. I aquesta la coneixem, en primer lloc, per un document excepcional, el Pelegrinatge d'Egèria, una dama que, procedent d'Hispania, sojornà a Jerusalem del 381 (hi arriba poc abans de la Setmana Santa) al 384 (en marxà el dilluns de Pasqua) i, durant aquests anys, recorregué també les terres bíbliques.

En la segona part de la seva obra, Egèria descriu els oficis i celebracions litúrgiques de la comunitat de Jerusalem. Naturalment, la Setmana Santa hi té un relleu especial; i dins d'aquesta, el Divendres Sant. Egèria hi exposa, amb un llenguatge fresc i viu, tot allò que, curiosa com era, veié i visqué a la ciutat santa. Transcrivim la seva narració segons la traducció de Sebastià Janeras que acaba de publicar en el volum 35 de la col·lecció "Clàssics del cristianisme".

El Divendres Sant a la Jerusalem del segle IV de la mà d'Egèria

El Dijous Sant, a la litúrgia vespertina, celebrada pel bisbe (que era sant Ciril de Jerusalem), l'ardiaca proclamava: "A la primera hora de la nit, trobem-nos tots a l'església de l'Eleona, perquè aquesta nit ens espera una gran fatiga." En efecte, aquella nit es passava en vetlla, recorrent els llocs que recordaven la darrera nit de Crist després del Sant Sopar. Deixem que parli Egèria:

Vetlla nocturna del Dijous al Divendres Sant

«Llavors tothom s'afanya a tomar a casa seva a menjar, perquè, tot seguit després de menjar, tothom va a l'Eleona, a aquella església on hi ha la cova en la qual estigué el Senyor amb els apòstols aquell mateix dia. Allà, fins més o menys la cinquena hora de la nit, hom diu contínuament himnes i antífones escaients al dia i al lloc, així com lectures, i hom hi intercala oracions; també es llegeixen aquells passatges de l'evangeli on es diu que el Senyor conversà amb els seus deixebles aquest mateix dia, assegut a la mateixa cova que hi ha a la mateixa església. D'allà, vers l'hora sisena de la nit, hom puja, tot cantant himnes, cap amunt, a l'Imbomon, a aquell lloc des d'on el Senyor se'n pujà al cel. Allà, de nou, hom diu igualment lectures i himnes i antífones apropiades al dia; i també les pregàries que hom fa, que són dites pel bisbe, les diu sempre escaients al dia i al lloc.

Així, doncs, quan comença el cant del gall, hom baixa de l'Imbomon tot cantant himnes i s'acosta al lloc on el Senyor pregà, tal com és escrit en

l'evangeli: *Is'apartà d'ells cosa d'un tret de pedra i pregava* (Lc 22,41), etcètera. En aquest lloc hi ha una església elegant. Hi entra el bisbe i tot el poble; hom hi fa una pregària escaient al lloc i al dia, hom canta també un himne apropiat i es llegeix aquell fragment de l'evangeli segons el qual (el Senyor) digué als seus deixebles: *Velleu, perquè no caiguen en temptació* (Mc 14,38). I hom hi llegeix tot aquest passatge i novament es fa una pregària. Després, des d'allà, al cant d'himnes, tothom, fins l'infant més petit, baixa a peu, juntament amb el bisbe, fins a Getsemaní; i, com que hi ha una gran gernació i tothom està cansat a causa de les vetlles i esgotat pels dejunis quotidians i com que la muntanya que han de baixar és molt alta, la gent ho fa molt a poc a poc, tot cantant himnes, i així arriben a Getsemaní. Allà hi ha disposades més de dues-centes torxes d'església per a il·luminar tot el poble. Un cop arribats a Getsemaní, es fa primer una pregària escaient i es diu un himne; llavors es llegeix aquell passatge de l'evangeli on el Senyor és arrestat. Quan es llegeix aquest passatge, hi ha un esclat tan gran de crits, gemecs i plòrs de tot el poble, que el plany de tot el poble se sent gairebé fins a la ciutat. I ja des d'aquell moment hom va, a peu, a la ciutat, tot cantant himnes, i arriba a la porta a l'hora en què hom comença a distingir les persones. I així es troben tots, com un sol home, preparats al mig de la ciutat, grans i petits, rics i pobres; perquè, d'una manera especial aquell dia, ningú no se'n va de la vetlla fins al matí. El bisbe, per tant, és acompanyat des de Getsemaní fins a la porta, i d'allà, a través de tota la ciutat, fins a la Creu.

Quan arriben davant la Creu, ja co-

mença a ésser quasi clar. Allà hom llegeix encara el fragment de l'evangeli on el Senyor és conduit a Pilat, i, tot el que és escrit que Pilat digué al Senyor o als jueus, és llegit tot sencer. Després, el bisbe adreça la paraula al poble per confortar-lo, per tal com tots s'han fatigat durant la nit sencera i encara es fatigaran durant el dia, que no es cansin, sinó que posin l'esperança en Déu, que els donarà una recompensa més gran per aquella fatiga. Confortant-los, doncs, tant com pot, els diu aquestes paraules: "Aneu-vos-en ara, mentrestant, cadascú a casa seva, reposeu una mica i, cap a la segona hora del dia, estigueu tots a punt aquí, perquè des d'aleshores fins l'hora sisena, pugueu veure el sant arbre de la creu, creient, cadascun de nosaltres, que ha de ser profitós per a la pròpia salvació. I, a partir de l'hora sisena, cal que ens trobem tots en aquest lloc, és a dir, davant la Creu, per lliurar-nos a les lectures i a les oracions fins a la nit."

Matí del Divendres: adoració de la Creu

Després d'això, fet el comiat davant la Creu, és a dir, abans de la sortida del sol, seguidament, se'n van tots coratjosos a Sió a pregar davant la columna en la qual fou assotat el Senyor. Quan en tornen, reposen una mica a casa i després estan tots a punt. Llavors hom posa un setial per al bisbe al Gòlgota, darrere la Creu que ara s'hi dreça. El bisbe s'asseu a la cadira i hom li posa al davant una taula coberta amb un mantell, i al voltant de la taula, drets, hi ha els diaques; hom porta l'arqueta d'argent daurat que conté el sant arbre de la creu; hom l'obre i la mostra i hom posa

damunt la taula l'arbre de la creu i el títol. Un cop posat, doncs, damunt la taula, el bisbe, assegut, pren amb les mans les puntes del sant arbre mentre els diaques que estan drets al voltant vigilen. I vigilen d'aquesta manera perquè és costum que tot el poble, fidels i catecúmens, tots, d'un a un, s'acostin i s'inclinin davant la taula, besin el sant arbre i passin. I com que es diu que, no sé quan, algú va fer una mossegada i es va endur un tros del sant arbre, per això, ara, els diaques que estan drets al voltant vigilen que algú, acostant-se, no gosi tomar a fer el mateix. Així, doncs, tothom passa d'un a un, s'inclina profundament i toca la creu i el títol, primer amb el front i després amb els ulls, besa la creu i passà, però ningú no allarga la mà per tocar-la. I quan han besat la creu, i han desfilat, hi ha un diaca, dret, que sosté l'anell de Salomó i el corn que servia per a la unció dels reis. Besen el corn i veneren l'anell. Fins a l'hora sisena tothom desfila, entrant per una porta i sortint per l'altra, perquè això es fa en el mateix lloc on, el dia abans, o sia el dijous, hi hagué l'oblació.

Ofici de la mort de Crist (migdia-tarda)

I quan arriba l'hora sisena hom va davant la Creu, tant si plou com si fa calor, per tal com aquell lloc és a l'aire lliure, val a dir, forma un atri molt gran i força bonic, que es troba entre la Creu i l'Anàstasi. Allà, doncs, es reuneix tot el poble, de tal manera que hom no pot obrir-se pas. Hom col·loca un setial per al bisbe davant la Creu, i des de l'hora sisena fins a l'hora novena hom no fa

El Telèfon de l'Esperança, un servei anònim i gratuït

57.000 trucades en 6 anys

El Telèfon de l'Esperança és un servei d'atenció telefònica, gratuït i anònim, obert a tota persona que es trobi en situacions diverses, com poden ser solitud, incomunicació, angoixa o depressió. Es pretén, escoltar, acollir, comprendre la persona que truca, procurant arribar a una situació en la qual sigui ella mateixa que vegi les possibilitats d'afrontar la seva realitat.

El 29 de març de 1987, es va reiniciar l'activitat del Telèfon de l'Esperança de Barcelona, continuant la tasca començada per Mn. Miquel Àngel Terribas l'any 1969. En aquests sis anys, complets recentment, moltes persones han confiat en aquest servei assistencial.

Quan algú marca el 414 48 48, està esperant trencar la seva incomunicació, trobar algú que l'escolti i després que l'ajudi en la seva situació. És paradoxal —o potser no— que a les acaballes del segle XX, en plenitud d'avenços tecnològics i amb uns mitjans de comunicació cada vegada més efectius i immediats, que fan que pràcticament

la notícia pugui ser coneguda segons després d'haver-se produït, es trobin, i es molt alt grau, situacions d'incomunicació de moltes persones. I és que tots som receptors de molta informació i moltes vegades no podem ser transmissors.

És per això que aquest servei assistencial porta ateses més de 57.000 trucades en 6 anys, moltes de les quals motivades per la solitud i la incomunicació.

Al darrera de cada trucada hi ha una demanda d'atenció que es pot veure satisfeta gràcies al

treball d'un col·lectiu prou ample de voluntariat social. Les característiques pròpies del voluntari social i com a molt definitiva, la solidaritat, són reforçades i ampliades en el cas del voluntari social del Telèfon de l'Esperança; perquè no és fàcil fer de voluntari d'aquest servei. Són necessàries unes qualitats específiques de serenitat, d'estabilitat emocional, d'equilibri, que permetin aten-

laborals i socials, decideix fer una opció de donar-se als altres.

Un voluntariat d'un servei de les característiques del Telèfon de l'Esperança, requereix una formació molt específica i continuada. Aquesta formació amplia els seus coneixements i dona suport a aquest voluntari.

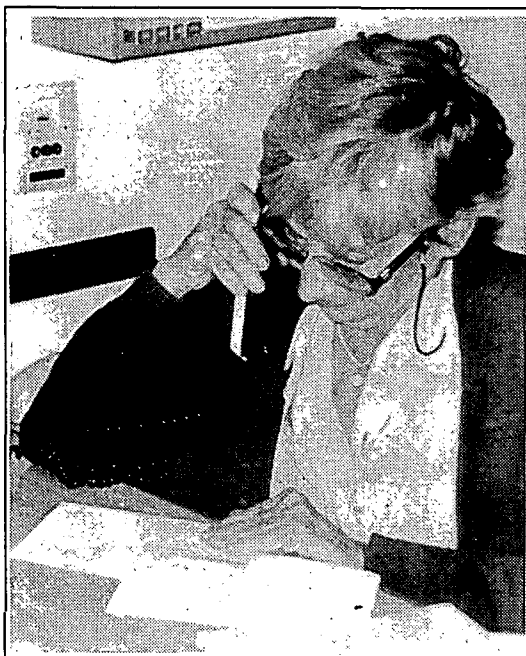
En un moment d'exaltació del voluntariat, després de les Olimpíades, en què potser molts han descobert el paper fonamental que pot tenir el treball voluntari per aconseguir diferents fites, és també important mirar enrera i veure que abans del 92 s'han pogut fer moltes coses, sobretot en el camp de les marginacions, que no haurien pogut fer-se sense la humanitat i generositat dels voluntaris.

Més de 57.000 trucades avalen la utilitat del Telèfon de l'Esperança.

Moltes persones han dipositat, en un moment més o menys crític, la seva confiança en nosaltres. I no s'han sentit decebudes.

Persones de tot tipus i condició, joves, adultes i ancianes, en moments de sofriment, que potser havia arribat a ser insostenible, han marcat el 414 48 48 i han trobat la veu amiga i confidencial del Telèfon de l'Esperança de Barcelona, que, a qualsevol hora del dia o de la nit, a l'estiu, a l'hivern, en vacances, els ha respost, els ha ajudat a descobrir, els ha donat una visió més positiva de la seva realitat, els ha informat dels recursos assistencials on poden acudir, en definitiva els ha ajudat.

Les voluntàries i voluntaris escoltes del Telèfon de l'Esperança seguiran donant aquest ajut, de manera atenta i sol·licita, amb una actitud de respecte, acceptació, diàleg i interès vers qui els pugui necessitar a través de la línia, posant en pràctica de forma activa la solidaritat.

Un equip entusiasmada de voluntaris i voluntàries ofereix aquest servei les 24 hores del dia

dre persones moltes vegades en situacions crítiques i en un alt grau de desesperació, i poder donar-los un contrapunt de llum.

El Telèfon de l'Esperança és un servei assistencial reconegut arreu del món i també a Catalunya, a Barcelona. Les seves característiques específiques de funcionament 24 hores al dia, tots els dies de l'any, fan que hagi de comptar amb nombrosos voluntaris.

El voluntari, és la persona que, complertes les seves obligacions i dedicacions familiars,

Moltes persones grans necessiten el suport i l'amistat que ofereix aquest voluntariat social

Amics de la Gent Gran donen suport els avis que es troben sols

El caliu de l'amistat

Barcelona i els altres grans centres urbans acullen molta gent gran; una part d'aquest col·lectiu es troba sola, viuen en els seus pisos sols i no tenen família o la família viu lluny o... malauradament, els té en l'oblit.

Amics de la Gent Gran, entitat associada als "Petits Frères des Pauvres" de França, va néixer a Barcelona fa 5 anys amb la pretensió d'ajudar aquesta gent gran...

A Barcelona hi ha molta gent gran que necessita el caliu i el suport d'un amic. A finals del segle XX són pocs els casos a la nostra ciutat de gent que es mor de gana o de fred, però sí hi ha molta gent que li manca un amic. Els voluntaris d'**Amics de la Gent Gran** volem ser la família d'aquests avis que estan sols.

S'han endegat un seguit de projectes i idees per ajudar la gent gran:

- Programa de seguiment a domicili: un grup de 130 voluntaris que fan un seguiment a domicili dels avis que estan sols i tenen pocs recursos econòmics, dificultats físiques i psíquiques.
- Programa "Fem Via": un altre contingent de 60 voluntaris fan servei puntuals (acompanyaments al metge, encàrrecs...), doncs sovint hi ha gent gran que necessita aquestes ajudes puntuals.
- Programa "Escolta un Amic": 10 voluntaris atenen durant la setmana (de dilluns a divendres) un telèfon que li hem posat el nom d'"Escolta un Amic", la intenció d'aquest telèfon és escoltar i assessorar la gent gran que necessiti quelcom.
- Programa d'Animació en Residències: un grup de 40 voluntaris fan animacions per tal d'alegrar i acompanyar l'estada dels avis als centres geriàtrics de la ciutat (actualment estem a tres residències).
- Programa d'Acollides: un grup d'uns 20 voluntaris s'encarreguen d'animar uns berenars a la seu de la nostra associació quinzenalment.
- Programa d'Acompanyament a la Mort: hi ha un grup de 9 voluntaris que fan un seguiment i acompanyament a avis que es troben en els seus últims dies de vida.
- Programa de colònies: a l'estiu també hi ha un grup de voluntaris que disposa de temps i de ganes per emportar-se els avis de vacances.
- Programa de Festes: per Nadal i a la primavera s'organitza una Festa per als nostres avis.

Per ampliar la informació podeu trucar de 9 a 14 i de 16 a 19 hores al número de telèfon 207 6773. El nostre compte corrent és: 2-2117-76 de l'agència 454 de la Caixa de Catalunya.

Amb diners o oferint el vostre temps podeu fer créixer aquest projecte, d'**Amics de la Gent Gran**. Moltes gràcies per a fer-vos-en partícips.

● C.C.

Per a les comunitats cristianes de Catalunya IMPORTANT NOVELAT EDITORIAL PREGUEM EL SENYOR

PREGÀRIES DELS FIDELS

Formularis preparats per Mn. Pere Farnés

Moltes de les pregàries d'aquest llibre provenen de formularis emprats per cristians que ens han precedit en una mateixa fe i en un idèntic amor a Jesucrist. Resulta expressiu que també hi figurin altres compostes de bell nou, perquè la tradició orant de l'Església abasta tots els temps. Tant de bo que aquestes pregàries constitueixin un instrument eficaç perquè les comunitats cristianes de Catalunya puguin accomplir cada dia millor el seu ofici del poble sacerdotal i no cessin de pregar pel nostre món.

(De la presentació de Mons. Ricard Mª Carles, Arquebisbe de Barcelona)

De venda a llibreries

Format: 17 x 24 cms. 479 pàgines - Imprès a dues tintes.
Preu: 3.500 ptes.

EDITORIAL REGINA, S. A.

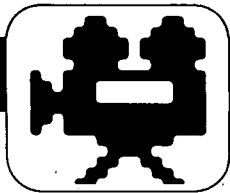
Mallorca, 87 - 89 - 08029 Barcelona

■ Xavier Soler
Director

SELECTION

Li ofereix el seu servei de selecció de personal, interines, fixes, assistents, matrimonis 3ª edat, cangurs, etc.

Màxima rapidesa, seriositat i econòmic. Dirigit per psicòloga col·legiada.
Tel. 487 71 18 C/. Aragó 236,
3er. 3a 08007 Barcelona

CINEMA

El año del despertar

Director: Gerard Corbiau.

Intèrprets: Gregoire Colin, Laurent Grevill, Chiara Caselli

El belga Gerard Corbiau torna a dirigir després de l'èxit aconseguit amb *El profesor de música*. I, novament, la música té molta importància en la història, encara que en aquest cas sigui com a acompanyant de les imatges.

La història es basa en les memòries del francès Charles Juliet. El seu nom s'ha canviat en el film pel de François, en homenatge a Truffaut.

Relata el seu segon any en una escola militar. L'any 1948, François (Gregoire Colin) és un adolescent que desperta a la vida. Orfe, es va criar entre vaques amb uns pares analfabets. A l'escola no té gaires amics. Gràcies a l'amistat amb el seu sargent, comença a practicar una de les seves més grans il·lusions: la boxa.

Potsèr el mèrit més gran de Corbiau sigui haver sabut donar a unes memòries un tractament cinematogràfic, amb un ús mesurat de la *veu en off* de François. L'ambientació i la fotografia, fetes amb molta cura, remetien l'ús que en va fer Louis Malle en *Adiós, muchachos*. En el capítol interpretatiu mereix especial

menció el jove Gregoire Colin.

El año del despertar és una pel·lícula punyent. François és conscient de la seva covardia quan és incapaç d'ajudar el seu amic Hoja Muerta davant la violència dels veterans.

Les seves idees sobre Déu sofriran una important crisi. Ell és l'escolà i té una tendra devoció a la Mare de Déu. Però després d'escoltar els horrors d'un camp de concentració nazi soferts per un professor, que li confessa no creure en Déu, les coses ja no seran com abans.

Però, potsèr el que més marca François és la traïció al seu sargent, que s'ha convertit en una espècie de pare per a ell. Perquè, el noi, en plena pubertat, es va veure atret per la seva dona. Comença una relació entre ells que provoca a François una confusa barreja de sentiments. Davant un desvetllament a la vida tan brusc, només hi ha una cosa en el seu cap: confusió, i un immens sentiment de soledat.

■ José Maria Aresté
(Aceptensa)

LA SARDANA I LA DANSA

Aplec sardanista a Florència

SARDANES A ITÀLIA.— La Comissió Organitzadora de l'Aplec Internacional de la Sardana, de la qual formen part membres de la Comissió d'Aplecs Sardanistes de les Comarques Barcelonines i de l'Associació per a la Difusió del Folklore, ADIFOLK, comunica que ha rebut la conformitat de l'Ajuntament de Florència, per tal que la ciutat italiana sigui seu de la celebració d'un aplec de la sardana i mostra de grups fòlklorics, els dies 7 i 8 d'agost. La confirmació va arribar després d'unes llargues gestions ja que, no obstant i la bona predisposició que es trobava en persones i autoritats italianes, hi havia el temor que la situació política que travessa el país, de tots coneguda per bé que no viscuda, pogués fer-los desdir de la petició que se'ls feia. La Comissió ara treballa intensament en els preparatius de la festa, que recordem interessa esbarts, colles de geganters, bastoners, colla de gitanes, possiblement també diables i, òbviament, tres cobles de sardanes i una representació de colles sardanistes, entre altres que poden integrar la representació catalana terres enllà.

CENS DE COBLES.— La revista Unió, que edita la Unió de Colles Sardanistes, ha publicat juntament amb el seu núm. 7 un interessant pòster amb el Cens actualitzat de les Cobles actualment en actiu. En aquest pòster s'hi recullen les dades de 83 cobles ubicades en un total de 29 demarcacions, 26 corresponents a diferents comarques del Principat, més altres 3 corresponents a Andorra, Catalunya Nord i Amsterdam.

VISCA.— Aquest és el títol del Butlletí informatiu de la Demarcació Territorial "Comarques de Lleida" de la Federació Sardanista de Catalunya. Aquesta nova publicació que, en principi es planteja amb periodicitat trimestral, té com a objectiu la ressenya de les activitats i informacions més rellevants del fet sardanista a les comarques lleidatanes. Els interessats poden subscriure-s'hi adreçant-se a l'Av. del Canal, s/n., porta 8 - 25230 Mollerussa; o bé al telèfon (973) 71 19 75.

■ Josep Ventura

Crònica televisiva

La teranyina sagnant

Un autèntic flagell assota els televisors de casa nostra des de fa massa temps: la violència. Nou lletres que, malauradament, ens hem acostumat a llegir amb molta freqüència als diaris. Quan engeguem el receptor televisiu, a una pel·lícula, una sèrie o, fins i tot, als dibuixos animats, en qualsevol moment, pot sorgir una escena violenta, brutal. Amb la intuïció que no serà l'última que vegem en el transcurs del programa en qüestió.

Els principals perjudicats d'aquesta allau de violència, duta a terme pels dirigents dels canals, són, evidentment, els nens i els joves. Encara no són individus formats, es troben en una fase evolutiva com a éssers humans. Quina mena d'aprenentatge cultural els poden oferir els mitjans audiovisuals avui dia on s'observen a tota hora assassinats, cops de puny, esquarteraments, sang a borbolls, violacions, discriminació a col·lectius marginals, mutilacions, paraulotes a dojo o escanyaments?

El pitjor de tot és que comencem a assimilar com a "normals" o "quotidians" aquests fets esgarrifosos. Això té com a conseqüència immediata la indiferència i la insensibilitat de la gent —els nens principalment— davant aquestes pràctiques esfereïdores a la televisió. Dissortadament, a vegades, la realitat copia la ficció. El recent cas dels dos nens britànics de 10 anys acusats de matar un altre nen, de només 2 anys d'edat, ens ha de fer reflexionar sobre l'excessiu pes específic de la violència al nostre entorn i l'exaltació que d'ella se'n fa.

Els herois cinematogràfics de la nostra època són els Stallone, Schwarzenegger i similars que, als seus films com "Rambo" o "Terminator", fan ús indiscriminat de les armes per demostrar la seva superioritat enfront l'enemic. Lluny, molt lluny, queda el missatge de M.K. Gandhi respecte a l'apologia de la "no-violència" entre els pobles. A la televisió s'ha arrelat una mena de teranyina, el codi de la qual es fonamenta, la majoria dels casos, en: *crim-sang-mort*. Trencar-la és la solució escaient per assolir una nova manera de gaudir aquest mitjà de comunicació de masses on l'ètica i el respecte a la dignitat humana sigui l'eix primordial. Però... ¿qui llença la primera pedra?

■ Miquel Àngel Codina
Periodista

IX Premi literari "Mn. Narcís Sagué"

Convoca:

Associació Cultural Vallgorguina

Lliurament dels treballs:

Llista de Correus de Vallgorguina. Sra. Mercè Garriz, Secretària del Jurat del Premi "Mn. Narcís Sagué". 08470 Vallgorguina (Vallès Oriental).

Resum de les bases:

Premi destinat a la millor monografia inèdita sobre qualsevol aspecte de la Història, des de la prehistòria fins a l'època contemporània, que tingui per marc geogràfic les comarques del Maresme, Vallès Oriental, Vallès

Occidental, Barcelonès o Baix Llobregat.

Extensió: de 30 a 50 folis, incloses les il·lustracions, si n'hi ha.

Els treballs es presentaran per quintuplicat, en folis mecanografiats a doble espai i per una sola cara. Els escrits, amb títol i lema, aniran acompanyats de plica tancada, a l'interior de la qual es farà constar el títol, el nom, l'adreça i el telèfon de l'autor. El lema ha de constar a l'exterior de la plica.

Per a més informació, podeu adreçar-vos als tel. (93) 211 03 93 i 867 91 59, de 9 a 10 del vespre.

Jurat:

Mn. Pere Ribot (president), Josep M. Gavín, Albert Manent, Josep Mora, Regidor de Cultura de l'Ajuntament, Mn. Josep M. Nicolau, M. Àngels Piera Sagué i Alicia Tello. Actuarà de secretària Mercè Garriz.

Termini de presentació de treballs: 30.06.93

Lliurament dels premis: 12.09.93

Dotació: 75.000 ptes. i posterior publicació de l'obra guanyadora.

UNA VEU EXULTANT

- Cassettes (2.b i 2.c) amb cançons des del I Diumenge de QUÀRESMA fins a la PENTECOSTA. Són cançons obertes i moltes es poden cantar tot l'any.
- Les seves melodies fàcils i agradables i les seves lletres plenes de sentit poden ajudar a la pregària de les parròquies i centres de culte.
- Si Déu vol, dintre d'uns mesos "Una veu exultant" serà un ampli repertori de 275 cançons (inclòs el cançoner de "Pregàries" de "Cançons per al poble"), enregistrades en cassettes, que s'aplegaran en un cantoral, editat amb solfa i amb lletra sola. Seran uns llibres amb tapes resistents i el preu popular.

El cassette (2.c) es novetat.

Lletra i música: Mn. Josep Soler.
Interpretació: Coral "Vent del Nord" dels Lluïsos de Gràcia, Barcelona. (Director: Jordi Farrera.)
Solistes: Mn. Lluís Saumell i M.a Lluïsa Sarnau.
Acompanyaments d'orgue: Neil Cowey i Pere Pagès i Casals.
Acompanyaments de guitarra: Dalibor Majdenich.
Dibuix: P. Oriol M. Diví, monjo de Montserrat.

EMISSIONS DE TELEVISIÓ

TV1	Dm 6	02.10	Testimonio. "La Semana Santa. Aquestes dates del misteri cristià, inviten els creients a reflexionar sobre l'amor de Déu, expressat en la mort i resurrecció de Crist.	Dv 9	17.30	Santos Oficios.
					18.30	Procesión de Sevilla.
					21.15	Via Crucis: des del Coliseu romà presidit per S.S. Joan Pau II.
					00.55	Triduo Sacro: "Mañana es viernes santo": intervenció de Mn. Juan Maria Goiricelaya, bisbe de Zamora.
TV2				Ds 10	09.25	Testimonio: meditació sobre un tema religiós (catòlic).
					09.30	Últimas preguntas: ¿Ha vuelto alguien vivo al mundo después de morir?
					24.00	Vigilia Pascual: des del convent dels P. Dominics de Sant Pere Màrtir a Alcobendas (Madrid).
	Dj 8	17.30	Santos Oficios.	Dg 11	08.45	Espai interreligiós: "Testigos de la Resurrección"
		24.00	Processó de Verges: és d'arrel medieval. Hi pren part un grup de cinc personatges que representen la mort i ballen al so d'un timbal, amb d'altres al costat amb torxes: És única als Països Catalans.		10.30	Solemne Missa de Pasqua: retransmissió de la Santa Missa des de la basílica de Sant Pere de Roma. Missatge i benedicció "Urbi et orbi" per S.S. el papa Joan Pau II.
		01.00	Triduo Sacro: "Mañana es jueves santo": intervenció de Mons. Joan Carrera Planas, bisbe auxiliar de Barcelona.			

EMISSIONS DE RÀDIO

CADENA NOVA (Barcelona: FM 100)

Diumenge

08.30 *Informatiu religiós* (director: José Lazaro).

CATALUNYA MÚSICA (Barcelona: FM 101.5)

Diumenge

10.00 *La música religiosa: Morales, Officium Defunctorum, Martinu, Field Mass.*

11.00 Retransmissió de la missa conventual de Montserrat.

CATALUNYA RÀDIO (Barcelona: FM 102.8)

Diumenge

15.05 *Paraules de vida*: conversa sobre un tema d'actualitat des de l'òptica de la fe (director: Francesc Romero).

COPE/RÀDIO MIRAMAR (OM 963)

Diumenge

09.00 Retransmissió de la missa, des de les Carmelites Descalces de Terrassa.

10.00 *Iglesia es noticia*: informació diversa de les diòcesis, de la Conferència Episcopal Espanyola i de l'activitat del Sant Pare i de la santa Seu.

RÀDIO 1 (RNE, OM 738; Barcelona: FM 88.3)

Diumenge

08.15 *La Misa de España* (des de Madrid).

13.05 *Solidaris* (coproducció amb Caritas Barcelona) sobre activitats de caràcter social, dutes a terme per persones i entitats sense afany de lucre de tot Catalunya (direcció: Montse Sintes, Alex Masllorens i Domènec Subirà).

Dimarts

15.00 *Frontera*: programació socio-religiós que tracta els temes puntuals de més actualitat davant el fet religiós (director: Saturnino Rodríguez i Abel Hernández).

RÀDIO 4 (RNE/Catalunya, FM 100.8)

Diumenge

13.05 *Solidaris* (en simultani amb Ràdio 1)

RÀDIO 5 (RNE/Catalunya, OM 1.503)

Dissabte

08.05 *Fets i criteris*: paraules de l'arquebisbe Torrella, de Tarragona.

Diumenge

14.00 *Avui és el teu dia*: informacions, comentaris i entrevistes.

RÀDIO BALSARENY (FM 105.7)

Diumenge

10.30 *La veu de la parròquia*: amb la "conversa setmanal" del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO BARCELONA (OM 828)

Diumenge

21.30 *Objectiu, l'home*: el cas de la setmana; "carta dominical" de l'arquebisbe Carles, de Barcelona; entrevista amb la Gna. Feli Fernandez, religiosa escolàpia, amb motiu de la beatificació de Paula Montal (director: Josep-Maria Alimbau).

RÀDIO BERGA (FM 95.7)

Diumenge

09.00 *Missatge d'esperança*: informació religiosa i conversa setmanal del bisbe Deig, de Solsona (director: Albert Obradors).

RÀDIO CERVERA (FM 99.2)

Diumenge

08.00 *Cristians*: amb la "conversa setmanal del bisbe Deig, de Solsona

RÀDIO MOLINS DE REI (FM 91.2)

Diumenge

19.30 *Obrim camins*: programa de valors humans i cristians (director: Octavi Sánchez)

RÀDIO POPULAR DE LLEIDA (OM 1.224)

Dissabte

13.40 *Iglesia es noticia*: entrevista de caràcter humanístic-religiós i paraules del bisbe Malla, de Lleida.

RÀDIO POPULAR DE TARRAGONA (OM 1.143)

De dilluns a divendres

19.30 *Església viva* (producció de l'arquebisbat)

Dissabte

13.50 *Fets i criteris*: paraules de l'arquebisbe Torrella

Diumenge

09.45 *Església viva* (producció de l'arquebisbat)

RÀDIO PUIG-REIG (FM 107.3)

Diumenge

09.30 *Reflexió*: amb la "conversa setmanal" del bisbe Deig, de Solsona

RÀDIO SABADELL (OM 882)

Diumenge

09.00 connectat amb la retransmissió de la missa per a tot Espanya (des de llocs diferents).

09.45 *Testimoni*: resum dels actes litúrgics del Diumenge de Resurrecció: "carta dominical" de l'arquebisbe Carles, de Barcelona (director: Ramon Clivillé).

RÀDIO VALLS (FM 103.2)

Dissabte

09.05 *Fets i criteris*: paraules de l'arquebisbe Torrella, de Tarragona.

Diumenge

09.00 *Església viva* (producció de l'arquebisbat de Tarragona)

RÀDIO VATICANA (OM 1.530, entre d'altres)

Cada dia

22.10 *Noticiero*

RÀDIO LA VEU DE NAVARS (FM 107.9)

Diumenge

10.15 *Església viva*: amb la "conversa setmanal" del bisbe Deig, de Solsona.

TARRAGONA RÀDIO (FM 102.6)

De dilluns a divendres

15.30 *Cafè i pastes*: informacions, comentaris i entrevistes.

Dissabte

08.15 *Església viva* (producció de l'arquebisbat)

PROGRAMES PER MÉS D'UN MITJÀ

PRODUCCIÓ DE L'ARQUEBISBAT DE TARRAGONA

ESGLÉSIA VIVA: informacions, comentaris i entrevistes.

L'emeten: Ràdio Popular de Tarragona, Ràdio Valls, Tarragona Ràdio, i també:

Calafell Ràdio (FM 107.7) diumenge 09.05h.

FETS I CRITERIS: missatge setmanal de l'arquebisbe

Torrella (es publica a "Catalunya Cristiana").

L'emeten: Ràdio 5, Ràdio Popular de Tarragona, Ràdio Valls, Tarragona Ràdio, i també:

Onda Cero: Ràdio Tarragona (FM 91.0) dissabte

13.05h

Ràdio Nova (FM 93.5) dissabte 09.15h.

AVUI ÉS EL TEU DIA: a Ràdio 5.

CAFÈ I PASTES: a Tarragona Ràdio.

PRODUCCIÓ DEL BISBAT DE GIRONA

Departament de Ràdio: d'Albareda 15 pral 1a 17004 Girona; Tel (972) 22.27.75; Fax: 20.18.55.

ESGLÉSIA VIVA: temes relacionats amb el món cristià i social; seccions: *La paraula del bisbe* (missatge setmanal), *Rutes de la fe* (santuaris, esglésies i ermites), *Entrevista* (tema actual), *Els sants oblidats* (sants de la setmana) *La veu dels joves* (destinat als joves), *Noticari i Comentari de l'evangeli*: presentador: Angel Rodríguez).

L'emeten:

Cadena Cope: Figueres (OM 1269) diumenge 9.45 i 14.05h.

Ona Jove de Riudellots (FM 101.2) diumenge 12.15h.

Ràdio Arenys de Mar (FM 91.2) diumenge 9.30h.

Ràdio Arenys de Munt (FM 107.0) diumenge

11.30h.

Ràdio Banyoles (FM 107.3) diumenge 10.00h.

Ràdio Besalú (FM 107.8) diumenge 11.00h.

Ràdio Bisbal d'Empordà (FM 107.4) diumenge

10.30h.

Ràdio Canet de Mar (FM 107.6) dissabte 10.30h.

Ràdio Companyia de Cassà (FM 92.8) diumenge

9.30h.

Ràdio l'Escala (FM 107.6) divendres 16.00h

Ràdio Grup (Girona, FM 89.9) diumenge 8.00h.

Ràdio Malgrat de Mar (FM 92.7) per confirmar

Ràdio Palafrugell (FM 107.8) diumenge 8.15h.

Ràdio Pineda de Mar (FM 107.9) diumenge 08.30h.

Ràdio les Planes d'Hostoles (FM 107.0) diumenge 9.05h.

Ràdio Salt (FM 97.7) dissabte 8.30h.

Ràdio Sant Joan les Fonts (FM 107.0) diumenge 9.00h.

Ràdio Santa Coloma de Farners (FM 103.6) diumenge

9.00h.

Ràdio Sarrià de Ter (FM 87.6) diumenge 10.00h.

Ràdio la Vall d'en Bas (FM 106.6) diumenge 9.30h.

Ràdio la Vall de Mar (FM 107.6) per confirmar

LA PARAULA DEL BISBE: missatge setmanal del bisbe Camprdon (es publica al Full Parroquial).

L'emeten:

Ràdio Calella (FM 92.2) diumenge 11.05h.

Ràdio Olot (FM 98.1) diumenge 8.55h.

Ràdio Platja d'Aro (FM 106.6) dissabte 8.30h.

Ràdio Tordera (FM 107.1) dissabte 9.50h.

PRODUCCIÓ DEL BISBAT DE SOLSONA

CONVERSA SETMANAL: missatge del bisbe Deig (es publica al "Full diocesà").

L'emeten: Ràdio Balsereny, Ràdio Berga, Ràdio Cervera, Ràdio Puig-reig, La Veu de Navars, i també:

Ràdio Súrria (FM 107.8) diumenge 11.00h.

PRODUCCIÓ DEL BISBAT DE TORTOSA

FE I VIDA: missatge setmanal del bisbe Martínez Sistach (es publica al full "Vida diocesana").

L'emeten:

Ràdio La Cala (l'Ametlla de Mar, FM 99) diumenge 12.00h.

Ràdio Deltebre (FM 107.6) dissabte de 9.00h.

Ràdio Flix (FM 102) dissabte de 9.30 h.

Ràdio Gandesa (FM 107.9) dissabte de 13.00h.

Ràdio Infant (l'Hospitalet FM 107.9) dissabte 10.00h.

Ràdio Joventut de Masdenverge (FM 100.7) diumenge

10.00h.

Ràdio Mora d'Ebre (FM 87.6) divendres 10.00h.

Ràdio Ràpita (FM 107.9) diumenge 12.00

Ràdio Ulldesona (FM 95) diumenge 09.05h.

Ràdio Vinaròs Nueva (FM 92.8) dissabte 22.30h.

PRODUCCIÓ DEL BISBAT D'URGELL

RESSÓ: entrevista amb personatges o sobre fets diocesans.

L'emeten:

Ràdio Pirineu (Puigcerdà, FM 89.8) diumenge 09.30h.

Ràdio Seu (FM 107.2) diumenge 9.00h.

Ràdio Valira (FM 98.1) dissabte 12.30h.

PRODUCCIÓ DEL BISBAT DE VIC

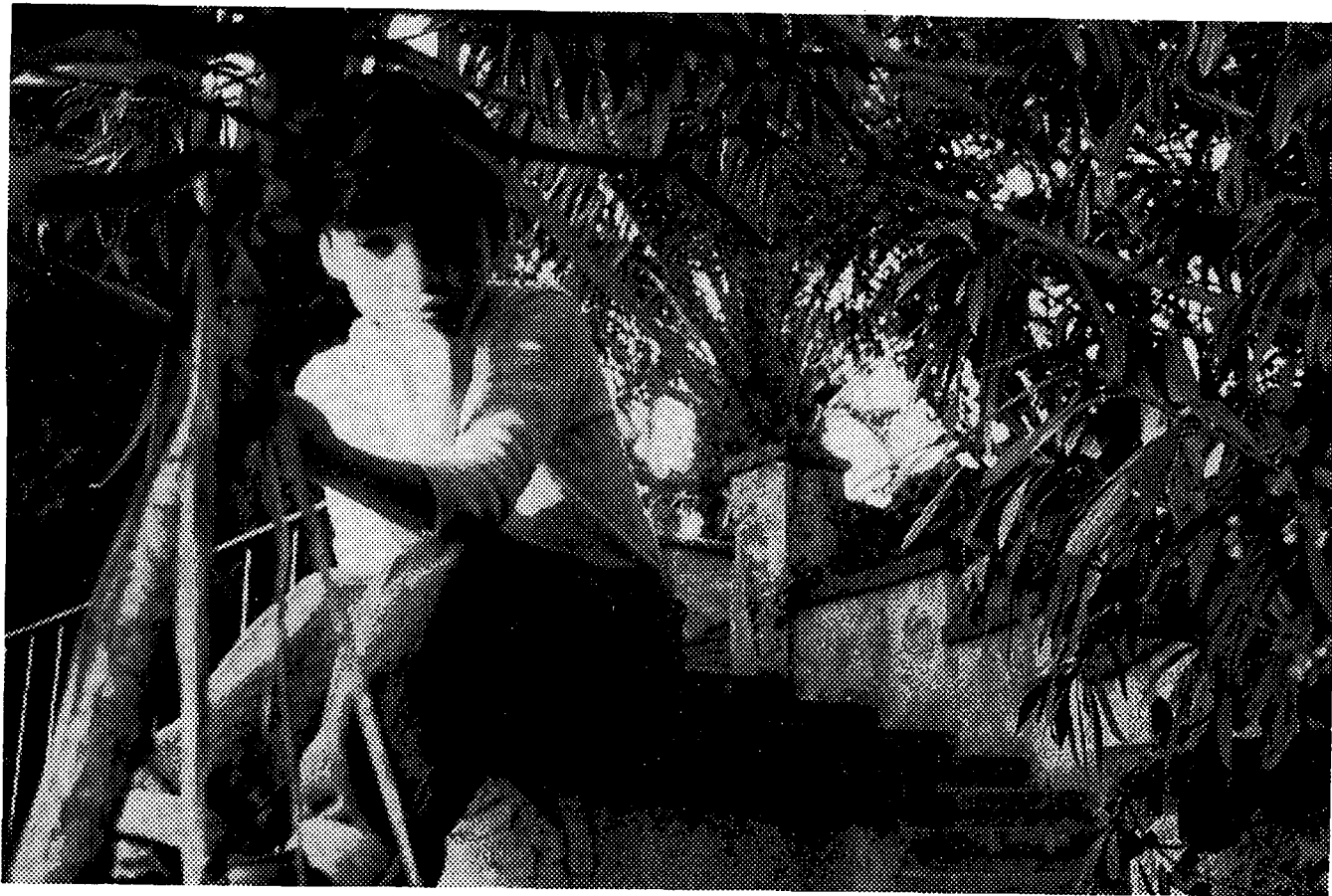
(pendent de recepció)

Donem notícia de les emissions religioses, tant per ràdio com per televisió, que ens són comunicades. Agraïem la recepció de controls d'emissió.

GENERALITAT DE CATALUNYA

Departament de Benestar Social

Joan, Centre residencial (Barcelona)

S'ESTIMARIA MÉS VIURE EN UN PIS.

En Joan viu en aquesta casa tan bonica. De fet, ha crescut aquí envoltat de pins i d'un entorn molt agradable. Aquest és un dels 175 centres d'Atenció a la Infància que la Generalitat té arreu de Catalunya, amb molts nens i nenes que, a hores d'ara, es troben apartats dels seus pares, tot i que sigui momentàniament.

En aquestes cases els nens estan ben atesos. Megen bé, des de biberons fins a hamburgueses amb ceba, perquè n'hi ha de totes les edats. Els donen vestit, calçat, atenció sanitària, joguines, material esportiu, educació i afecte.

Disposen de bones instal·lacions. Van a classe.

Un equip humà extraordinari de tècnics i educadors els atenen tot el dia i, fins i tot, a la nit vetllen

per donar-los tota l'ajuda que poden, en aquests moments —molt sovint anys— difícils. Però, malgrat tot, aquests nens no són del tot feliços. Perquè no tenen allò que més s'estimen: **una família que els aculli**. I, en alguns casos, els serà molt difícil de trobar-la. Perquè ja no són nadons, o perquè tenen problemes físics o psíquics.

Però continuen tenint dret a creure en el futur.

Per això, en Joan canviaria ara mateix aquesta gran casa amb jardí per un simple pis, amb una família que el volgués acollir. Encara que fos temporalment. En nom seu, et demanem aquesta família.

És el darrer esforç que la Generalitat pot fer per ell. Però l'última paraula la tens tu.

Truca'ns, si us plau.

(900) 200 195

300 65 65

Direcció General
d'Atenció a la Infància

Creu Roja

Pla d'Acolliment Familiar.
Tu pots acollir-lo... o no.

Fruits de resurrecció

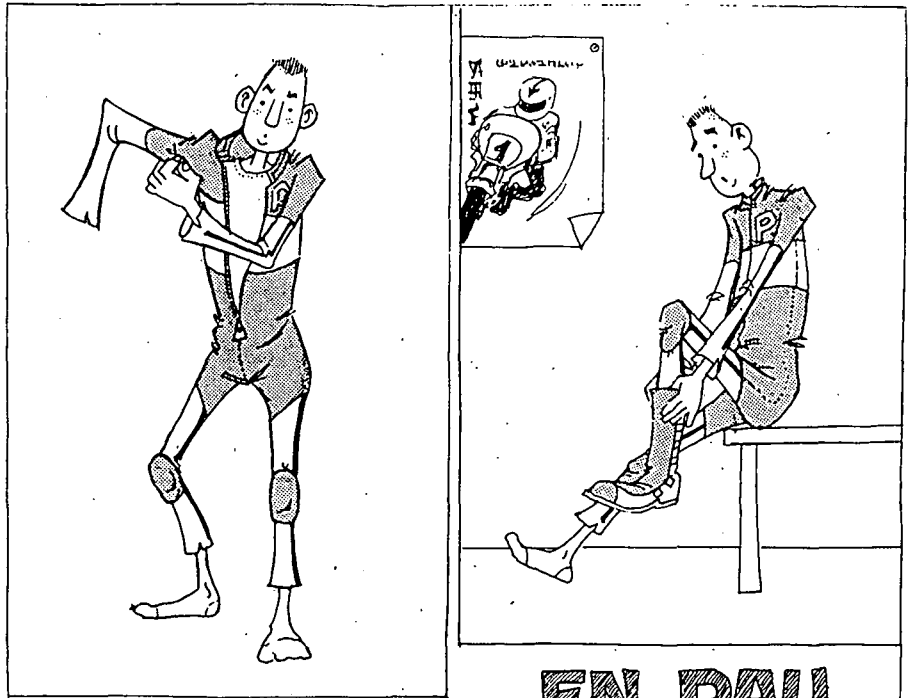
És viu. Realment Crist ha ressuscitat. Ho ha dit el sepulcre. Ho han vist els deixebles. No hi ha cap dubte: el Pare l'ha glorificat.

Tota la nostra fe es recolza en aquest gran esdeveniment: «Si Crist no hagués ressuscitat, la nostra predicació seria sense cap sentit i ho seria, també, la nostra fe.»

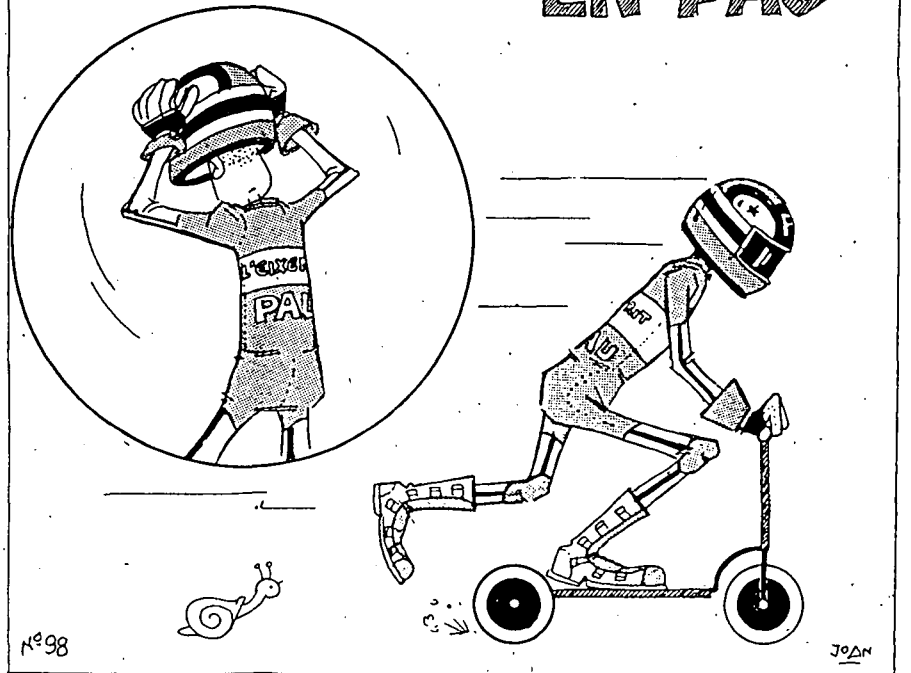
Durant la Quaresma se'ns demanava una actitud de conversió seriosa i profunda. Ara, en aquest temps de Pasqua, se'ns convida a la joia i el testimoni.

Joia, sí. Des del més profund del cor brolla una immensa joia. Aquella alegria que ningú no ens prendrà. I és ara quan trobem el sentit definitiu a la vida. Ja no és el «ser» o el «tenir», sinó Crist mateix qui il·lumina el nostre camí.

Però, amb aquesta experiència, no podem restar immòbils i quietes. Al contrari, ja que ens impulsa a anunciar allò que hem vist i hem sentit. Ens empenya a ser testimonis. No tant de paraula -necessari, de vegades, en ambients molt concrets- com d'obra. La manera d'entendre i de plantejar-nos la vida, les nostres prioritats, el nostre estil d'anar pel món, han de ser signes molt concrets de Jesús ressuscitat.

EN PAU

EN PITU CALSAPEU

EN PITO I EL TAKO HAN ANAT
AL PARC.

ON PODEN JUGAR A BALES
LLUNY DELS PERILLS DEL
CARRER.

AUNOIS, QUE
ÉS HORA DE
BERENAR.

I EN REROLLIR LES
BALES TROBEN QUE N'HI HA
UNA DE MÉS.

COM POT SER? ÉS QUE EL
VIDRE ES REPRO-
DUÏX TOT SOL?

- NO HOME, ÉS LA BOLA QUE
VAIG PERDRE L'ANY PASSAT
VISCA!

GALI

Busquem l'evangeli de diumenge: Evangeli segons sant Joan, capítol 20, versets de l'1 al 9 (Jo 20:1-9; pot ser també: Mt 28:1-10, o bé Lc 24:13-35).

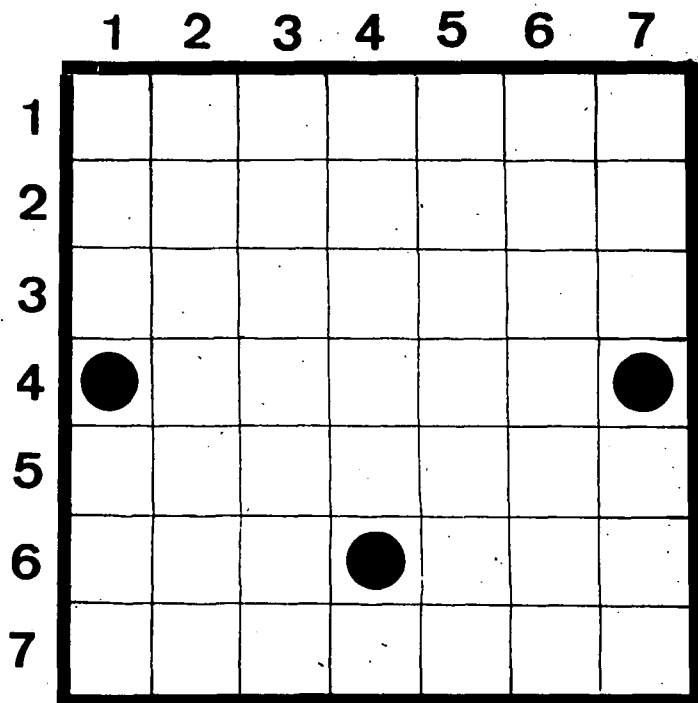
Reflexionem: 1. Avui Jesús ens continua parlant, com diumenge passat i en la setmana santa, amb fets. El d'avui és un fet cabdal -la seva resurrecció d'entre els morts- damunt el qual es recolza tot. Era un fet previst, anunciat a les Escriptures: «havia de ressuscitar d'entre els morts».

2. Jesús expressa amb la seva resurrecció real, després d'haver patit, d'haver mort i d'haver estat sepultat, la seva victòria sobre la mort. Fora la por, doncs, perquè la mort ha estat vençuda! Per Jesús, definitivament. I això solja és una bona notícia, una notícia radiant, per ser anunciada, per ser celebrada, i no un dia, sinó cada dia, sempre!

3. Jesús, Fill de Déu fet home, arran d'això -del seu triomf sobre la mort-, fa dels homes i les dones que creuen en ell fills de Déu. I això es fa realitat en nosaltres mitjançant el baptisme. Com a bons fills de Déu, siguem dòcils a la seva paraula i celebrem el memorial de Jesús; que no ens manqui mai l'escalf de la seva companyia.

■ El catequista

Mots Encreuats

Horizontals:

1- Diminutiu de nom de fonts que se celebra l'u de gener.- 2- Aniré, vindré.- 3- Cal fer-ho per anar d'un lloc a un altre quan no tenim cap mitjà de locomoció.- 4- "Letreru" ben dit.- 5- Autor castellà del "Sí de las niñas" que té dedicada una placa al carrer de Petritxol de Barcelona, on va viure.- 6- Ondulació, onada. (al revés) semblant, relacionat.- 7- Cobriran o embolicaran (al revés).-

Verticals:

1- Un fill de Noè cap per avall. El meu.- 2- Fa carícies.- 3- Posar números.- 4- Publica.- 5- Màquina de compondre emprada en tipografia.- 6- Esmolaré, afinaré al revés.- 7- Riu que neix al terme de Setcases al Ripollès i desemboca al Mediterrani a la platja de Pals (Baix Empordò). Nascut.

Horizontals: 1- Manelet.- 2- Acudiré.- 3- Caminar.- 4- Retol.- 5- Moratín.- 6- Ona. ItA.- 7- narapat.-
Verticals: 1- mac.- 2- Mon.- 3- Numerar.- 4- Edita.- 5- Linoip.- 6- éralItA.- 7- Ter. Not.-

L'Estany d'Engolasters

(llegenda explicada per Mossèn Cinco)

Pocs excursionistes dels que visiten cada estiu la tan antiga com petitona república d'Andorra deixen de visitar-lo.

Des de les Escaldes s'hi puja per un camí que l'herba esborra cada tardor sobre la gleba del prat deixant-lo sortir a la primavera (1). Quan l'animació de la llar s'escampa pels conreus i per les bagues, i els amants de la naturalesa des de la ciutat comencen d'enfilarse per la muntanya, aquesta és clapejada de verdoses feixes i d'oms fullosos i de rebrols fins un tros amunt, on la sorra s'atura com cansada i penedida de pujar i baixar, i s'enfondeix per rebre en la conca de sa falda l'estany d'Engolasters.

Diu que aquest estany alguna hora no hi era i que en el seu lloc s'hi aixecava un poble a qui ha pres també el nom. Si demaneu als vells andorrans el com i el perquè desaparegué i s'entrà dins de la terra deixant-se muntar per eixes negroses i tèrboles aigües, us ho explicaran de la següent manera. Una dona d'Engolasters havia pastat i justament havia posat la pasturada al forn quan vet aquí que trucà a la porta un pobre demanant-li un bocí de pa per amor a Déu.

-Déu vos en do -respongué la dona- acabo de ficar el pa al forn i no en resta una engruna en el calaix.

-Ja ho crec -respongué el pobre- que no teniu una engruna en el calaix: mes, resseguiu si us plau la pastera i de les remastegues que hi arplegareu feu-me'n un panellet, que Déu us ho pagarà.

La dona ho féu així: resseguí la pastera amb la paleta i, engrupa d'ací engruna d'allà, féu un pa gros i bonic com els altres. Lo bon pobret que l'esperava d'almoïna, en veure'l enfomar estava tot joiós.

-¡Bon home, no serà pas per a vós! ¡Si n'ha sortit un pa com els altres!

-Bé, guardeu-vos aquest pa -digué el pobre- repasseu encara la pastera i feu-me un panet de les remastegues que hi trobareu.

La dona ho féu així, prometent-li el panet que en sortiria: mes en veure que era més gros del que esperava,

es repensà i li tornà a negar.

Mes el pobret tenia gana i era perfidiós.

-Quedeu-vos el segon que m'havieu promès: però doneu una altra escombrada a la pastera, aprofiteu fins la polsina de la farina i feu-me'n un panellet per petit que sia, que Nostre Senyor us ho pagarà.

Tal dit tal fet, la pastadora agafà l'escombrada i començà a escombrar la pastera de dalt, de baix i dels costats, i, sense saber com ni de quina manera, aquella pols de farina anà creixent, les remastegues s'anaren inflant, inflant com beneïdes per una mà oculta i en sortí un pa més blanc i més bonic que tots els altres. El diable de l'avarícia burxà de nou l'orella de la pastadora, dient-li de baix en baix:

-¿I aquest pa, el millor de la fornada, hauries de donar-lo a aquest mort de fam?

El pobret des de la porta li preguntà humilment:

-¿Aquest serà per a mi? -i ella respongué asprament:

-Aquest no.

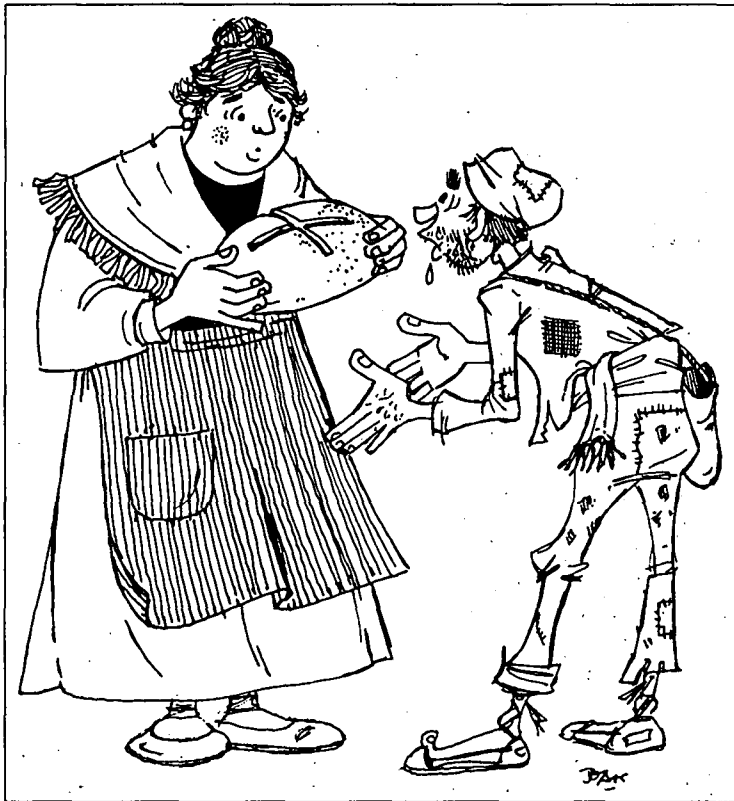
Mentre deia aquesta paraula amb la pala del forn hi posava el pa.

Quan el deixà anarse sentí un tro sec i esquerdat acompanyat d'un fort terratrèmol. El pobre havia desaparegut del portal i en el seu lloc s'hi veia entrar una gran ona d'aigua que no se sap si havia plogut del cel o si havia brollat de la terra. El poble estava dempeus.

L'aigua anà pujant i pujant i la casa del forn i totes les cases del poble, amb ella, anaren baixant, baixant fins a colgar-se i perdre's en el més pregon del que és avui, encara, l'estany d'Engolasters.

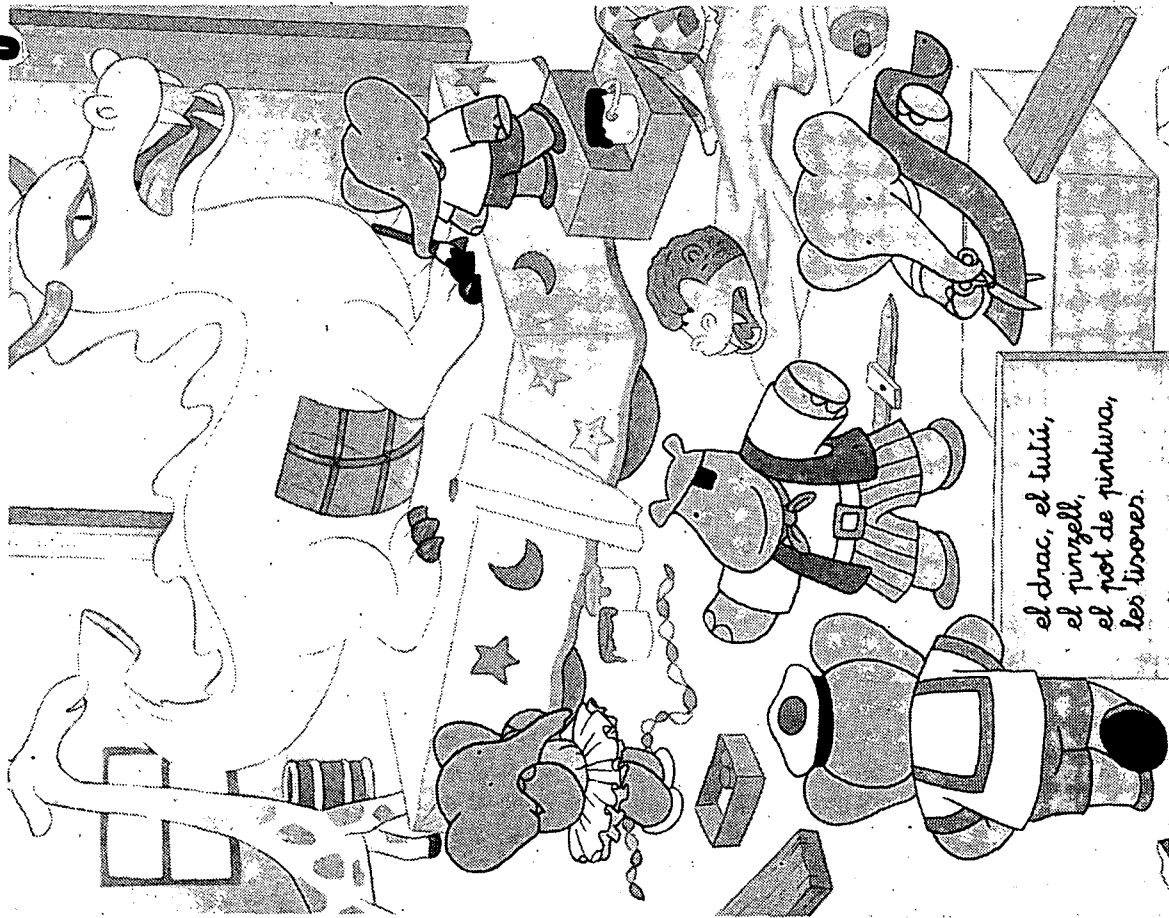
En altre temps, diu que els pastors de les Escaldes, que pasturaven el bestiar a la seva vora i els llenyataires d'Encamp, que arrencaven els pins que l'ombrejaven per la banda de sol ixent, en dies de tempesta, sentien en el fons de les seves onades una veu fonda que deia: "Feu caritat als pobres de Jesucrist".

(1) Avui dia, si aneu a Andorra, us costarà poc arribar-vos a l'estany d'Engolasters. Hi ha una bona carretera asfaltada que hi arriba des de les Escaldesi, per la banda d'Encamp, un telefèric.

BABAR

i els seus amics de Festa Major

Basat en els personatges creats per Jean i Laurent de Brunhoff

En un magatzem, els nens construïren
en secret una carrossa per a la desfilada.

-Quin més esgarrafós! - diu Flora.

-I tu -li replica maliciós Alexander-, amb
aquest faràs por a tothom!

Artur dirigeix la tasca. Diu a Alexander:

-Vés amb compte amb el ! Agafa
un negra per a les urpes del drac.

Pom talla de pressa el paperi de colors

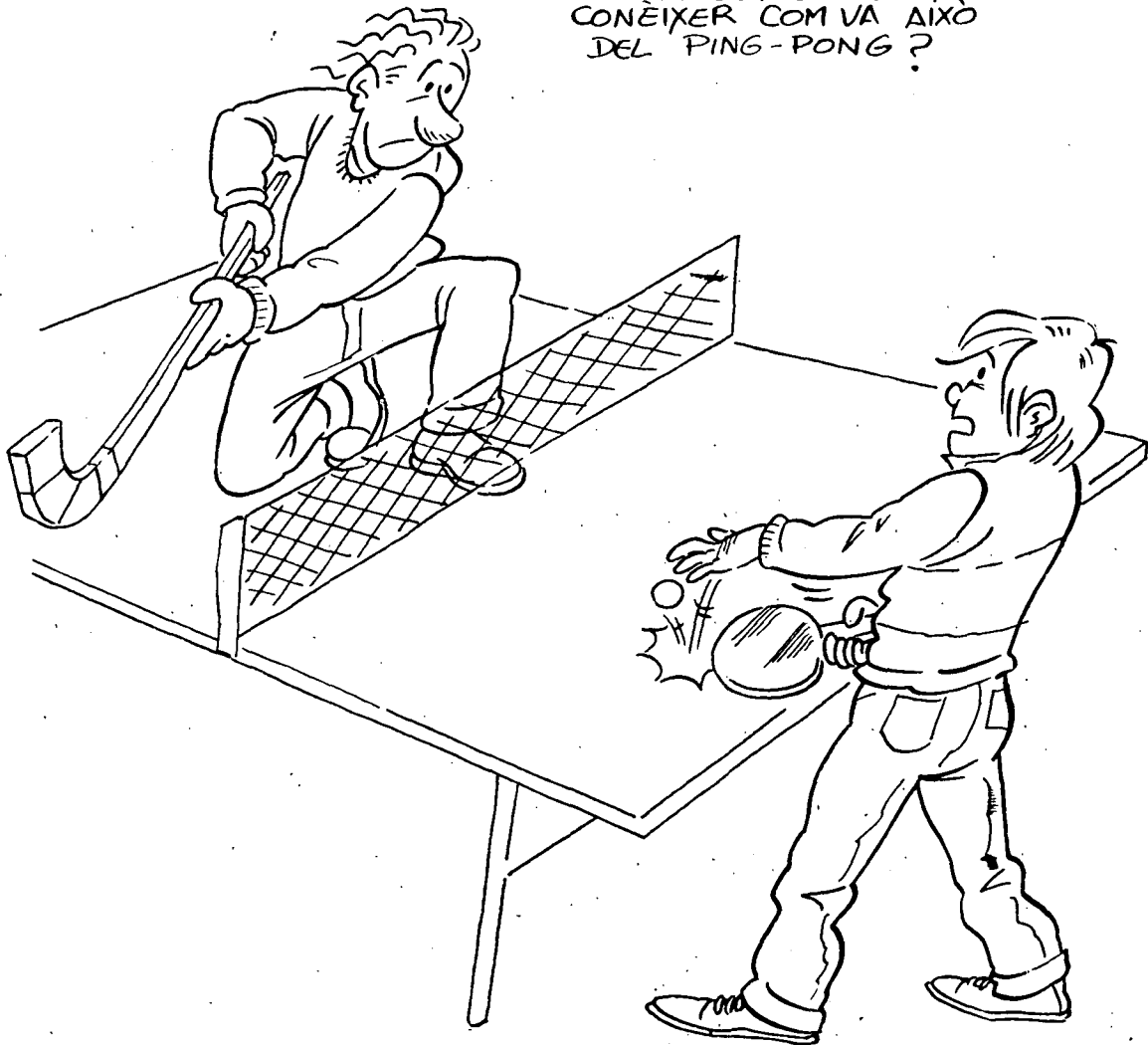
amb unes per fer garlandes.

-Correu, correu! -diu-, que ja ha començat!

BABAR TORNA DE LA MA D'EDICIONS BEASCOA

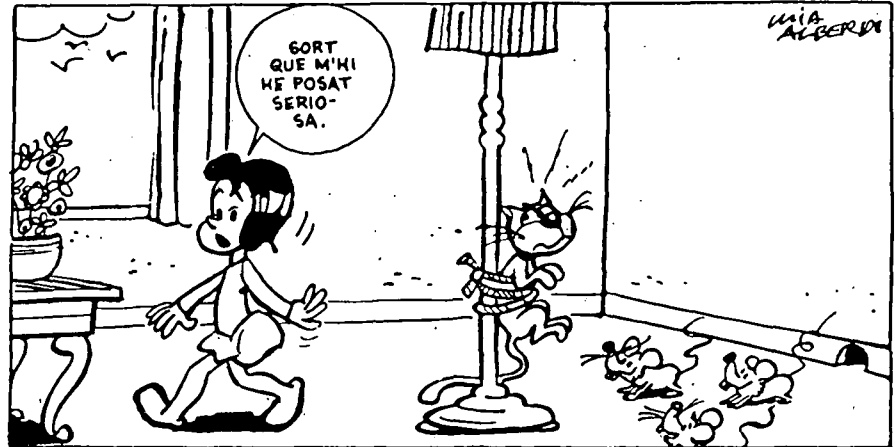
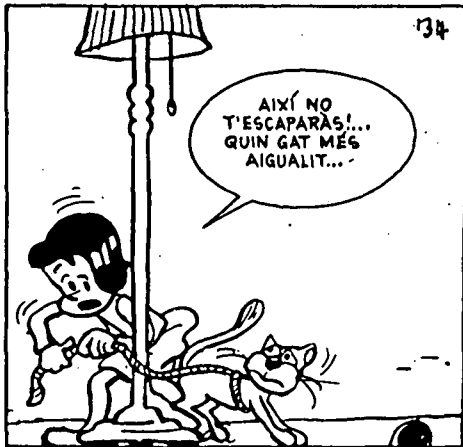
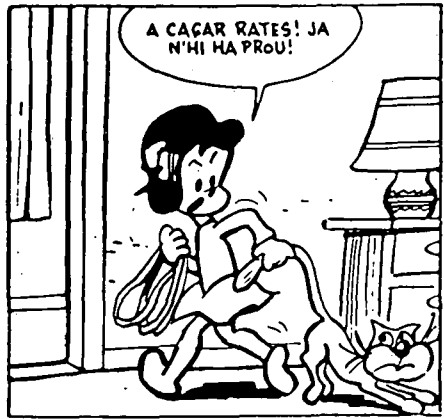
MISCELANIA

LLUÍS, N'ESTÀS SEGUR DE
CONÈIXER COM VA AIXÒ
DEL PING-PONG ?

ÉS VERITAT QUE HI HA DOS
PEIXOS IGUALS ?

LA MARIONA

Cafaric LORENÇ

